

گزارش دستاورد ها دستور کار اقدام اقلیمی جهانی در COP 30

۲۱ نوامبر ۲۰۲۵
نسخه پیش از ویرایش نهایی

ترجمه شده در مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب
گروه آب و محیط زیست

مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب

COP30
BRASIL
AMAZÔNIA
BELÉM 2025

Climate
High-Level
Champions

Marrakech
Partnership

دستور کار اقدام اقلیمی جهانی

در کنفرانس COP 30

گزارش دستاوردها

۲۱ نوامبر ۲۰۲۵

۱. مقدمه

تسریع اقدامات اقلیمی

روسای کنفرانس‌های COP 29 و COP 30 و مقامات عالی‌رتبه اقلیمی^۱ (CHLC)، Nigar Arpadarai و Dan Ioschpe، با همکاری هم کوشیدند تا تمرکز COP 30 بر «اقدامات اجرایی» باشد. COP 30 نشان داد که چگونه اقدامات اقلیمی در حوزه‌های کلیدی انرژی، ترابری، غذا و سلامت، صنعت، امور مالی، زمین، اقیانوس و آموزش با مزایای آشکار برای انسان و طبیعت با شتاب در حال پیشرفت است. تمام سطوح حاکمیت، کسب‌وکارها، نهادهای مالی و جامعه مدنی، از جمله جوامع بومی، از این کنفرانس برای ارائه اقداماتی که هم‌اکنون در حال اجرا هستند، استفاده کردند و همچنین نحوه اجرایی شدن تعهدات و برنامه‌ها و تبیین روش‌های تسریع اجرا را از طریق مشارکت و همکاری نشان دادند. اقدامات اقلیمی، اکنون در عمل عبارتند از:

- خط لوله یک تریلیون دلاری برای شبکه‌ها و ذخیره‌سازی، افزایش چهار برابری سوخت‌های پایدار تا سال ۲۰۳۵ و رقابت کشورهای در حال توسعه برای کاهش انتشار کربن در بخش صنعت. ده‌ها هزار وسیله نقلیه برقی، هزاران گیگاوات انرژی تجدیدپذیر، صدها پروژه صنعتی پاک و فناوری‌های نوین حذف کربن. در چارچوب دستور کار اقدام اقلیمی جهانی در COP 30، ابتکار شبکه‌های سبز^۲ در COP 26 و اتحاد تأسیسات برای رسیدن به خالص صفر^۳ (UNEZA) در COP 28 راه‌اندازی شد، تا با همکاری وزارت انرژی پاک^۴ آژانس بین‌المللی انرژی تجدیدپذیر (IRENA)، آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) و دیگر نهادها، یک برنامه جهانی برای تسریع گسترش و تاب‌آوری شبکه‌های برق و سرمایه‌گذاری یک تریلیون دلاری برای سه برابر کردن ظرفیت تجمعی انرژی‌های تجدیدپذیر تا سال ۲۰۳۰ ارائه کنند. این همان اقدام لازم برای گذار بخش‌های انرژی، حمل‌ونقل و صنعت از سوخت‌های فسیلی است که امکان افزایش دسترسی به انرژی را فراهم می‌کند.

^۱ Climate High-Level champions

^۲ Green Grids Initiative

^۳ یک مفهوم حیاتی در بحث‌های جهانی مرتبط با تغییرات اقلیم محسوب می‌شود. این مفهوم یک هدف محوری برای متعادل ساختن گازهای گلخانه‌ای تولیدشده با مقدار حذف شده از جو است. دستیابی به صفر خالص شامل کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، تا حد امکان نزدیک به صفر است.

^۴ Utilities for Net Zero Alliance

^۵ Clean Energy Ministerial

- صدها میلیون هکتار جنگل، زمین و اقیانوس محافظت یا احیاء شده‌اند. میلیون‌ها کشاورز در حال گذار به شیوه‌های کشاورزی احیایی هستند. حقوق اراضی میلیون‌ها نفر از جوامع بومی، سنتی و گروه‌های آفریقایی تبار محافظت شده است. در مجموع نه میلیارد دلار سرمایه‌گذاری برای حفاظت از ۲۱۰ میلیون هکتار زمین انجام خواهد شد و تا سال ۲۰۳۰ تاب‌آوری را در کل زنجیره‌های ارزش در بیش از ۱۱۰ کشور با بیش از ۹۰ محصول کشاورزی و غذایی برای ۱۲ میلیون کشاورز افزایش می‌دهد. با این روش می‌توان از جنگل‌ها، اقیانوس‌ها و تنوع زیستی محافظت کرد و سامانه‌های کشاورزی و غذا را متحول ساخت.
- با حمایت و کمک کمپین «رقابت برای تاب‌آوری»^۱ ۴۳۷٫۷ میلیون نفر در برابر تغییر اقلیم تاب‌آورتر شدند. ۱۶۲ شرکت، شهر و منطقه؛ شامل ۲۵۰۰۰ ساختمان و ۴۰۰ میلیارد دلار گردش مالی سالانه، بیش از ۸۵۰ هزار تن CO₂ را در سال ۲۰۲۴ کاهش دادند و مجموع کاهش کربن به بیش از یک میلیون تن رسید. ائتلاف CHAMP^۲ که در COP 28 آغاز به کار کرد، دو سوم از تعهدات جدید ملی را با محتوای قوی‌تر شهری و زیرملی، در میان ۷۸ عضو خود ارائه کرد. میلیون‌ها شغل ایجاد شد، مهارت‌های جدیدی برای ایجاد تاب‌آوری شهرها، زیرساخت‌ها و منابع آب توسعه یافت و هم‌زمان توسعه انسانی و اجتماعی ترویج یافت.
- تریلیون‌ها دلار با مشارکت‌ها و نوآوری‌های جدید برای افزایش بودجه از بخش‌های خصوصی، دولت‌ها و همچنین مؤسسات مالی، از جمله برای منابع مالی سازگاری، به این گذار اختصاص داده شد. با این روش اقدامات اقلیمی، به عنوان یک اقتصاد مستقل شروع به کار می‌کند؛ اقتصادی که منابع مالی، فناوری و ظرفیت‌سازی را در جهت حفاظت و ثبات بلندمدت هزینه می‌کند.

دستور کار اقدام اقلیمی COP 30:

چارچوب تجدید شده برای تسریع اقدامات

دستور کار اقدام اقلیمی جهانی COP 30 (GCAA)^۳ بر اساس یک دهه مشارکت با همکاری مراکش، برای اقدام جهانی اقلیم (MP) شکل گرفت. این دستور کار اقدامات داوطلبانه اقلیمی را در پاسخ به یافته‌های اولین بررسی جهانی^۴ (GST) حول شش محور موضوعی کاهش انتشار، سازگاری و ابزارهای اجرایی تنظیم کرد:

- (۱) گذار در بخش‌های انرژی، صنعت و حمل‌ونقل
- (۲) حفاظت از جنگل‌ها، اقیانوس‌ها و تنوع زیستی
- (۳) ایجاد تحول در سامانه‌های کشاورزی و غذا
- (۴) ایجاد تاب‌آوری شهرها، زیرساخت‌ها و منابع آب
- (۵) تقویت توسعه انسانی و اجتماعی
- (۶) محور نهایی فراموضوعی شامل آزادسازی محرک‌ها و شتاب‌دهنده‌ها؛ از جمله تأمین مالی، فناوری و ظرفیت‌سازی.

¹ Race to Resilience

² Coalition for High Ambition Multilevel Partnerships

³ Global Climate Action Agenda

⁴ Marrakech Partnership

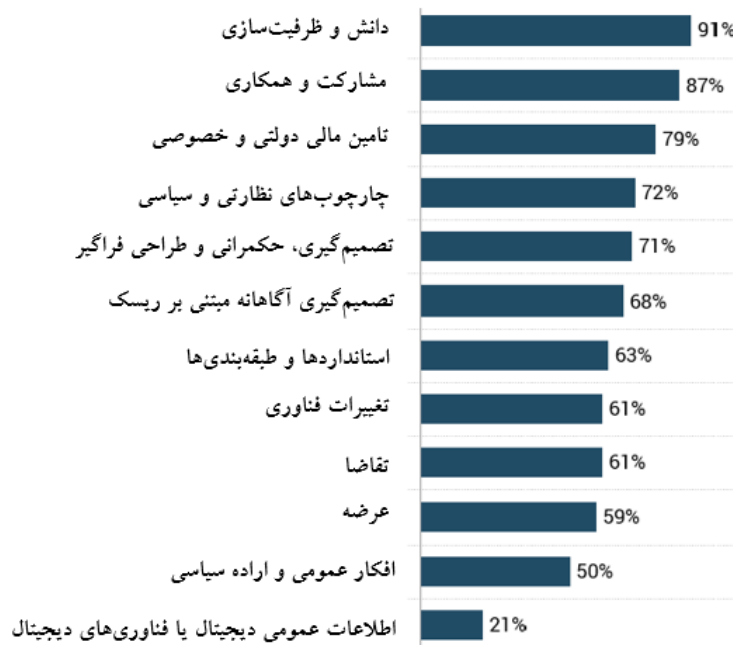
⁵ Global Stocktake

صدها ابتکار و ابتلاف، در قالب یک چرخه فعال‌سازی چهار مرحله‌ای همسو شدند:

- (۱) **هماهنگی:** در قالب شش محور تعیین شده برای پشتیبانی از اجرای بازنگری جامع جهانی، ۳۰ گروه فعال متشکل از ۴۸۲۵ طرح، به عنوان پیشران یا محرک‌های دستورکار اقدام اقلیمی در راستای اجرای ۳۰ هدف کلیدی مشغول به کار شدند؛
 - (۲) **پایش و گزارش‌دهی:** در مجموع ۱۸۹ طرح، نتایج و پیشرفت‌های خود را در سال ۲۰۲۵ در پورتال «منطقه بازیگران غیردولتی برای اقدام اقلیمی»^۱ گزارش داده‌اند که نسبت به سال ۲۰۲۴، شش برابر افزایش داشته است. علاوه بر این، ۱۵۷ مورد از این طرح‌ها برای اولین بار شاخص‌های بهبودیافته خود را گزارش دادند.
 - (۳) **نمایش دستاوردها:** به منظور الهام‌بخشی و نمایش اجرای موفقیت‌آمیز و نتایج راه‌حل‌های اقلیمی در سراسر جهان، «انبار راه‌حل‌ها» راه‌اندازی شد. بیش از ۷۰۰ مطالعه موردی و ۵۷۰ بانک راهکار دریافت شد. تقریباً ۳۵۰ رویداد به عنوان بخشی از برنامه دستورکار اقدام اقلیمی، برای ارائه نتایج و راه‌حل‌ها و همچنین بحث در مورد برنامه‌ها، در شش اتاق موضوعی طی COP 30 در بلم برگزار شد.
 - (۴) **گسترش و توسعه:** ۱۱۷ برنامه برای تسریع راه‌حل‌ها^۲ (PAS) توسط گروه‌های فعال‌سازی ارائه شد که جزئیات چگونگی همکاری دولت‌ها، کسب‌وکارها، شهرها و مناطق، سرمایه‌گذاران و جوامع برای عملی کردن خواسته‌ها از طریق فعال‌سازی اهرم‌های عرضه، تقاضا، تأمین مالی و سیاست‌گذاری صورت گرفت.
- برنامه‌های تسریع راه‌حل‌ها به ۱۲ اهرم تغییر سامانه می‌پردازد و بر حیاتی‌ترین آن‌ها متمرکز است تا با برطرف‌سازی موانع، امکان گسترش راه‌حل‌ها را فراهم کند. اهرم‌هایی که در این برنامه‌ها بیشتر مورد توجه قرار می‌گیرند عبارتند از: دانش و ظرفیت‌سازی، مشارکت و همکاری و تأمین مالی دولتی و خصوصی؛ این اهرم‌ها اطمینان حاصل می‌کنند که قابلیت‌های موردنیاز در دسترس باشد، همکاری بین ذی‌نفعان و مناطق تقویت شود و منابع مالی مورد نیاز جمع‌آوری گردد.

¹ Non-State Actor Zone for Climate Action;

² Plans to Accelerate Solutions

شکل ۱. سهم برنامه‌های تسریع راه‌حل که به هر اهرم تغییر سامانه می‌پردازد

سازگاری و تاب‌آوری در دستورکار اقدام اقلیمی جهانی COP 30

سازگاری و تاب‌آوری به عنوان ارکان اصلی و میان‌بخشی دستورکار اقدام اقلیمی جهانی COP 30 مطرح بودند که جهت‌دهنده نحوه طراحی، تأمین مالی و اجرای گذارهای سامانه‌ی محسوب می‌شدند. دستورکار اقدام اقلیمی جهانی (GCAA)، چارچوب‌ها و راه‌حلهایی از کمپین «رقابت برای تاب‌آوری» و شاخص‌های کلیدی عملکرد^۱ (KPIs) دستور کار سازگاری شرم‌الشیخ را در خود جای داده بود. گروه‌های اجرایی با گسترش تأمین مالی، گسترش راه‌حل‌های طبیعت‌محور و فناوری و تقویت ظرفیت اجتماعی و نهادی برای مدیریت ریسک‌های اقلیمی، به تسریع سازگاری محلی (مانند احیای جنگل‌های حرا و کشاورزی تاب‌آور) کمک کردند. ادغام ریسک‌های اقلیمی، بهبود پویایی بازار، مشارکت‌های قوی، ارتقای شاخص‌ها و طبقه‌بندی‌ها، حکمرانی و ظرفیت‌سازی از عناصر محوری بسیاری از برنامه‌های تسریع راه‌حل‌ها هستند.

موتیراژو! اقدام جمعی داوطلبانه در کل جامعه

دستورکار اقدام اقلیمی جهانی COP 30 یک موتیراژو یا اقدام جمعی داوطلبانه را در کل جامعه به حرکت درآورد و همه بازیگران را پیرامون اهداف مشترک و جدول زمانی مشخص برای تحقق اقدامات عملی واقعی همسو ساخت. بیش از ۳۰ کشور، رهبری و مدیریت

^۱ Key Performance Indicators

^۲ در برزیل، موتیراژو به بسیج یا رهبری جامعه اشاره دارد که در آن مردم برای دستیابی به یک هدف مشترک گرد هم می‌آیند.

طرح‌ها را بر عهده دارند و ۱۹۰ کشور در شش محور مشارکت می‌نمایند و از اجرای مشارکت‌های ملی تعیین‌شده (NDC)، برنامه‌های سازگاری ملی^۲ (NAP) و استراتژی‌ها و برنامه‌های اقدام تنوع زیستی ملی^۳ (NBSAP) حمایت می‌کنند. کسب‌وکارها نقش محوری در گسترش و تأمین مالی اقدامات اقلیمی بر عهده دارند، به طوری که نزدیک به ۲۰۰ طرح اشتغال، نماینده هزاران کسب‌وکار درگیر در این زمینه بوده و بیشتر برنامه‌های تسریع راه‌حل‌ها به نوآوری و اجرا در بخش خصوصی متکی می‌باشند. مؤسسات مالی، از بانک‌های توسعه چندجانبه^۴ (MDBs) و مؤسسات مالی توسعه گرفته تا سرمایه‌گذاران، بیمه‌گذاران و سازمان‌های بشردوستانه، در حال هماهنگ کردن جریان‌های سرمایه با اقدامات اقلیمی هستند. هزاران دولت محلی و منطقه‌ای نیز از طریق ده‌ها شبکه شهری و زیرملی در دستورکار اقدام اقلیمی جهانی COP 30 مشارکت داشتند.

مقامات عالی‌رتبه اقلیمی به همکاری با تمام ابتکارها برای تسریع اجرای راه‌حل‌ها و حمایت از طرفین در دستیابی به اهداف توافق‌نامه پاریس ادامه خواهند داد؛ این امر از طریق اجرای چشم‌انداز پنج ساله دستورکار اقدام اقلیمی جهانی که اندکی پیش از COP 30 رونمایی شد، دنبال می‌شود.

II. پیشبرد راه‌حل‌ها برای تسریع اجرا

فصل‌های پیش رو، راه‌حلهایی را تشریح می‌کنند که اکنون از طریق دستورکار اقدام اقلیمی جهانی COP 30 ارائه شده‌اند. راه‌حل‌های ذیل هر محور، بیانگر تلاش‌های کاتالیزوری و ابتکاری‌اند که بالاترین ظرفیت را برای تحول سامانه دارند؛ این راه‌حل‌ها در «انبار راه‌حل‌ها» تبیین شده‌اند. هر یک از این راه‌حل‌ها به شکاف اجرایی مشخصی پاسخ می‌دهند و بسیاری از آن‌ها توسط برنامه تسریع راه‌حل‌ها پشتیبانی می‌شوند؛ مسیرهایی که حاصل تلاش جمعی چندین ابتکار، برای رفع موانع اجرا می‌باشند. اطلاعات تکمیلی در مورد روندهای هر محور را می‌توان در «سالنامه اقدام اقلیمی ۲۰۲۵» مشاهده کرد.

محور ۱ - گذار در بخش‌های انرژی، صنعت و حمل و نقل

محور ۱ نشان‌دهنده شتابی قابل توجه اما ناهماهنگ در حوزه انرژی، صنعت و حمل‌ونقل است، به گونه‌ای که انرژی پاک و برق‌رسانی در حال گسترش بوده اما پیشرفت آن به واسطه کندی ارتقای شبکه، سرمایه‌گذاری متمرکز، راندمان پایین و افزایش متان محدود گردیده است. فناوری‌های اصلی صنعتی همچنان پرهزینه‌اند و به دلیل نبود استانداردهای شفاف، با پراکندگی و عدم انسجام مواجه‌اند؛ در عین حال، خلاءهای عمده‌ای در دسترسی به انرژی و برنامه‌ریزی گذار عادلانه برای مناطق متکی به صنایع سوخت فسیلی همچنان پابرجاست. تأمین مالی و مشارکت برای گسترش انرژی‌های تجدیدپذیر و ارتقای بهره‌وری شتاب بیشتری گرفته و این امر به افزایش سرمایه‌گذاری، نوآوری و عدالت در گذار انرژی کمک کرده است. در مجموع، ابتکارهای ذیل این محور قدرت مشارکت‌ها را از طریق

¹ Nationally Determined Contributions

² National Adaptation Plans

³ National Biodiversity Strategies and Action Plans

⁴ Multilateral Development Banks

پیشبرد برنامه‌های تسریع راه‌حل‌ها نشان می‌دهند که با هدف تغییر سریع از سوخت‌های فسیلی به سمت انرژی پاک، در این دهه بحرانی، دنبال می‌شوند.

اهداف کلیدی این محور:

۱. سه برابر کردن انرژی‌های تجدیدپذیر و دو برابر کردن بهره‌وری انرژی
۲. تسریع فناوری‌های انتشار صفر و کم‌انتشار در بخش‌های سخت کاهش‌پذیر
۳. تضمین دسترسی جهانی به انرژی
۴. گذار از سوخت‌های فسیلی به شیوه‌ای متعادل و منصفانه

مقامات عالی‌رتبه اقلیمی و روسای COP 29 و COP 30 مایل‌اند از سازمان‌هایی که از دبیرخانه‌های این گروه‌های اجرایی پشتیبانی می‌کنند از جمله آژانس بین‌المللی انرژی‌های تجدیدپذیر (IRENA)، آژانس بین‌المللی انرژی (IEA)، سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (UNIDO)، مجمع بین‌المللی حمل و نقل (ITF)، شورای جهانی کسب‌وکار برای توسعه پایدار (WBCSD) و نهاد «انرژی پایدار برای همه»، قدردانی و تشکر کنند.

راه‌حل‌های زیر تحت محور ۱ به صورت جمعی در COP 30 تسریع شدند:

راه‌حل	اعلام یا ارائه شده در COP 30
گسترش و تاب‌آوری شبکه‌های برق	- ائتلاف شرکت‌های خدماتی برای تولید برق بدون کربن^۱ ائتلافی از شرکت‌های خدماتی پیشرو در جهان که در COP 28 ایجاد شد. هدف سرمایه‌گذاری سالانه خود را به ۱۴۸ میلیارد دلار افزایش داد، که تقریباً ۳۰ درصد بیشتر از ۱۱۷ میلیارد دلاری است که سال گذشته اعلام شده بود. اکنون اعضاء، سالانه ۶۶ میلیارد دلار در بخش انرژی‌های تجدیدپذیر و ۸۲ میلیارد دلار در شبکه‌ها و ذخیره‌سازی برق سرمایه‌گذاری خواهند کرد. این اقدام به یکپارچه‌سازی، انعطاف‌پذیری و اطمینان‌پذیری انرژی تجدیدپذیر کمک می‌کند و هم‌زمان موجب رفع موانع صدور مجوز، تأمین مالی و مجوزهای اجتماعی می‌شود که موجب تأخیر در اتصال و ارتقای شبکه می‌شوند. این شتاب‌دهی، مستقیماً از تعهد جهانی شبکه‌ها و ذخیره‌سازی COP 29 و نیاز به سه برابر کردن ظرفیت انرژی‌های تجدیدپذیر که در اولین بازنگری جهانی در COP 28 شناسایی شد، پشتیبانی می‌کند. در مجموع، اعضای ائتلاف شرکت‌های خدماتی برای تولید برق بدون کربن، حدود یک تریلیون دلار برای گسترش انرژی‌های پاک، نوسازی شبکه‌های برق جهانی و استقرار ذخیره‌سازی انرژی، تا سال ۲۰۳۰، سرمایه‌گذاری خواهند کرد. - اصول تأمین مالی شبکه که توسط ابتکار شبکه‌های سبز تدوین و توسط کنفرانس تغییر اقلیم سازمان ملل (COP30) تحت عنوان «برنامه‌ای برای تسریع گسترش و تاب‌آوری شبکه‌های برق» مطرح شده است، با هدف جمع‌آوری منابع مالی اقلیمی و توسعه‌ای برای شبکه‌ها در اقتصادهای نوظهور طراحی شده‌اند. دولت‌ها، مؤسسات و بانک‌هایی که حمایت خود را از اصول تأمین مالی اقلیمی تأیید کردند عبارتند از: بانک توسعه آفریقا، سرمایه‌گذاری بین‌المللی بریتانیا، بانک توسعه

¹ Utilities for Net Zero Alliance

شرق آفریقا، بانک توسعه بین آمریکایی^۱ (IDB)، ابتکار اوراق قرضه اقلیمی، گروه سرمایه‌گذاران نهادی برای تغییر اقلیم، گروه سرمایه‌گذاران آسیایی در زمینه تغییر اقلیم، اتحاد جهانی انرژی‌های تجدیدپذیر، شبکه‌های کار^۲، ائتلاف شرکت‌های خدماتی برای صفر خالص و بریتانیا.

این اصول، تاب‌آوری و کارایی شبکه برق جهانی را از طریق نوسازی، دیجیتالی شدن، یکپارچه‌سازی منابع انرژی توزیع شده و بهبود برنامه‌ریزی و مدیریت شبکه‌ها افزایش داده و از مقررات سخت‌تر و اقدامات هماهنگ ذی‌نفعان پشتیبانی می‌کند.

• بانک توسعه آسیایی و بانک جهانی از اختصاص ۱۲/۵ میلیارد دلار بودجه مشترک برای تقویت شبکه برق ASEAN خبر دادند.

• بانک توسعه بین‌آمریکایی، پلتفرم تسریع انتقال برق برای آمریکای لاتین و کارائیب^۳ (PTAP) را راه‌اندازی کرد و آلمان متعهد شد ۱۵ میلیون یورو برای حمایت از گسترش و نوسازی شبکه‌های برق اختصاص دهد. این تأمین مالی شامل تأمین بودجه برای ۱۶ کشور در آمریکای لاتین و کارائیب، معروف به RELAC، با هدف تأمین حداقل ۸۰ درصد برق از منابع تجدیدشونده تا سال ۲۰۳۰ است.

در چارچوب دستورکار اقدام، شورای هماهنگی عالی رتبه با هدف هماهنگی ذی‌نفعان و تسریع توسعه شبکه‌های برق تشکیل شد تا «برنامه تسریع توسعه و تاب‌آوری شبکه‌های برق» را که به میزبانی ابتکار شبکه‌های سبز اجرا می‌شود، پیش ببرد. بدون توسعه شبکه انتقال برق، گذار انرژی وجود نخواهد داشت و این شورا با شتاب‌بخشی به اقدام هماهنگ جهانی، شکاف میان هدف‌گذاری و اجرا را پر کرده و با تمرکز بر دستاوردهای علمی توسعه شبکه‌های برق را تسریع می‌کند تا آینده‌ای مبتنی بر انرژی‌های تجدیدپذیر محقق شود.

• مرکز WRI Polsky برای گذار جهانی انرژی با همکاری ائتلاف جهانی انرژی‌های تجدیدپذیر، شورای جهانی انرژی باد و گروه اقلیمی RE100، ائتلاف انرژی پاک آمریکای لاتین را بنا نهاد؛ طرحی بزرگ با هدف گسترش سریع بکارگیری انرژی پاک در شرکت‌ها و تسریع گذار آمریکای لاتین به یک اقتصاد کم‌کربن و تاب‌آور در برابر تغییر اقلیم. این ائتلاف، شرکت‌های پیشرو، توسعه‌دهندگان انرژی، نهادهای تأمین مالی، جوامع مدنی و سیاست‌گذاران را برای جذب سرمایه گرد هم می‌آورد. این ائتلاف همچنین راه‌حل‌های نوآورانه را تسریع می‌بخشد و سیاست‌هایی را که انرژی پاک را در سراسر منطقه مقرون‌به‌صرفه‌تر، قابل دسترس‌تر و توسعه‌پذیرتر می‌سازد، اجرایی می‌کند. در مجموع، این تلاش‌ها به آمریکای لاتین کمک خواهد کرد تا به هدف خود یعنی سه برابر کردن انرژی‌های تجدیدپذیر تا سال ۲۰۳۰ نزدیک‌تر شود.

• کاتالیزور شبکه جهانی^۴ (GGC) اعلام کرد که از سال ۲۰۲۶، تا سقف ۷ میلیون دلار منابع مالی برای تسهیل تأمین مالی پروژه‌های جدید شبکه و ذخیره‌سازی هزینه خواهد کرد؛ همچنین ۲ میلیون دلار دیگر، به صندوق شتاب‌دهی (انکوباتور) برای تسریع نوآوری در شبکه‌های برق اختصاص می‌دهد.

¹ Inter-American Development Bank

² Grid Works

³ Platform for Latin America and the Caribbean

⁴ Global Grid Catalyst

بهره‌وری انرژی

- «طرح مأموریت‌محور ارتقای بهره‌وری انرژی» که SEforAll دبیرخانه آن است، «پلتفرم جهانی کاهش ریسک بهره‌وری انرژی» را برای آماده‌سازی و تسهیل پروژه از طریق «بازار مأموریت‌محور ارتقای بهره‌وری انرژی» راه‌اندازی کرده است؛ این بازار یکی از شاخص‌های اصلی «برنامه تسریع راه‌حل» برای دو برابر کردن بهره‌وری انرژی تا سال ۲۰۳۰ است. «برنامه تسریع راه‌حل» در حال حاضر شامل تعهدات مالی عمده‌ای است؛ به عنوان مثال ۱۷/۵ میلیارد یورو از سوی بانک سرمایه‌گذاری اروپا^۳ (EIB) با همکاری موسسه Solar Impulse و ۲۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری توسط سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (UNIDO) تأمین شده است. «طرح مأموریت‌محور ارتقای بهره‌وری انرژی» با بیش از ۳۰ همکار برای پیشبرد بهره‌وری انرژی در سطوح جهانی، منطقه‌ای، ملی و زیرملی بر روی اهرم‌های کلیدی کار خواهد کرد. این اهرم‌ها عبارتند از: پایش و رصد بهره‌وری انرژی، تدوین اهداف و نقشه‌های راه، به‌کارگیری لوازم خانگی و تجهیزات کم‌مصرف (به ویژه در حوزه سرمایش) و موتورهای کارآمد، تصویب و اجرای مقررات ساختمانی، فراهم نمودن اطلاعات قابل اتکاء برای مشارکت مالکان منازل و مصرف‌کنندگان در جنبش بهره‌وری انرژی.
- شورای جهانی ساختمان سبز با همکاری شرکای خود؛ C40 و آژانس بین‌المللی انرژی^۵ (IEA) «برنامه بهره‌وری ساختمان، برق‌رسانی و ادغام انرژی‌های تجدیدپذیر (BEERI)»^۶ را در قالب «برنامه تسریع راه‌حل» راه‌اندازی کرد. برنامه BEERI اهداف زیربخشی را تعیین کرده و اتخاذ بسته‌های سیاستی با تأثیر بالا؛ از جمله حداقل استانداردهای عملکرد انرژی، الزامات برق‌رسانی و ادغام انرژی‌های تجدیدپذیر را ترویج می‌کند. این برنامه همچنین از هماهنگی سیاست‌ها در سطوح ملی و زیرملی حمایت کرده و از تکنولوژی‌های اجرایی پشتیبانی می‌کند. BEERI انتظار دارد تا سال ۲۰۲۸، تصویب دستورالعمل‌های خود را از طریق «برنامه تحول‌آفرین ساختمان‌ها»^۷ و «کارنامه تعهدات ملی کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای»^۸ افزایش دهد.
- ۱۸۰ کسب و کار و سازمان در ایالات متحده، با هماهنگی اتحادیه صرفه‌جویی در انرژی و شورای کسب و کار برای انرژی پایدار (BCSE)؛^۹ نامه‌ای به ریاست COP 30 ارسال نمودند تا تعهد خود را برای به‌کارگیری راهکارهای مدیریت تقاضا در ایالات متحده و همکاری با دولت‌ها به منظور دستیابی به هدف جهانی دو برابر کردن نرخ بهبود بهره‌وری انرژی تا سال ۲۰۳۰ تأیید کنند. همچنین شورای بین‌المللی انرژی پایدار (ICSE)؛^۱ در یک نشست خبری، متعهد به دو برابر کردن بهره‌وری انرژی شد.

¹ Mission Efficiency

² Mission Efficiency Marketplace

³ European Investment Bank

⁵ International Energy Agency

⁶ Building Efficiency, Electrification, and Renewable Integration

⁷ Buildings Breakthrough

⁸ NDC Scorecard

⁹ Business Council for Sustainable Energy; BCSE

¹ International Council for Sustainable Energy; ICSE

^۴ شبکه بین‌المللی شهرهای بزرگ برای مقابله با تغییرات اقلیمی

• هفت کشور از راهاندازی مسابقات جهانی صرفه‌جویی در انرژی حمایت کردند و بدین وسیله نیت خود را برای توسعه مسابقات ملی صرفه‌جویی در انرژی اعلام کردند. تاکنون، ۱۰ کشور به طور متوسط ۱۵ درصد صرفه‌جویی سالانه در هر ساختمان را محقق کرده است.	
• «تعهد Belém 4x در مورد سوخت‌های پایدار» یا «Belém 4x» با هدف حمایت سیاسی و ارتقای همکاری‌های بین‌المللی در جهت افزایش حداقل چهار برابری استفاده از سوخت‌های پایدار تا سال ۲۰۳۵ نسبت به سطوح سال ۲۰۲۴ طراحی شده است. این تعهد با در نظر گرفتن نقاط شروع مختلف و نیز شرایط ملی کشورها از طریق اجرای سیاست‌های موجود یا اعلام شده اجرا خواهد شد. سوخت‌های پایدار مایع و گازی مانند هیدروژن و مشتقات آن، بیوگازها، سوخت‌های زیستی و سوخت‌های الکترونیکی باید به طور گسترده و با قیمت‌های رقابتی تولید شوند تا به عنوان مکمل برق‌رسانی عمل کرده و جایگزین سوخت‌های فسیلی در بخش‌های حمل‌ونقل و صنعت شوند. انتظار می‌رود آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) روند پیشرفت این تعهد را پیگیری کرده و بر اساس سند «تحویل سوخت‌های پایدار؛ مسیرها تا ۲۰۳۵» به صورت سالانه گزارش دهد. نمایندگان دولت از کشورهای برزیل، ژاپن، ایتالیا، امارات متحده عربی و دیگر کشورها تعهدات ملی خود را تکرار و ۲۳ کشور رسماً این تعهد را تأیید کردند. بازیگران غیردولتی از جمله CEM، ICAO، UNIDO، Maersk، Toyota، UNICA، Bayer AG و شورای هیدروژن نیز حمایت خود را اعلام کردند و بر همکاری ائتلاف گسترده‌ای از ذی‌نفعان برای گسترش جهانی سوخت‌های پایدار تأکید کردند.	سوخت‌های پایدار
• تحقق اقدامات بلندپروازانه هیدروژن از طریق برنامه «هیدروژن تجدیدپذیر و کم‌انتشار» موجب شتاب ۱۰ برابری برنامه هیدروژن کم‌انتشار از سال ۲۰۲۰ شده است. • تسهیلات جهانی محیط‌زیست^۱، موید تخصیص ۱۵/۸ میلیون دلار بودجه به سازمان توسعه صنعتی ملل متحد^۲ برای برنامه جهانی هیدروژن پاک شده است. همچنین تعهدات تأمین مالی مشترک ۲۱۳/۵ میلیون دلاری از سوی شرکای دولتی و خصوصی کشورهای الجزایر، اکوادور، مصر، مالزی، نامیبیا، نیجریه، پاکستان، فیلیپین و آفریقای جنوبی برای تسریع تولید و استفاده از هیدروژن و همچنین ۱۶ میلیون دلاری برای صنایع چین جهت کاهش انتشار کربن با استفاده از هیدروژن کم‌انتشار ایجاد شده است. • شتاب‌گیری سازمان توسعه صنعتی ملل (UNIDO) با حمایت وزارت امنیت انرژی و صفر خالص بریتانیا بودجه ۶ میلیون دلاری برای حمایت از اقتصادهای نوین در پیشبرد راه‌حل‌های کاهش کربن و افزایش استفاده از هیدروژن با انتشار کم از طریق ترویج مشارکت‌های دولتی و خصوصی و همچنین همکاری بین‌المللی با صنایع و همچنین توسعه مسیر سرمایه‌گذاری جهانی برای رسیدن به انتشار صفر خاص را تأیید می‌کنند. • طرح فانوس دریایی^۳ ۱۰ گیگاواتی تاکنون ظرفیت ۱ گیگاوات الکترولایزر در مراحل اولیه را فراهم ساخت است (مشارکت H4D): با حمایت ۱۵ موسسه مالی توسعه‌ای بزرگ، از جمله بانک جهانی، طرح فانوس دریایی ۱۰ گیگاواتی شتاب زیادی برای فعال‌سازی هیدروژن تجدیدپذیر در بازارهای	هیدروژن تجدیدپذیر و کم‌انتشار

¹ Global Environment Facility

² United Nations Industrial Development Organization

³ Lighthouse

نوظهور به دست آورده است. در سال ۲۰۲۵، ۱۰ کشور برزیل، شیلی، کلمبیا، مصر، هند، موریتانی، مراکش، نامیبیا، آفریقای جنوبی و تونس دارای اولویت شناسایی شدند. از میان ۵۰۰ پروژه در دست بررسی، ۶۸ پروژه هیدروژنی نقشه‌برداری شدند که بیشتر آن‌ها برای کاهش کربن از تولید فولاد و کود متمرکز هستند. این مؤسسات در حال پیشبرد مطالعات توسعه پروژه برای ساختاردهی مالی و ترتیبات قراردادی هستند. علاوه بر این، تاکنون ظرفیت ۱ گیگاوات الکترولايزر در مراحل اولیه فعال شده است. با بهره‌گیری از ابزارهای مالی نوآورانه و همکاری راهبردی، اقدامات بلندپروازانه اجرایی خواهد شد. • ابتکار کود کم‌انتشار بر پایه آمونیاک در حاشیه COP 30 آغاز شد (شورای هیدروژن): این برنامه ۱۴ عضو مؤسس دارد و با استفاده از سازمان‌ها، دولت‌ها و شرکت‌های بین‌المللی پیشرو در بخش‌های کشاورزی، انرژی و مالی از طریق بیانیه اقدام COP 30 به دنبال تولید کودهایی است که موجب کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای شده، آماده عرضه به بازار و مورد تأیید باشد. این برنامه پیشرفت واقعی در یک سامانه غذایی جهانی کم‌کربن، مقاوم و پایدار به ارمغان می‌آورد. • مجمع بین‌المللی تجارت هیدروژن، بیانیه اجرایی بخش دولتی-خصوصی (مجمع بین‌المللی تجارت هیدروژن + ابتکار هیدروژن + سازمان توسعه صنعتی ملل متحد + شورای هیدروژن) را منتشر کرد: این بیانیه با هدف پیشبرد توسعه بازارهای پیشرو برای محصولات پایدار تولید شده با هیدروژن کم‌انتشار و مشتقات آن، از جمله فولاد، سیمان و کودها تدوین شده است. همچنین با تعیین اهداف الزام‌آور، سهمیه‌ها و الزامات قانونی و نیز اقدامات خرید دولتی (و اتحاد خریداران، به افزایش تقاضا کمک می‌کند.	
• بیانیه مشترک توسعه و ترویج سوخت پایدار هوانوردی (SAF) (در آمریکای لاتین: شش گروه اصلی به نمایندگی از کشاورزان، تولیدکنندگان سوخت زیستی، شرکت‌های هواپیمایی و بخش انرژی در سراسر آمریکای لاتین و کارائیب، این بیانیه را برای تقویت استفاده از سوخت پایدار هوانوردی امضا کرده‌اند. با گرد هم آوردن ذی‌نفعان عرضه و تقاضا در صنعت هوانوردی، این منطقه در حال فعال‌سازی پتانسیل عظیم تولید سوخت پایدار هوانوردی برای کاهش انتشار کربن از صنعت هوانوردی است. این بیانیه ۵ اقدام اولویت‌دار را تعیین می‌کند: ایجاد قوانین یکپارچه سوخت در سراسر منطقه، ایجاد قوانین ملی حمایتی، ایجاد زنجیره‌های تأمین «از مزرعه تا پرواز»، تأمین منابع مالی عمده و تدوین نقشه راه منطقه‌ای برای همکاری فنی. امضاکنندگان: IICA, LACAC, OLADE, ALTA, JATA, CPBIO. • اتحادیه خریداران سوخت پایدار هوانوردی (SABA) با همکاری SkyNRG و ایرباس، کمپین سوخت هوانوردی پایدار (SAF) در COP 30 را بنا نهاد که به شرکت‌کنندگان این امکان را می‌دهد تا از طریق خرید گواهی‌های SAF، میزان انتشار CO₂ ناشی از سفرهای هوایی خود را کاهش دهند. این راه‌حل فوری و ملموس، موانع مشارکت شرکت‌ها و افراد را با ارائه یک کانال شفاف و قابل دسترس برای تأمین SAF برطرف می‌کند، به تولیدکنندگان SAF درآمد فوری	کربن‌زدایی از صنعت هوانوردی

^۱ تدارکات عمومی به خرید کالاها، خدمات و کارها توسط دولت‌ها و شرکت‌های دولتی اشاره دارد. این امر ستون مهمی از ارائه خدمات برای دولت‌ها است.

^۲ Sustainable Aviation Fuel

^۳ Sustainable Aviation Buyers Alliance

داده، اعتماد سرمایه‌گذاران را افزایش می‌دهد و توسعه بازار SAF را تسریع می‌کند. همچنین این مدل، الگویی قابل توسعه و قدرتمند برای رویدادهای جهانی آینده ارائه می‌دهد. گروه Abra (شامل شرکت‌های هواپیمایی Gol، Avianca و Wamos Air) و شرکت Sumitomo Coporation do Brasil، تفاهم‌نامه‌ای را برای تحقق «سازوکار مشترک اعتباردهی» برزیل-ژاپن (JCM) امضا کرده‌اند. این تفاهم‌نامه مسیر را برای انعقاد یک قرارداد بلندمدت خرید سوخت پایدار هوانوردی (SAF) بین Abra و Sumitomo هموار می‌کند و شناسایی و اجرای راهکارهای صنعتی برای کاهش کربن در بخش حمل‌ونقل هوایی را تسریع می‌بخشد. ائتلاف جهانی سوخت‌های زیستی^۱ با انتشار گزارشی، سوخت پایدار هوانوردی را به عنوان راه‌حل حیاتی و فوری برای دستیابی صنعت هوانوردی به هدف انتشار صفر خالص در سال ۲۰۵۰ معرفی کرد. با وجود اینکه سوخت پایدار هوانوردی تقریباً دو سوم از کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای مورد نیاز را به خود اختصاص می‌دهد، پذیرش آن به دلیل هزینه بسیار بالاتر (۲ تا ۵ برابر سوخت جت فسیلی) و محدودیت در عرضه بلندمدت با کندی مواجه است. این گزارش پنج مسیر کلیدی برای تسریع در افزایش مقیاس استفاده از سوخت پایدار هوانوردی را شرح می‌دهد. رهبران حاضر در COP 30 بار دیگر بر شتاب فزاینده جهانی در حمایت از مسئولیت مشترک مالیات‌ها، به عنوان ابزاری ضروری برای تأمین مالی اقلیمی منصفانه، قابل پیش‌بینی و پیش‌گیرنده از بدهی تأکید کردند. در این رویداد، تعهد عمیق‌تر بر ائتلاف همبستگی برای اخذ عوارض از پروازهای لوکس^۲ برجسته شد و همچنین گزارش فنی جدیدی منتشر گردید که پتانسیل بالای درآمدزایی عوارض را در بخش‌های پرانتشار و کم‌مالیات مانند ترانکس‌های مالی، هوانوردی، کشتیرانی و ارزهای دیجیتال نشان می‌دهد. نمایندگان دولتی، مؤسسات چندجانبه و گروه‌های کارشناسی تأکید کردند که عوارض حاصل از پروازهای لوکس ظرفیت درآمدی بسیار بالایی دارند و منابع مالی ترجیحی را برای سازگاری با تغییر اقلیم، افزایش تاب‌آوری و جبران خسارت‌ها، به‌ویژه برای کشورهای آسیب‌پذیر که با پیامدهای فزاینده تغییر اقلیم روبرو هستند، تأمین می‌کند. در حال حاضر، اعضای این ائتلاف شامل کشورهای بنین، جیبوتی، فرانسه، کنیا، نیجریه، سیرالئون، سومالی، سودان جنوبی و اسپانیا هستند و کشورهای آنتیگوا و باربودا، برزیل، فیجی و وانواتو نیز به عنوان ناظر می‌باشند.	
- بر اساس اعلام شرکت کشتیرانی Maersk، این شرکت قصد دارد تا سال ۲۰۲۷ تعداد ۴۱ کشتی با سوخت متانول را به بهره‌برداری برساند، که به عنوان اولین کشتی بزرگ دوگانه‌سوز با سوخت جایگزین است و از سال ۲۰۲۶، قراردادهایی برای خرید سالانه ۵۰۰ هزار تن متانول سبز منعقد خواهد کرد. - کریدور سبز کشتیرانی لس‌آنجلس-لانگ‌بیچ-شانگهای-، با برق‌رسانی کامل (۱۰۰ درصد) در سه بندر و بکارگیری اولین کشتی کانتینری با سوخت متانول سبز در این مسیر و سوخت‌رسانی به ۴۷ هزار تن متانول سبز در بندر شانگهای، با موفقیت به نخستین نقطه عطف^۳ خود دست یافت.	کربن‌زدایی از صنایع دریایی

^۱ Global Biofuels Alliance; ^۲

مالیات‌های همبستگی در موضوعاتی از جمله سوخت‌های فسیلی، معاملات مالی، هوانوردی، کشتیرانی و ارزهای دیجیتال

^۳ هدفی است که پیشرفت‌های چشم‌گیر را در پروژه‌ی مربوط نشان می‌دهد

• شبکه شهرهای C40، با حمایت شرکت مالی بین‌المللی (IFC)^۱ و انجمن بین‌المللی بنادر و لنگرگاه‌ها (IAPH)^۲، از طرح جدید «وام مرتبط با پایداری بندر» (SLL)^۳ در سطح جهان خبر داد. این طرح با تمرکز ویژه بر بنادر جنوبی جهان، هدف‌گذاری جذب یک میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های سبز دریایی طی سه سال آینده را دنبال می‌کند. • بندر آکو در برزیل و بندر آنتورپ-بروژ در بلژیک، به طور مشترک از راه‌اندازی یک کریدور سبز کشتیرانی بین برزیل و اروپا خبر دادند؛ کریدوری که تا سال ۲۰۳۰، پتانسیل تبدیل شدن به یکی از اولین مسیرهای بزرگ صادرات سوخت‌های الکترونیکی در جهان را دارد. این دستاورد گامی مهم در مسیر کاهش کربن حمل‌ونقل دریایی در جهان به شمار می‌رود و تولید آمونیاک سبز و متانول الکترونیکی مبتنی بر انرژی‌های تجدیدپذیر برزیل را با تقاضای رو به رشد اروپا برای انرژی کم‌کربن مرتبط می‌کند. • رونمایی از ابزار راهنمای تنوع‌یستی دریایی و سلامت اقیانوس: معرفی یک منبع علمی و پویا که با مشارکت و برای زنجیره ارزش دریایی طراحی شده است تا به صنعت کشتیرانی در کاهش اثرات تنوع‌یستی خود کمک کند. این جعبه ابزار همچنین، عملکرد عملیاتی را افزایش داده و از یک اقتصاد اقیانوسی تاب‌آور حمایت می‌کند. این ابزار، نقطه ورود روشنی به اقدامات معتبر، استانداردها، فناوری‌ها و مشارکت‌ها فراهم می‌کند که با نقشه راه تحول تنوع‌یستی و سلامت اقیانوس‌ها همسو بوده و در راستای هدف مشترک کاهش ۳۰ درصدی تأثیر کشتیرانی بر تنوع زیستی تا سال ۲۰۳۰ قرار دارد. • اجرای پایلوت راهنمای ارزیابی ریسک اقلیمی در یک بندر آفریقایی و ۳۰ بندر دیگر، با فراخوان اقدام برای ادغام تاب‌آوری در عملیات تجاری خود: پیوستن بیش از ۳۰ بندر به این فراخوان، یکی از سریع‌ترین و گسترده‌ترین تعهدات جمعی صنعت بنادر برای یکپارچه‌سازی سازگاری با تغییر اقلیم در استراتژی‌های کلان کسب‌وکار است. این اقدام همچنین یکی از اولین تلاش‌های هماهنگ برای اجرای پایلوت ارزیابی ریسک اقلیمی^۴ (CRA) در یک بندر واقعی در آفریقا را معرفی می‌کند که نقطه عطف مهمی برای مناطقی است که در برابر اثرات تغییر اقلیم بسیار آسیب‌پذیر هستند.	
• شتاب‌دهی برزیل به کاهش کربن حمل‌ونقل با استفاده از کریدور کامیون‌های برقی: با حمایت دولت برزیل در سطوح ملی و محلی، شانزده شرکت پیشرو به پروژه Laneshift e-Dutra پیوسته‌اند که گام بزرگی در جهت برقی‌سازی حمل‌ونقل بار در امتداد کریدور ریودوژانیرو-سائوپائولو (یکی از شلوغ‌ترین بزرگراه‌های آمریکای لاتین) می‌باشد. با استفاده از این طرح، تا سال ۲۰۳۰ تعداد ۱۰۰۰ کامیون برقی و ایستگاه شارژ مستقر خواهد شد و ظرفیت خرید چند هزار وسیله نقلیه دیگر در همین بازه زمانی فراهم خواهد شد. جایگزینی ناوگان دیزلی در این مقیاس می‌تواند سالانه از انتشار ۷۵۰۰۰ تن CO₂ جلوگیری کند که معادل حذف ۱۶۰۰۰ خودرو از جاده‌ها است.	کریدورهای حمل‌ونقل سبز

¹ International Finance Corporation;

² International Association Ports and Harbours;

³ Sustainability-Linked Loan

⁴ Climate Risk Assessment

- تغییر خطوط: نمایش دستاوردهای COP مسیر کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای را نشان می‌دهد. نمایش دستاوردهای حوزه حمل‌ونقل نشان داد که تغییر به سمت حمل‌ونقل عمومی، پیاده‌روی، دوچرخه‌سواری و حمل‌ونقل ریلی-الکتریکی تا سال ۲۰۳۰ می‌تواند انتشار گازهای گلخانه‌ای حمل‌ونقل شهری را به نصف کاهش دهد. در راستای تحقق این ظرفیت، انجمن بین‌المللی حمل و نقل عمومی (UITP)^۱ متعهد شده است که تلاش‌های آموزشی جهانی خود را دو برابر کند و اولین «روز جهانی حمل‌ونقل عمومی» را از سال ۲۰۲۶ به صورت سالانه بنا کند تا ظرفیت حرفه‌ای و حمایت عمومی لازم برای گسترش حمل‌ونقل پایدار در بیش از ۱۰۰ کشور فراهم شود. - وزرای چند کشور از بیانیه‌ای تاریخی برای تلاش جهانی در حوزه حمل‌ونقل رونمایی کردند: وزرای شیلی و نه کشور دیگر تلاش جمعی برای همسو کردن بخش حمل‌ونقل، دومین بخش پراستشار گازهای گلخانه‌ای، با هدف ۱٫۵ درجه سانتی‌گراد، را اعلام کردند. این بیانیه با فراخوانی برای یک تلاش جهانی در حوزه حمل‌ونقل، به‌منظور دستیابی به کاهش ۲۵ درصدی تقاضای انرژی در بخش حمل‌ونقل، تا سال ۲۰۳۵ و همچنین انتقال یک سوم انرژی مصرفی در حمل‌ونقل به سوخت‌های پایدار زیستی و منابع تجدیدپذیر با مسیرهای متمایز که انعکاسی از شرایط ملی است به این خلاء پاسخ می‌دهد. کشورهای حامل این بیانیه: شیلی، برزیل، هندوراس، کلمبیا، جمهوری دومینیکن، اسپانیا، پرتغال، نروژ، اسلونی، کاستاریکا می‌باشند. - کاهش کربن بخش حمل‌ونقل در هند، مکزیک و اروپا: هند تا سال ۲۰۳۰ تعداد ۱۵۰۰۰ کامیون بدون آلاینده‌گی (ZET)، ۱۵۰۰ واحد زیرساخت شارژ خودروهای برقی (EVCI)^۲ و ۷۸ مگاوات ظرفیت تأمین انرژی تجدیدپذیر (RES)^۳ را مستقر خواهد کرد؛ مکزیک نیز تا سال ۲۰۳۰ از طریق یک اتحادیه سرمایه‌گذاری، بیش از ۱۷۰۰۰ خودروی ZEV را مستقر نموده و اروپا یک استراتژی اقدامات کاهش کربن در بخش حمل‌ونقل اروپا را ارائه خواهد داد.	حمل‌ونقل جاده‌ای
- انتشار بیانیه «صنعتی‌سازی سبز بلم»، دوران جدیدی از رشد سبز را آغاز می‌کند. این طرح توسط کشورهای برزیل، بریتانیا و آفریقای جنوبی با حمایت سازمان توسعه صنعتی ملل متحد و همچنین شرکای صنعتی و تحقیقاتی پیش می‌رود. بیانیه بلم با ایجاد سازوکارهایی در جهت همسوسازی طرح‌ها، رصد پیشرفت‌ها و سازماندهی اقدامات اولویت‌دار، صنعتی‌سازی سبز را به عنوان یک اولویت جهانی معرفی می‌کند. همچنین این بیانیه، کشورهای در حال توسعه را در خط مقدم صنایع پاک؛ از صنایع فولاد سبز گرفته تا سلول‌های خورشیدی فتوولتائیک قرار می‌دهد. - بیانیه بلم در زمانی منتشر شد که اقتصاد واقعی در حال پذیرش صنعتی‌سازی سبز است: تحلیل جدیدی که پیش از COP 30 توسط شرکت ابتکار جهانی برای کاهش کربن در بخش صنعت (MPP)^۴ منتشر شده، نشان می‌دهد که در سطح جهانی ۱۴۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری برای پروژه‌های صنعتی پاک در آستانه تصمیم‌گیری‌های نهایی سرمایه‌گذاری است و ۱۰۰۰ کارخانه تجاری اکنون برنامه‌ریزی یا عملیاتی شده‌اند. همین گزارش نشان می‌دهد که بیش از یک سوم	کربن‌زدایی در بخش صنعت

¹ international Association of Public Transport

² electric vehicle charging infrastructure

³ renewable energysupply

⁴ Mission Possible Partnership

پروژه‌های جدید شناسایی شده در بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه واقع شده‌اند که نشان‌دهنده فرصت سرمایه‌گذاری دو تریلیون دلاری است. «ائتلاف مراکز صنعتی‌سازی پایدار» به عنوان بخشی از طرح «مراکز صنعتی سبز» راه‌اندازی گردید. این طرح با حمایت ائتلاف گسترده‌ای از کشورها و شرکای تجاری و حمایت سازمان توسعه صنعتی ملل متحد، برای کربن‌زدایی صنعتی اجرا می‌شود. اعضای این ائتلاف شامل آفریقای جنوبی، برزیل و همچنین انجمن نهادهای توسعه‌ای فرانسه (AFID)، مجمع جهانی اقتصاد (WEF)، انرژی پایدار برای همه (SEforALL)، آژانس بین‌المللی انرژی‌های تجدیدپذیر (IRENA) و طرح مأموریت نوآوری (Mission Innovation) هستند. هدف این ائتلاف آن است که تا سال ۲۰۳۰، با گسترش مراکز صنعتی سبز که از انرژی‌های تجدیدپذیر، هیدروژن، فناوری‌های جذب و ذخیره/بهره‌برداری از کربن (CCS/CCUS) و رویکردهای اقتصاد چرخشی بهره می‌برند، روند کربن‌زدایی در بخش‌هایی که کاهش انتشار در آن‌ها دشوار است را تسریع کند.	
راه‌اندازی برنامه فولاد برای تسریع راهکارها: هدف از هماهنگی «دستاورد فولادی» این است که تا سال ۲۰۳۰، از طریق اقدامات هماهنگ بین‌المللی در زمینه استانداردها، تأمین مالی، تقاضا، نوآوری و حمایت از اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه، صنایع فولاد با میزان انتشار نزدیک به صفر به یک هنجار جهانی تبدیل شود. در حال حاضر، ۶۱ کشور ابتکار «دستاورد فولادی» را امضاء نمودند. برای حمایت از شکل‌گیری یک صنعت سبز جدید، باید بازسازی جهانی برای محصولات سبز تسریع شود. در همین راستا، نهاد ResponsibleSteel برای کمک به ایجاد یک بازار جهانی برای صنایع فولاد با انتشار کم و نزدیک به صفر، توافق‌نامه‌های جدیدی را با نهادهای اصلی استاندارد گذاری فولاد در چین و اروپا امضا کرده است. این کشورها که در مجموع حدود ۶۰ درصد از تولید جهانی فولاد را انجام می‌دهند، ابزارهای مشترکی را برای تطبیق استانداردهای مختلف میزان کربن در مناطق مختلف توسعه خواهند داد تا سامانه منسجمی از معیارهای قابل اعتماد و راستی‌آزمایی شده ایجاد شود؛ سامانه‌ای که ردیابی پیشرفت کربن‌زدایی در سراسر صنعت جهانی فولاد را آسان‌تر می‌کند.	فولاد
- راه‌اندازی برنامه تسریع راهکارها برای صنعت سیمان: هدف این برنامه آن است که تا سال ۲۰۳۰، سیمان و بتن با انتشار کم و تقریباً صفر به انتخاب ترجیحی در بازارهای جهانی مبدل گردند. برای این منظور، تمرکز ویژه‌ای بر ایجاد اثرگذاری در کشورهای در حال توسعه وجود دارد، چرا که ۸۰ درصد مصرف جهانی سیمان در این کشورها صورت می‌گیرد. هدف این برنامه تسریع راهکارها از طریق استفاده کارآمد از تولید سیمان و بتن کم انتشار و نزدیک به صفر است که انتظار می‌رود تا سال ۲۰۳۰ در سراسر جهان گسترش یابد. در حال حاضر، ۱۲ کشور از طرح «دستاورد سیمان» حمایت می‌کنند. - آخرین گزارش پیشرفت منتشر شده توسط انجمن جهانی سیمان و بتن (GCCA) نشان می‌دهد که اگرچه پیشرفت‌ها نسبت به اهداف ۲۰۳۰ و ۲۰۵۰ به حد مورد انتظار نرسیده، اما این پیشرفت در حال وقوع است. داده‌ها حاکی از کاهش ۲۵ درصدی انتشار CO₂ به ازای هر تن مواد سیمانی نسبت به سال ۱۹۹۰ است.	صنایع سیمان

• برنامه تسريع راهکارها برای «مواد شیمیایی و سایر مواد پایدار» راه‌اندازی شد: تا بخش‌های دولتی و خصوصی را گرد هم آورد تا از یک سو برای «بیانیه مواد شیمیایی و سایر مواد پایدار» (بخش دولتی) همکاری کنند و از سوی دیگر این بیانیه را با «بیانیه حمایتی صنعت در رابطه با مواد شیمیایی و سایر مواد پایدار» (بخش خصوصی) پیوند دهند. بیانیه آینده زیستی CEM در مورد مواد شیمیایی و مواد پایدار، که با بیانیه حمایتی بخش خصوصی تکمیل شده است، با حذف موانع ساختاری که مانع گسترش منابع کربنی پایدار و مواد مبتنی بر اقتصاد چرخشی می‌شوند، روند پیشرفت به سمت اهداف ۲۰۳۰ را تسريع خواهد کرد. این برنامه که بر اهرم‌های کلیدی دستورکار اقدام اقلیمی COP 30 استوار است، چارچوب‌های نظارتی را هماهنگ می‌کند، تعهدات عمومی را با سرمایه‌گذاری صنعتی مرتبط می‌سازد و زنجیره‌های ارزش چرخشی و قابل پیش‌بینی را (بر اساس شکاف‌های شناسایی شده در اولین GST) تقویت می‌کند.	مواد شیمیایی
• اتحادیه جهانی انرژی پاک، ائتلاف آینده معدن کاری (FOMC)،^۱ توافق برابری جنسیت و انرژی و آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) «برنامه شتاب‌دهی به تأمین مواد معدنی برای گذار انرژی پاک و اقتصاد چرخشی» را راه‌اندازی کردند. این طرح که در COP 30 رونمایی شد، با هدف غلبه بر چهار چالش اصلی در گذار به انرژی پاک تدوین شده است: بهبود کیفیت داده‌های زنجیره تأمین، هماهنگی برای گسترش شبکه‌های برق، ادغام اقتصاد چرخشی و تاب‌آوری در زنجیره‌های تأمین و توانمندسازی اقتصادهای در حال توسعه برای ارتقای زنجیره ارزش انرژی پاک از طریق سرمایه‌گذاری و مشارکت‌های مهارتی. تا سال ۲۰۴۰، این برنامه استقرار بیش از ۸۰ میلیون کیلومتر شبکه برق، تسريع بازیافت مواد معدنی، تقویت رهبری زنان و سیاست‌های پاسخگو به جنسیت‌آدر سراسر این بخش را هدف‌گذاری کرده است. تمرکز ویژه‌ای بر ادغام اصلاحات مالی، نظارتی و سیاسی با طرح‌های آزمایشی نوآورانه مانند تأمین جمعی، تسهیلات مالی ترکیبی و هماهنگ‌سازی استانداردهای جهانی برای بهبود تاب‌آوری زنجیره تأمین و تضمین رشد فراگیر وجود دارد.	مواد معدنی برای گذار و اقتصاد چرخشی
• راه‌اندازی سه پلتفرم مشترک برای تسريع اجرای حذف کربن در راستای هدف ۲۰۳۰. شورای جهانی کسب و کار برای توسعه پایدار (WBCSD) و گروه منتشرکنندگان منفی کربن (GONE)^۲ به‌همراه شرکایی از دولت‌ها، صنایع و اکوسیستم بازار داوطلبانه^۳ با الهام از رویکرد COP 30 ابتکار «CDR Mutirão» را برای تسريع اجرای هدف CDR تا سال ۲۰۳۰ راه‌اندازی کردند که شامل حذف پایدار ۱۰۰ میلیون تن و ۳ گیگاتن کربن مبتنی بر طبیعت است. این ابتکار، خریداران شرکتی، دولت‌های ملی، شهرها و صنایع دشوار برای کاهش را در سه سطح هماهنگ، با هم تلفیق می‌کند: (۱) تقاضای شرکتی به رهبری WBCSD برای جمع‌آوری خریدهای متنوع بخش خصوصی تا COP 31؛ (۲) سیاست دولتی به رهبری GONE برای پیشبرد استراتژی‌های ملی CDR و همکاری‌های ماده ۶، شامل ۲۵۰ میلیون تا یک میلیارد دلار برای	تسريع حذف دی اکسید کربن

^۱ Future of Mining Coalition

^۲ برنامه‌ریزی که شامل اقدامات خاص برای تلاش و کاهش نابرابری‌های جنسیتی در جوامع است

^۳ Group of Negative Emitters

^۴ بازارهای داوطلبانه به سرمایه‌گذاران خصوصی، دولت‌ها، سازمان‌های مردم‌نهاد و شرکت‌ها اجازه می‌دهند تا به صورت داوطلبانه اعتبار خدمات اکوسیستم را خریداری کنند تا اثرات زیست‌محیطی اجتناب‌ناپذیر خود را جبران کنند.

اقدامات حذف انتشار کربن با کیفیت بالا؛ و ۳) ادغام صنایع که شرکت‌های شاخص را برای گنجاندن CDR در مصالح ساختمانی، معادن، فاضلاب و سایر سامانه‌های صنایع سنگین گرد هم می‌آورد.	
• طرح «تسریع دسترسی جهانی به انرژی» که توسط شرکت SEforAll حمایت می‌شود، با پرداختن به خلاء سامانه برق، از طریق ابزارهای برنامه‌ریزی استراتژیک، تسهیلات مالی و توسعه ظرفیت‌های دولتی، یک سامانه انرژی مقاوم‌تر، انعطاف‌پذیرتر و فراگیرتر ایجاد می‌کند. هدف این طرح، تسریع اتصال برق برای ۵۱ میلیون نفر در سال، تا سال ۲۰۲۸ است.	دسترسی جهانی به برق
• پلتفرم پخت‌وپز در مدارس راه‌اندازی شد. این پلتفرم که توسط صندوق پخت‌وپز پاک بانک جهانی حمایت می‌شود، با تمرکز بر جمع‌آوری، آنالیز داده‌ها، چارچوب‌های اعتبار کربن و ادغام در تعهدات ملی (NDC) قصد دارد سامانه‌های پخت‌وپز خانگی و سازمانی را به مدل‌های پاک، کارآمد و پاسخگو به برابری جنسیتی تبدیل کند. هدف این پلتفرم، فراهم نمودن دسترسی به پخت‌وپز پاک برای ۱۴۰ میلیون نفر به صورت سالانه تا سال ۲۰۲۸ است. برنامه تسریع راهکارها برای پخت‌وپز پاک در مدارس، گذارهای سامانه‌های غذا و انرژی را در سطح جهانی با هم تلفیق می‌کند. پلتفرم، اقدامات بلندپروازانه و برنامه‌ریزی را با سیاست‌گذاری و تأمین مالی ترکیب می‌کند تا با ایجاد شرایطی مؤثر، حمایت‌های همه‌جانبه را برای تسریع گذار به پخت‌وپز پاک در مدارس جلب کند. این پلتفرم ضمن پشتیبانی از ائتلاف وعده‌های غذایی در مدارس و اهداف آن، در تلاش است به عنوان کاتالیزورهای جامعه و با کمک اتحادیه جهانی متشکل از دولت‌ها و سهامداران، از دسترسی هر کودک به وعده‌های غذایی سالم و مغذی در مدرسه اطمینان حاصل کند.	دسترسی جهانی به پخت‌وپز پاک
• در جریان COP 30، کره جنوبی و بحرین اعلام کردند که به اتحادیه تأمین انرژی فراتر از زغال سنگ (PPCA) می‌پیوندند و بدین ترتیب متعهد به اقدامات بلندپروازانه‌ای در زمینه توقف گسترش زغال سنگ و حذف تدریجی نیروگاه‌های موجود می‌شوند که گامی بزرگ و ملموس در مسیر گذار از زغال سنگ محسوب می‌شود. این اتحادیه، همچنین با تمرکز بر کشورهایی که استراتژی‌های گذار از زغال سنگ را توسعه می‌دهند (با حمایت از اجرا، ظرفیت و تأمین مالی برای مسیرهای حذف تدریجی زغال سنگ)، یک برنامه تسریع راهکار در دستور کار اقدام عملی اقلیمی ارائه داد.	تسریع گذار از زغال سنگ
• در سی‌امین کنفرانس تغییر اقلیم (COP 30)، پیش‌نویسی از برنامه‌ریزی عادلانه و فراگیر گذار، به میزبانی ائتلاف جهانی برای برنامه‌ریزی انرژی (GCEP) و با مشارکت پیمان جنسیت و انرژی^۲ آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) و آژانس بین‌المللی انرژی‌های تجدیدپذیر (IRENA)^۴ تدوین شد که نشان‌دهنده مسیری برای پیشبرد اقدامات جهت اجرای مؤلفه‌های عدالت مندرج در بند ۲۸ گزارش قانون مالیات بر کالاها و خدمات (GST) است.	برنامه‌ریزی عادلانه و فراگیر برای گذار انرژی

¹ Powering Past Coal Alliance

^۲ پیمان جنسیت و انرژی یک ائتلاف جهانی و چندجانبه - به رهبری ENERGIA، GWNED، UNIDO و SEforALL - است که نیروها را برای تسریع اقدام در جهت برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان به منظور تسریع یک گذار انرژی عادلانه، فراگیر و پایدار، متحد می‌کند.

³ International Energy Agency

⁴ International Renewable Energy Agency

• ائتلاف «حذف تدریجی مشوق‌ها و یارانه‌های سوخت‌های فسیلی» (COFFIS) ^۱ یک برنامه تسریع راه‌حل ارائه داد که شامل اقدامات جاری در پیشبرد رویکردهای هماهنگ برای ارتقای شفافیت و تدوین دستورالعمل‌هایی برای اصلاح یارانه‌های مربوط به سوخت‌های فسیلی است.	حذف تدریجی مشوق‌ها و یارانه‌های سوخت‌های فسیلی
• چارچوب عادلانه و تأمین مالی برای کشورهای در حال گذار استخراج‌محور (EFFECT) ^۲ یک برنامه تسریع راهکار ارائه کرد که شامل اقداماتی برای توسعه همکاری عملی به منظور حمایت از صادرکنندگان و واردکنندگان سوخت‌های فسیلی در گذار از این امر است، از جمله مشارکت‌های آزمایشی ملموس برای آزمون و گسترش راه‌حل‌ها در شرایط واقعی.	حکمرانی مشارکتی صادرکننده-واردکننده
• یک برنامه تسریع راهکار با تمرکز بر گفتگوها برای اجرای گذار توسط «مشارکت گذار انرژی پاک» (CETP) ^۳ ارائه گردید که به جنبه اصلی عوامل اقتصادی موثر بر تسریع گذار می‌پردازد.	گفتگوی جهانی مقامات عالی‌رتبه درباره عوامل اقتصادی موثر بر تسریع گذار
• طرح پیمان سوخت‌های فسیلی ^۴ پادشاهی کامبوج را هجدهمین کشور حامی این طرح اعلام کرد. این طرح همچنین یک برنامه تسریع راهکار ارائه داد که اهداف مشخص و مراحل بعدی را از طریق دستور کار اقدام اقلیمی ترسیم می‌کند.	هماهنگی تلاش‌ها برای پایان دادن به گسترش سوخت‌های فسیلی

محور ۲- مدیریت و حفاظت از جنگل‌ها، اقیانوس‌ها و تنوع زیستی

این محور نشان‌دهنده افزایش اقدامات در زمینه حفاظت و احیای طبیعت است که با گسترش تأمین مالی، هماهنگی‌های قوی‌تر سیاست‌ها و همچنین، به رسمیت شناختن گسترده‌تر حقوق جوامع بومی و محلی حمایت می‌شود. اجرای راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت (NbS)^۵ نشان داده است که این راه‌حل‌ها قابلیت توسعه و سرمایه‌گذاری دارند و با کاهش خطرات، ایجاد شغل و رشد ارتجاعی که توسط سرمایه‌گذاران و سیاست‌گذاران قابل اندازه‌گیری می‌باشد، سود سه‌گانه ایجاد می‌کنند. با این حال، پیشرفت‌ها به دلیل تداوم تخریب اکوسیستم‌ها، اثربخشی محدود مناطق حفاظت‌شده، تأمین مالی ناکافی بلندمدت برای احیا و اجرای راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت، نامتوازن باقی مانده‌اند.

اهداف کلیدی ذیل این محور عبارتند از:

۵. سرمایه‌گذاری در جهت توقف و معکوس کردن جنگل‌زدایی و تخریب جنگل‌ها
۶. تلاش برای حفاظت، صیانت و احیای طبیعت و اکوسیستم‌ها با ارائه راه‌حل‌هایی برای مقابله با تغییر اقلیم، حفظ تنوع زیستی و مبارزه با بیابان‌زایی
۷. تلاش برای حفظ و احیای اقیانوس‌ها و اکوسیستم‌های ساحلی

¹ Coalition on Phasing Out Fossil Fuel Incentives Including Subsidies

² Equitable Framework and Finance for Extractive-based Countries in Transition

³ Clean Energy Transition Partnership; CETP

⁴ Fossil Fuel Treaty Initiative

⁵ Nature-Based Solutions

روسای کنفرانس‌های COP 29 و COP 30 و مقامات عالی‌رتبه اقلیمی مایل‌اند از سازمان‌های حامی دبیرخانه‌های این گروه‌های فعال‌سازی، از جمله برنامه ملی ابتکار محیط‌زیست سازمان ملل (UNEP FI)، بانک توسعه بین‌آمریکایی (IADB)، اتحادیه بین‌المللی حفاظت از طبیعت (IUCN)، موسسه بین‌المللی آب استکهلم (SIWI)، کنوانسیون تنوع‌زیستی (CBD)، کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی سازمان ملل متحد (UNCCD)، پلتفرم اقیانوس و اقلیم و کمیسیون بین‌دولتی اقیانوس‌شناسی یونسکو (UNESCO-IOC) تقدیر و تشکر کنند.

راهکارهای زیر تحت محور ۲ بطور جامع در COP 30 تسریع شدند:

راه‌حل	اعلام یا ارائه شده در COP 30
تسهیلات دائمی جنگل‌های گرمسیری ^۱ (TFFF) و پرداخت خدمات اکوسیستمی ^۲ (PES)	- تسهیلات دائمی جنگل‌های گرمسیری در COP 30 با تعهد مالی ۵/۵ میلیارد دلار از سوی کشورهای حامی، با حمایت قوی سیاسی و برنامه‌های اجرایی، آغاز به کار کرد. تاکنون، ۵۳ کشور، از جمله ۳۴ کشور دارای جنگل‌های گرمسیری، این تسهیلات را که هدف بلندمدت آن ۱۲۵ میلیارد دلار است، حمایت کرده‌اند. همچنین در یک تغییر اساسی، حداقل ۲۰ درصد از کل پرداخت‌های این صندوق مستقیماً به جوامع بومی و محلی اختصاص خواهد یافت. - همچنین در COP 30، «پلتفرم دسترسی کشوری به تسهیلات دائمی جنگل‌های گرمسیری» با هدف کمک به کشورهای دارای جنگل در برآورده کردن الزامات واجد شرایط بودن و دسترسی به منابع مالی ایجاد شده است. این پلتفرم کشورها را به شرکای فنی مرتبط می‌کند، پشتیبانی دانش عملی ارائه می‌دهد و همکاری‌های جنوب-جنوب^۳ (SSC) را تسهیل می‌کند.
REDD+	دولت‌ها، مردم بومی، سرمایه‌گذاران، نهادهای واسطه، تدوین‌کنندگان استاندارد و جامعه مدنی راه‌اندازی ائتلاف «گسترش J-REDD» را اعلام کردند؛ تلاشی جمعی برای تسریع اقدامات و تأمین مالی در حوزه جنگل‌ها در مقیاسی متناسب با دستیابی به اهداف جهانی اقلیم. این ائتلاف جدید با تکیه بر پیشرفت‌های حاصل شده در چارچوب ورشو برای REDD+ و تعهدات انجام شده در گزارش جمع‌بندی جهانی در COP 28، شرکای کاری را برای گسترش J-REDD+ - رویکردی با یکپارچگی بالا برای هدایت مالی به کل مناطق دارای جنگل - گرد هم می‌آورد. J-REDD+ با خط سیر کامل و موثقی، به منظور توقف و معکوس کردن جنگل‌زدایی در مناطق گرمسیری تا سال ۲۰۳۰ سالانه ۳ تا ۶ میلیارد دلار تخصیص می‌دهد.

¹ Tropical Forest Forever Facility

² Payments for Ecosystem Services

^۳ اصطلاحی است که از نظر تاریخی توسط سیاست‌گذاران و دانشگاهیان برای توصیف تبادل منابع، فناوری و دانش بین کشورهای در حال توسعه استفاده می‌شود.

⁴ South-South cooperation

^۵ از طریق نشست بررسی جهانی در کاپ۲۸، همه طرف‌های کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد در مورد تغییرات اقلیمی (UNFCCC) متعهد شدند که تا سال ۲۰۳۰، روند نابودی جنگل‌ها را متوقف و معکوس کنند. برای تحقق این هدف، باید تأمین مالی جنگل‌ها افزایش می‌یافت. J-REDD+ بخش مهمی از مجموعه‌ای از راه‌حل‌های مکمل است که می‌تواند این تأمین مالی بسیار مورد نیاز را ارائه دهد.

• بیش از ۵۰ کشور و سازمان، «فراخوان جهانی اقدام برای مدیریت یکپارچه آتش‌سوزی و تاب‌آوری در برابر آتش‌سوزی‌های طبیعی» را امضا کردند. به طور متوسط، سالانه ۲۶۱ میلیون هکتار زمین در سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۹ تحت تأثیر آتش‌سوزی قرار گرفته است که تقریباً نیمی از آن اراضی جنگلی بوده‌اند. طرح «مدیریت یکپارچه آتش‌سوزی و تاب‌آوری در برابر آتش‌سوزی‌های طبیعی» که عمدتاً از طریق «مرکز جهانی مدیریت آتش» به میزبانی فائو ارائه می‌شود، با هدف تقویت تاب‌آوری در برابر آتش‌سوزی‌های طبیعی در سراسر جهان با گسترش اشتراک‌گذاری داده‌ها، تقویت ظرفیت جوامع محلی، رهبری دانش بومی و توسعه سامانه‌های هشدار زودهنگام، در پی تقویت تاب‌آوری جهانی در برابر آتش‌سوزی‌های جنگلی - از میلیون‌ها هکتار زمین محافظت می‌کند.	مدیریت پایدار آتش‌سوزی
• پانزده دولت «تعهد جدید بین دولتی درباره حقوق تصرف ارضی» (ILTC)^۱ را تأیید کرده‌اند؛ تعهدی که هدف آن پیشبرد مالکیت و حفاظت از ۱۶۰ میلیون هکتار از اراضی متعلق به مردم بومی، جوامع سنتی و گروه‌های آفریقایی تبار است. از جمله این تعهدات ۵۰ میلیون هکتار زمین در جمهوری دموکراتیک کنگو، ۱۶ میلیون هکتار در کلمبیا و ۶۳ میلیون هکتار در برزیل است. در برزیل، این تعهدات شامل برنامه‌هایی برای تأمین امنیت ۵۱ میلیون هکتار از سرزمین‌های بومی از قبل مرزبندی شده‌اند که از طریق رفع تصرف غیرقانونی زمین و اجرای برنامه‌های مدیریت سرزمین است. این تعهد همچنین، روند رسمی‌سازی مالکیت زمین برای ۸ میلیون هکتار دیگر انجام خواهد شد؛ ۳ میلیون از طریق تخصیص اراضی عمومی به مردم بومی و ۵ میلیون هکتار از طریق مرزبندی ۵۴ قلمرو جدید بومی. علاوه بر این، ۴ میلیون هکتار زمین نیز برای جوامع آفریقایی تبار اختصاص خواهد یافت که از توسعه پایدار و تقویت ارضی حدود ۳۰۰ قلمرو در کویلمبولآدر پنج سال آینده حمایت می‌کند. اخیراً در راستای تکمیل این اقدامات، ۳۵ سازمان خیریه و دولت‌های ملی متعهد شدند ۱/۸ میلیارد دلار برای گسترش حفاظت جامعه‌محور، از طریق تقویت حق قانونی تصرف زمین برای مردم بومی، اختصاص دهند. • شورای بومیان رورایما^۲ (ICR) پنج طرح مدون بومی برای سازگاری با تغییر اقلیم ارائه داد و بررسی نمود که چگونه این تجربه نوآورانه برزیلی می‌تواند توسط بومیان سراسر جهان تکرار و اجرا شود.	تضمین حق مالکیت زمین برای جوامع بومی
• «تأمین سرمایه برای راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت در برزیل» در COP 30، طرحی تاریخی به رهبری «سرمایه برای اقلیم» بود که با موفقیت، ۱۰,۴ میلیارد دلار تخصیص سرمایه مورد نظر را تا سال ۲۰۲۷ برای راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت جذب کند، رقمی که بیش از هدف اولیه ۵ میلیارد دلاری تعیین شده بود. • صندوق «سرمایه‌گذاری کاتالیزوری برای گذار کشاورزی» (CCAT)^۴ راه‌اندازی شد تا احیای اراضی تخریب‌شده را برای کشاورزان برزیلی پربارتر و سودآورتر کند، بدون اینکه جنگل‌زدایی	در نظر گرفتن اثرات جنگل‌زدایی در تصمیمات مالی

¹ Intergovernmental Land Tenure Commitment

² Quilombola

³ Indigenous Council of Roraima

⁴ The Catalytic Capital for the Agricultural Transition

بیشتری رخ دهد. این صندوق با تعهد ۵۰ میلیون دلاری، توسط وکس کپیتال^۱ و با مدیریت سازمان حفاظت از طبیعت به عنوان مشاور تأثیرگذار، از سوی بنیاد مور^۲ صندوق NICFI نیروژ و سایر سرمایه‌گذاران حمایت می‌گردد. سال جاری، سال نهادینه‌سازی اقدامات مقابله با جنگل‌زدایی در سراسر بخش مالی است. سرمایه‌گذاری که بیش از ۷/۵ تریلیون دلار دارایی تحت مدیریت (AUM) دارند، با پرداختن به ریسک‌ها و فرصت‌ها در سبد سرمایه‌گذاری خود، در حال پیشبرد اقدامات مقابله با جنگل‌زدایی هستند: ارائه پیشرفت در کاهش جنگل‌زدایی ناشی از کالاها به عنوان بخشی از طرح اقدام بخش مالی و راه‌اندازی گروه سرمایه‌گذاران جنگل‌زدایی. • دولت بریتانیا از تأمین مالی بلندمدت ۱۶/۹ میلیون پوندی برای برنامه «تسریع پایش نوآورانه جنگل‌ها» (AIM4Forests) فائو خبر داد. AIM4Forests یک همکاری مهم و شاخص بین فائو و بریتانیا است که از کشورها در تقویت پایش جنگل‌ها و گزارش‌دهی بر اساس فناوری‌های مدرن، شفافیت داده‌ها و نوآوری‌های فنی حمایت می‌کند. • راه‌اندازی ابزارهای مالی با یکپارچگی بالا توسط برزیل و شرکا، برای احیای زیست‌بوم: وزارت محیط زیست برزیل با هماهنگی WWF، دهه احیای اکوسیستم سازمان ملل^۳ و مشارکت جهانی برای احیای جنگل‌ها و مناظر طبیعی را اجرا کرد و مجموعه‌ای از سازوکارهای مالی با یکپارچگی بالا برای احیای زیست‌بوم راه‌اندازی کردند: طرح GEF Restaura Biomas همکاری وزارت محیط زیست برزیل (MMA)؛ تسهیلات مالی جدید پیمان احیای جنگل‌های آتلانتیک به عنوان مکانیسم کاتالیزوری برای افزایش بازسازی در سراسر جنگل سه‌میلیتی آتلانتیک؛ صدور فرمان ایالتی Espírito Santo برای اجرای طرح احیای پوشش گیاهی بومی؛ و انتشار جهانی گزارش «درس‌ها و چالش‌های یک طرح شاخص احیای جنگل‌ها: پیمان سه‌میلیتی جنگل‌های آتلانتیک» با همکاری دهه احیای اکوسیستم سازمان ملل.	
• یک برنامه تسریع راهکار با عنوان «مقابله با جرایم محیط‌زیستی برای دستیابی به جنگل‌زدایی صفر» ارائه شد.	مبارزه با جرایم محیط زیستی
• برزیل، کلمبیا و عربستان سعودی به ترتیب سه رئیس فعلی کنفرانس‌های COP 30 سازمان ملل برای تغییر اقلیم (UNFCCC)، تنوع‌زیستی (UNCBD) و مقابله با بیابان‌زایی (UNCCD COP16) هستند؛ همچنین ارمنستان و مغولستان دو ریاست آینده UNCCD COP17 و UNCCD COP17 بیانیه مشترکی منتشر کردند و متعهد شدند که در تجمیع اقدامات ذی‌نفعان غیرعضو، که به طور هم‌افزایی برای اقلیم، تنوع‌زیستی، زمین و مردم اثرگذار هستند، همکاری کنند. بیانیه مشترک بلم، با به رسمیت شناختن میراث مهم برزیل به عنوان زادگاه سه کنوانسیون ریو بیش از ۳۰ سال پیش، بر لزوم همگرایی دستورکارهای عملیاتی و بسیج	اجرای هم‌افزایی در سراسر کنوانسیون‌های ریو

¹ VOX Capital

² Moore Foundation

³ Accelerating Innovative Monitoring for Forests

^۴ آخرین مهلت برای اهداف توسعه پایدار و جدول زمانی است که دانشمندان به عنوان آخرین فرصت برای جلوگیری از تغییرات فاجعه‌بار اقلیمی شناسایی کرده‌اند (۲۰۲۱ - ۲۰۳۰).

کل جامعه برای تسریع راه‌حل‌های یکپارچه تأکید می‌کند. «پلتفرم همکاری‌های هم‌افزا» به عنوان طرحی که با تمام روسای جمهور ریو همکاری می‌کند و رهبری برنامه تسریع راهکار را بر عهده دارد، نقش کلیدی در کمک به اجرای اهداف این بیانیه خواهد داشت.	
• اکنون بیش از ۱۰۰۰ کسب‌وکار و موسسه مالی به «فراخوان اقدام مثبت طبیعت برای اقلیم» عمل می‌کنند. این فراخوان از زمان راه‌اندازی آن در COP 28 بیش از شش برابر افزایش یافته است. این افزایش نشان‌دهنده شناخت فزاینده‌ای است که به موجب آن، اقدامات اقلیمی باید شامل حفاظت و احیای طبیعت نیز باشد و سازمان‌ها متعهد شده‌اند که اهداف مبتنی بر علم تعیین کنند، طبیعت را در برنامه‌های گذار خود ادغام نمایند، در راهکارهای مبتنی بر طبیعت سرمایه‌گذاری کنند و همچنین اتخاذ افشاگری‌های مرتبط با طبیعت در پیش‌گیرند و تعاملات سیاسی خود را مطابق با آن تنظیم کنند. • «چارچوب علمی برای اهداف جهانی تالاب‌ها و اصول راهنمای آن» یک نقشه راه مشترک و قابل اندازه‌گیری برای حفاظت و احیای تالاب‌ها در اختیار دولت‌ها، سرمایه‌گذاران و ذی‌نفعان قرار می‌دهد. این چارچوب که از طریق پروژه «مدیریت پایدار تالاب‌ها» تدوین شده، اقدامات را با توافق‌نامه پاریس، چارچوب جهانی تنوع‌زیستی و دهه احیای اکوسیستم سازمان ملل همسو می‌کند. بر این اساس، اهداف این چارچوب شامل توقف نابودی حدود ۴۳۰ میلیون هکتار از تالاب‌های طبیعی و زهکشی نشده، احیاء و آبدهی مجدد حداقل ۳۰ میلیون هکتار تا سال ۲۰۳۰ و اطمینان از مدیریت پایدار و عاقلانه تمامی تالاب‌ها است. این چارچوب، ضمن هدف قراردادن اقلیم و دو هدف در زمینه تأمین مالی و پایش (نظارت)، مسیری قابل اندازه‌گیری برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، افزایش تاب‌آوری و حفاظت از یکی از قدرتمندترین بافرهای اقلیمی طبیعی کره زمین فراهم می‌کند.	اجرای راه‌حل‌های طبیعت‌محور
• چالش آب شیرین (FWC) به‌عنوان بزرگترین طرح جهان برای احیای رودخانه‌ها، دریاچه‌ها و تالاب‌های تخریب‌شده، اقدامات جهانی در جهت تسریع حفاظت از حیاتی‌ترین اکوسیستم‌های کره زمین بوده و هدف آن احیای ۳۰۰ هزار کیلومتر از رودخانه‌های تخریب‌شده و ۳۵۰ میلیون هکتار از تالاب‌ها، تا سال ۲۰۳۰ می‌باشد. چالش آب شیرین به عنوان طرحی شاخص در چارچوب دهه احیای اکوسیستم سازمان ملل و دستاورد شناخته‌شده COP28 و دستورکار اقدام ریاض، با اعلام سرمایه‌گذاری ۵ میلیون دلاری از سوی تسهیلات محیط زیست جهانی حضور دارد تا کشورها، ذی‌نفعان غیردولتی و بخش خصوصی را برای پیشبرد پیشرفت قابل سنجش در زمینه اهداف اقلیم، طبیعت و همچنین اهداف توسعه پایدار همسو سازد.	سامانه‌های آب شیرین
• رونمایی از «داشبورد دستاوردهای چشمگیر اقیانوس‌ها»: اولین ابزار سیستماتیک در جهان که شفافیت و پاسخ‌گویی را به قلب اقدامات اقیانوسی می‌آورد. این داشبورد اجرای طرح «دستاوردهای اقیانوسی» را رصد می‌کند؛ این بخش‌های اقیانوس‌محور با اثرگذاری بالا، می‌توانند به کاهش ۳۵ درصدی انتشار گازهای گلخانه‌ای در سطح جهان، تا سال ۲۰۵۰، کمک کنند. با شفاف‌سازی و سهولت پیگیری اقدامات اقلیمی مرتبط با اقیانوس‌ها، این	حکمرانی اقیانوس‌ها و برنامه‌ریزی و مدیریت پایدار اقیانوس‌ها

¹ Freshwater Challenge

دانشبورد داده‌های مورد نیاز تصمیم‌گیران را برای تسریع تلاش‌ها جهت حفاظت از اقیانوس‌ها و همچنین مقابله با تغییر اقلیم، پیش از سال ۲۰۳۰، در اختیار آن‌ها قرار می‌دهد. • برنامه آزرور آبی^۱ از اجرای کامل شبکه مناطق حفاظت‌شده دریایی آزرور^۲ تا سال ۲۰۲۸ خبر می‌دهد و آزرور را به عنوان یکی از اولین مناطق جهان تبدیل می‌کند که پیش از هدف جهانی ۳۰×۳۰^۳ به حفاظت جامعه بر مبنای علم از محیط‌های دریایی دست می‌یابد. این شبکه ۲۸۷۰۰۰ کیلومتر مربع از قلمرو دریایی آزرور را پوشش می‌دهد و از طریق بیش از ۴۰ جلسه مذاکره و گفتگو با ماهیگیران، سازمان‌های مردم‌نهاد و گروه‌های اجتماعی شکل گرفته است. • دستورالعملی انرژئ تجدیدپذیر اقیانوسی: برای تسریع احیاء و حفاظت از اکوسیستم‌های حیاتی ساحلی و دریایی، در کنفرانس COP 30، «طرح جهانی شبکه‌های طبیعت و انرژئ‌های تجدیدپذیر»^۴ مجموعه‌ای از «توصیه‌های سیاستی جهانی برای انرژئ بادی فراساحلی با رویکرد مثبت به طبیعت» را ارائه داد تا دولت‌ها را در ادغام ملاحظات تنوع زیستی در برنامه‌ریزی، واگذاری، صدور مجوز و از رده خارج کردن پروژه‌های انرژئ بادی فراساحلی پشتیبانی کند. • در کنفرانس COP 30، ۱۷ کشور شامل استرالیا، بلژیک، برزیل، کانادا، کامبوج، کانادا، شیلی، فیجی، فرانسه، اندونزی، کنیا، مکزیک، پالاو، پرتغال، سیشل، سنگاپور و بریتانیا به «چالش مشارکت‌های تعیین شده ملی آبی» پیوستند. بیش از ۶۰ کشور نیز اقدامات مبتنی بر اقیانوس را در مشارکت‌های تعیین شده ملی ۲۰۲۵ خود گنجانده‌اند.	
• در کنفرانس COP 30، برزیل تعهد خود را برای مدیریت پایدار ۳,۶۸ میلیون کیلومتر مربع از آب‌های ملی خود تا سال ۲۰۳۰ اعلام کرد. با پیوستن برزیل به هیئت عالی رتبه برای اقتصاد پایدار اقیانوسی (پنل اقیانوس) به عنوان نوزدهمین عضو، نزدیک به ۴۰ درصد از مناطق اقتصادی انحصاری^۵ جهان اکنون تحت تعهدات رسمی برای دستیابی به ۱۰۰ درصد مدیریت پایدار اقیانوس‌ها قرار گرفته‌اند. این اقدام، گام بزرگی برای اقدامات جهانی در زمینه اقلیم بوده و ائتلاف ۱۰۰ درصد را تقویت می‌کند؛ طرحی بلندپروازانه که از همه کشورهای ساحلی و اقیانوسی می‌خواهد ۱۰۰ درصد از پهنه‌های اقیانوسی خود را به صورت پایدار مدیریت کنند. • فراخوان توسعه «مشارکت یک اقیانوس»: مشارکتی که با هدف ایجاد شبکه جهانی از «چشم‌اندازهای دریایی بازتولید کننده» شکل می‌گیرد تا با جمع‌آوری حداقل ۲۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در اقتصاد آبی بازتولیدکننده، ۱۹ اقدام اقیانوسی بازتولیدکننده را تسریع دهد. این مشارکت با این هدف بلندپروازانه طراحی شده است: (۱) مدیریت بازتولیدکننده حداقل ۲۰ میلیون کیلومتر مربع از مناطق ساحلی و دریایی، (۲) حفاظت از حداقل ۲۰	

^۱ برنامه آزرور آبی با تمرکز بر حفاظت و استفاده پایدار از دریای آزرور، به حفاظت، ترویج و ارزش‌گذاری منابع دریایی غنی این مجمع‌الجزایر کمک خواهد کرد. آزرور آبی نتیجه یک همکاری بین‌المللی بین دولت منطقه‌ای آزرور، موسسه اوشنو آزل و موسسه ویت است که در یک چشم‌انداز واحد از یک دریای آزرور سالم و یک جامعه اقیانوسی پرونونق متحد شده‌اند.

^۲ RAMPA

^۳ یک طرح جهانی برای دولت‌ها تا ۳۰٪ از خشکی‌ها و اقیانوس‌های زمین را تا سال ۲۰۳۰ به عنوان مناطق حفاظت‌شده تعیین کنند.

^۴ GINGR

^۵ Exclusive Economic Zones; EEZ

میلیون هکتار از اکوسیستم‌های آبی حیاتی و (۳) ایجاد حداقل ۲۰ میلیون شغل آبی. در راستای گذار از اقدامات بلندپروازانه به اقدامات اجرایی، طرح «دیوار بزرگ آبی» با رهبری ۱۰ کشور آفریقایی، مبلغ ۱۰۰ میلیون دلار را به منظور تسریع ایجاد ۱۰ چشم‌انداز دریایی بازتولیدکننده در آفریقا، برای دوره ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۸ جمع‌آوری کرد.	
• Coastal 500^۱: برای انجام اقدامات میدانی جهت تسریع حفاظت و احیای اکوسیستم‌های حیاتی ساحلی و دریایی، Coastal 500 با تعهد به موارد زیر، دولت‌های محلی سراسر جهان را گرد هم می‌آورد: (۱) گسترش شبکه‌ای شامل ۵۰۰ رهبر محلی در ۹ کشور تا سال ۲۰۲۶؛ (۲) فراهم نمودن حداقل ۵ میلیون دلار برای مدیریت ساحلی، احیاء و سازگاری مبتنی بر جامعه، تا سال ۲۰۲۷؛ (۳) کمک به حفاظت و مدیریت مؤثر ۱۰ میلیون هکتار از آب‌ها و اکوسیستم‌های ساحلی برای پیشبرد دستاوردهای حفاظت دریایی تا سال ۲۰۲۷. • دستاورد جنگل‌های حرا: با هدف جمع‌آوری ۸۰ میلیون دلار، «تسهیلات کاتالیزوری جنگل‌های حرا» (MCF) طراحی شده است تا تأثیر هر دلار سرمایه‌گذاری در این جنگل‌ها را چند برابر کند و به عنوان مکانیسم کاتالیزوری عمل نماید. در پروژه «دستاورد جنگل‌های حرا»، ۴ میلیارد دلار برای حفاظت و احیای این جنگل‌ها تخصیص داده شده است. از سال ۲۰۲۰، پروژه «دستاورد جنگل‌های حرا» بیش از ۴۰ عملیات گسترده (هر کدام با هزینه بیش از ۱ میلیون دلار) را اجرا نموده است که در مجموع بیش از ۷۵۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری مثبت را به همراه داشته است. - تاکنون، ۴۶ دولت، از جمله ۲۸ دولت ملی و ۱۸ دولت زیرملی، بطور رسمی «دستاورد جنگل‌های حرا» را تأیید کرده‌اند. چندین کشور حامی، از جمله جامائیکا، پاپوآ گینه نو، برزیل، کاستاریکا، مکزیک، پاناما و پاکستان نیز اهداف بلندپروازانه این پروژه را در مشارکت‌های تعیین‌شده ملی خود تحت توافقنامه پاریس گنجانده‌اند. به عنوان مثال، برنامه‌های توسعه پایدار ملی نسل سوم جامائیکا با هدف حفاظت از تقریباً دو سوم جنگل‌های حرای این جزیره تا سال ۲۰۳۳ و احیای ۷۰۰۰ هکتار آن‌ها تا سال ۲۰۲۷، تدوین گردیده است. گروه ویژه طرح «توسعه ملی جنگل‌های حرا» راهنمایی‌های فنی و سیاستی برای دولت‌هایی که به دنبال گنجاندن جنگل‌های حرا در برنامه‌های توسعه ملی خود هستند، ارائه داد. این برنامه‌ها با استفاده از راهنمای سیاستی دستورالعمل‌های عملی و مختصر برای ادغام اهداف جنگل‌های حرا در برنامه‌های توسعه ملی اجرایی می‌شود. • در کنفرانس COP 30، گزارش‌های جدید آمادگی منطقه‌ای منتشر شد که توسط ائتلاف جهانی حرا^۲ و در حمایت از پروژه «دستاورد جنگل‌های حرا» تهیه شده است. این گزارش‌ها نشان می‌دهند که چگونه کشورهای آسیا، آمریکا و غرب آفریقا می‌توانند اقدامات مربوط به حرا را تسریع کنند. این گزارش‌ها، سرمایه‌گذاران، دولت‌ها و سازمان‌های غیردولتی را در	اکوسیستم‌های ساحلی و دریایی: تسریع احیاء و حفاظت

^۱ بزرگترین شبکه جهانی شهرداران و رهبران دولت محلی است که متعهد به تلاش برای جوامع ساحلی مرفه و موفق هستند.

^۲ Global Mangrove Alliance; GMA

مورد روندهای منطقه‌ای، تهدیدهای اصلی، پتانسیل‌های حفاظت و احیاء، فرصت‌های تأمین مالی و فراهم کردن شرایط سیاسی برای ایجاد تغییرات سامانه‌ی برای اکوسیستم‌های ساحلی و جوامع ساحلی مطلع می‌سازند.

○ ائتلاف جهانی جنگل‌های حرا (GMA) در حمایت از توسعه‌ی مجموعه‌ای جهانی از پروژه‌ها، مجموعه‌ای اولیه از پیشنهادات کشوری را آماده کرده است که هدف آن بسیج منابع مالی دولتی و خصوصی برای پیشبرد اقدامات تحول‌آفرین در حوزه‌ی تالاب‌های حرا در کشورهای دارای اولویت است.

● آغاز پروژه «دست‌آورد باتلاق نمک» نخستین تلاش جهانی برای تضمین حفاظت بلندمدت از باتلاق نمک، به رهبری مرکز بوم‌شناسی و هیدرولوژی بریتانیا، WWF و موسسه دریای آبی انجام شد و به زودی با حمایت ائتلاف گسترده‌ای از ذی‌نفعان تحت عنوان «اتحادیه جهانی باتلاق نمکی» تقویت خواهد شد. هدف این دست‌آورد این است که تا سال ۲۰۵۰ تمام باتلاق‌های نمکی حفاظت و به طور پایدار مدیریت شوند، به گونه‌ای که مناطق قابل احیاء باز سازی شده و روند بلوغ اکوسیستم در مسیر خود قرار گیرد و بدین ترتیب تمام مزایای کامل اقلیمی، طبیعی و تاب‌آوری اکوسیستم تضمین شود.

○ تا سال ۲۰۳۰، احیای تالاب‌های نمکی اولویت‌دار آغاز شده است، به گونه‌ای که این اکوسیستم‌ها بتوانند به افزایش سطح دریا و سایر شرایط اقلیمی آینده سازگار شوند و تاب‌آوری بلندمدت را افزایش دهند و بدین ترتیب بازایی حداقل ۵۰۰,۰۰۰ هکتار در سطح جهان آغاز شود.

○ راه‌اندازی کارگروه^۱ یکپارچه‌سازی (تلفیق) سیاست‌های تالاب نمکی: تا سال ۲۰۳۰، سیاست‌های اتخاذ شده در حداقل ۵۰ کشور، امکان شناسایی، حفاظت و مدیریت پایدار باتلاق‌های نمکی را به عنوان دارایی‌های ملی اقلیم، تنوع‌زیستی و تاب‌آوری فراهم می‌کند و بدین ترتیب تلاش‌های حفاظت، احیاء و تأمین مالی همسو می‌شوند.

● «دست‌آورد صخره‌های مرجانی» به پیشبرد تلاش‌های جهانی برای تضمین آینده حداقل ۱۲۵,۰۰۰ کیلومتر مربع از صخره‌های مرجانی گرمسیری کم‌عمق ادامه می‌دهد. در کنفرانس COP 30، این روند با راه‌اندازی ائتلاف صخره‌های مرجانی برزیل گام دیگری به جلو برداشت. این ابتکار عمل جامعه مدنی و چندذی‌نفعی، جامعه‌محور و علم‌محور که توسط WWF برزیل و موسسه Boticário طراحی و رهبری می‌شود، در حال حاضر ۱۶ سازمان ملی را با حمایت وزارت محیط‌زیست و تغییر اقلیم برزیل گرد هم می‌آورد تا به اهداف دست‌آورد صخره‌های مرجانی پاسخ دهد. این ائتلاف هماهنگی، حکمرانی، نظارت، پایش، ارتباطات و توانمندسازی جامعه را تقویت می‌کند و بستری یکپارچه برای تقویت طرح‌های موجود، گسترش تأثیر ملی و ارائه الگویی قدرتمند از چگونگی دستیابی به نتایج واقعی در حفاظت از صخره‌های مرجانی توسط علم، رهبری جامعه و همکاری چندبخشی ارائه می‌دهد.

○ در کنفرانس COP 30، دولت‌های جمهوری پالاو و بریتانیا به طور مشترک میزبان یک نشست چندجانبه و سطح بالای مالی مرجانی بودند که بر رویکردهای تأمین مالی

¹ Taskforce

متمرکز بود تا از حفاظت از مقاوم‌ترین صخره‌های مرجانی جهان و حمایت از جوامعی که به آن‌ها وابسته‌اند اطمینان حاصل شود. مشارکت‌های کلیدی پالائو، پاپوآ گینه نو، بریتانیا، برزیل، اندونزی، جزایر سلیمان و سیشل نشان دهنده افزایش عزم سیاسی برای گسترش تأمین مالی مثبت برای صخره‌های مرجانی، تقویت هماهنگی جهانی و حمایت از راه‌حل‌های مبتنی بر جامعه بود. نکته قابل توجه این است که گروهی از کشورها خواستار برگزاری «اجلاس صخره‌های مرجانی» در سال ۲۰۲۶ شدند که نشان‌دهنده افزایش شتاب سیاسی برای تقویت و هماهنگی اقدامات حفاظتی صخره‌های مرجانی است.	
• دستاورد انرژی‌های تجدیدپذیر اقیانوسی: سازمان توسعه صنعتی ملل متحد و سازمان حفاظت از اقیانوس‌ها^۱ از همکاری خود برای حمایت از استقرار مسئولانه انرژی‌های تجدیدپذیر اقیانوسی برای مصارف تولیدی در کشورهای جنوب جهان از جمله کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه^۲ خبر دادند. هدف از این همکاری تقویت ظرفیت‌ها، تدوین سیاست‌ها و مقررات تسهیل‌کننده و همچنین نمایش فناوری با بهره‌گیری از شبکه جهانی مراکز انرژی پایدار منطقه‌ای (GN-SEC) و سایر پلتفرم‌ها است تا مسیر پیشبرد انرژی‌های تجدیدپذیر دریایی را هموار کند. • فراخوان توسعه «دستاورد کارآفرینی آبی» که هدف آن تسریع ۱۰۰,۰۰۰ کسب‌وکار کوچک و متوسط و استارت‌آپ‌های اقیانوس‌محور^۳ و تاب‌آور در برابر تغییر اقلیم از طریق ائتلاف‌های هدفمند است، قصد دارد ۵ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری را آزاد کند و تا سال ۲۰۳۰ تأثیر قابل‌سنجشی بر تغییر اقلیم، تنوع زیستی و جوامع ساحلی ایجاد نماید. • در راستای پیشبرد پروژه «دستاوردهای صخره‌های مرجانی»، WWF، صندوق توسعه سرمایه سازمان ملل (UNCDF) و صندوق‌های جهانی صخره‌های مرجانی همکاری مشترکی را آغاز کردند تا سرمایه‌گذاری در کسب‌وکارهای مثبت برای صخره‌های مرجانی در جزایر سلیمان را تسریع کنند. این طرح شامل ارائه کمک‌های فنی، تخصیص کمک‌های سرمایه‌گذاری و سازوکارهای نوآورانه مالی برای تقویت عرضه و تقاضای سرمایه‌گذاری مرتبط با صخره‌های مرجانی خواهد داد.	اقتصاد آبی بازتولیدکننده

محور ۳ - تحول در سامانه‌های کشاورزی و غذا

محور ۳ نشان‌دهنده افزایش اقدامات در سامانه‌های کشاورزی، غذا و کاربری اراضی است، به طوری که شدت انتشار گازهای گلخانه‌ای در برخی مناطق کاهش یافته، یکپارچگی سیاست‌ها تقویت شده و اقدامات بخش خصوصی نیز در حال افزایش است. احیای زمین، تقویت سامانه‌های غذایی و تضمین دسترسی عادلانه به تغذیه برای افزایش تاب‌آوری حیاتی است. با این حال، پیشرفت همچنان

¹ Ocean Conservancy

² Small Island Developing States

³ MSMEs

نامتوازن بوده و با مشکلاتی مانند کمبود سرمایه‌گذاری مستمر، تخریب گسترده زمین، فقدان سیاست‌ها و مشوق‌های مالی مناسب و دسترسی محدود حمایت‌ها به کشاورزان خرد و کسب‌وکارهای کوچک و متوسط غذایی محدود شده است.

اهداف کلیدی در این محور:

۸. احیای زمین و کشاورزی پایدار

۹. سامانه‌های غذایی تاب‌آور، سازگار و پایدارتر

۱۰. دسترسی عادلانه به غذای کافی و تغذیه مناسب برای همه

روسای کنفرانس‌های COP 29 و COP 30 و مقامات عالی‌رتبه اقلیمی مایلند از سازمان‌های حامی دبیرخانه‌های این گروه‌های فعال، از جمله فائو و کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی سازمان ملل^۱ تقدیر و تشکر کنند.

راهکارهای زیر، تحت محور ۳ در COP 30 تسریع شدند:

راه‌حل	اعلام یا ارائه شده در COP 30
احیای زمین و بازسازی اراضی تخریب‌شده	• شتاب‌دهنده مالی جدید (RAIZ) قصد دارد میلیون‌ها هکتار اراضی کشاورزی تخریب‌شده در سراسر جهان را احیا کند. امروز ۱۰ کشور حمایت خود را از یک شتاب‌دهنده جدید جهانی اعلام کردند که هدف آن احیای اراضی کشاورزی تخریب‌شده و فراهم کردن منابع مالی مورد نیاز برای انجام آن در مقیاس وسیع است؛ اقدامی که در جهت حفاظت از منابع غذایی و کند کردن تغییر اقلیم ضروری است. شتاب‌دهنده جدید «سرمایه‌گذاری کشاورزی تاب‌آور برای کاهش تخریب زمین به صفر خالص» به رهبری برزیل و با حمایت اعلام‌شده از سوی استرالیا، کانادا، آلمان، ژاپن، عربستان سعودی، نیوزیلند، نروژ، پرو، اروگوئه و بریتانیا، طراحی شده است و هدف آن کمک به دولت‌ها در پهنه‌بندی اراضی تخریب‌شده، شناسایی پروژه‌های احیای قابل اجرا و ایجاد ابزارهای مالی است که می‌توانند سرمایه خصوصی را جذب کنند. این شتاب‌دهنده توسط وزارت کشاورزی برزیل تحت مشارکت FAST فائو میزبانی خواهد شد و از پشتیبانی فنی طرح جهانی زمین گروه ۲۰ سازمان کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی سازمان ملل متحد (UNCCD G20)، ائتلاف غذا و کاربری اراضی، صندوق سبز اقلیم^۲، CGIAR، بانک جهانی و سایر سازمان‌ها برخوردار است. RAIZ مستقیماً محور ۳ دستورکار عملیاتی را پیش می‌برد و توسط همکاران گروه فعال‌سازی دستورکار عملیاتی در زمینه احیای زمین و کشاورزی پایدار (از طریق برنامه راهکار تسریع) اجرا خواهد شد. • طرح احیای ۵ میلیارد دلاری اراضی کشاورزی به رهبری خرده‌مالکان: طرحی برای تسریع اقدامات احیای زمین و کشاورزی پایدار که شامل تعهد ۵ میلیارد دلاری برای احیای ۲۰ میلیون هکتار زمین و حمایت از ۲۰ میلیون خانوار خرده‌مالک تا سال ۲۰۳۰ است. این برنامه

¹ UNCCD

² Resilient Agriculture Investment for net-Zero land degradation; RAIZ

³ Green Climate Fund; GCF

که توسط ائتلاف جهانی همیشه سبز با همکاری AFR100، WWF، WRI، GGW¹، دهه احیای اکوسیستم سازمان ملل، Accion Andina، برنامه عملیاتی ریاض و همچنین طرح جهانی شاخص امنیت غذایی اجرا می‌شود، بزرگ‌ترین تلاش احیای زمین توسط خرده‌مالکان در آفریقا و بزرگترین برنامه حذف کربن مبتنی بر طبیعت توسط خرده‌مالکان در سراسر جهان است. این طرح ۲۰ کشور را شامل می‌شود و با تلفیق اصلاح سیاست‌ها، اجرای جامعه‌محور و سامانه‌های یکپارچه پایش، گزارش‌دهی و راستی‌آزمایی سعی دارد احیای اکوسیستم‌های تخریب‌شده در مقیاس بزرگ را به فرصت‌های مالی جذاب برای سرمایه‌گذاران تبدیل و منافع ملموس برای جوامع کشاورزی ایجاد کند. • دستورکار اقدام ریاض ۱۰۰ طرح را در بر می‌گیرد و منجر به ۱۰۰۰ تعهد شرکتی برای احیای زمین می‌گردد: بر اساس برنامه تسریع جهانی COP 30، دستورکار اقدام ریاض از ۴۰ طرح در سال گذشته به ۱۰۰ طرح عمومی و خصوصی گسترش یافته است که اکنون بطور رسمی از اهداف جهانی احیای زمین و تاب‌آوری در مقابل خشکسالی حمایت می‌کنند. این پیشرفت بر اساس دستاوردهای COP 16 سازمان UNCCD ایجاد شده است. ریاست UNCCD کنفرانس COP 16 این رشد را به عنوان مبنایی برای فراخوان خود در ترغیب ۱۰۰۰ شرکت به تعهد به احیای زمین و شیوه‌های بازتولیدکننده تا سال ۲۰۳۰ قرار داده است. • «Fundo Flora» پنج میلیون دلار برای احیای زمین‌های بومیان آمازون تخصیص داد: تعهد اولیه ۵ میلیون دلاری از سوی فاند زمین بزوس²، شرکت کوکاکولا، موسسه AKO و برخی دیگر از موسسات به عنوان «طرح اولیه» برای تأمین بودجه احیای زمین‌های بومیان و جوامع محلی آمازون عمل می‌کند. فاز اول «Fundo Flora» در سال ۲۰۲۶، در مجموع ۱۰ میلیون دلار بودجه خواهد داشت و از ۴۵ سازمان محلی (مانند طرح‌های احیای طبیعی کمکی و ابتکارات اقتصاد زیستی) حمایت می‌کند. با تأمین بودجه ۵ میلیون دلاری، Fundo Flora به دنبال تأمین بودجه‌ای معادل ۵ میلیون دلار تا ماه می سال ۲۰۲۶ می‌باشد.	
• ۹ میلیارد دلار برای مناظر بازتولیدکننده مدلی جدید برای کشاورزی و احیای زمین: دستورکار عملیاتی COP 30 در مورد مناظر بازتولیدکننده (AARL)⁴ از افزایش سرمایه‌گذاری‌ها برای پیشبرد تولید، حفاظت و احیای سامانه‌های غذا و کشاورزی خبر داد. بیش از ۴۰ سازمان از سرمایه‌گذاری متعهدانه بالای ۹ میلیارد دلار خبر دادند که بیش از ۲۱۰ میلیون هکتار زمین را پوشش می‌دهد و تا سال ۲۰۳۰ به ۱۲ میلیون کشاورز و ۹۰ کالای کشاورزی و غذایی در حدود ۱۱۰ کشور جهان تعلق می‌گیرد. میزان سرمایه‌گذاری نسبت به سال ۲۰۲۳ که ۲،۲ میلیارد دلار بود، بیش از چهار برابر افزایش یافته است. AARL که توسط ریاست COP28، WBCSD و گروه مشاوره بوستون (BCG)⁵ راه‌اندازی شده است، بیش از ۴۰ سازمان از جمله تاجران کالا، شرکت‌های تولیدکننده کالاهای مصرفی،	کشاورزی پایدار و بازتولیدکننده

¹ Great Green Wall

² Bezos Earth Fund

³ blueprint

⁴ Action Agenda on Regenerative Landscapes

⁵ Boston Consulting Group

- خرده‌فروشان، ارائه‌دهندگان فناوری کشاورزی، مؤسسات مالی و سایر ذی‌نفعان غیرعضو را گرد هم می‌آورد. این مجموعه، از رویکردهای کشاورزی بازتولیدکننده که زمین‌های تخریب‌شده را احیاء کرده و در عین حال سود کشاورزان را حفظ می‌کند، حمایت می‌کند.
- طرح¹ TERRA، همکاری برای گسترش کشاورزی بوم‌شناختی و آگروفرستری تاب‌آور و بازتولیدکننده: این طرح که تحت محور سوم دستورکار اقدام اقلیمی COP 30 آغاز شده است، مسیری جهانی و هماهنگ را برای گسترش کشاورزی بوم‌شناختی و آگروفرستری، به عنوان راه‌حلی برای بحران اقلیم، نابودی تنوع زیستی و ناامنی غذایی تعیین می‌کند. طرح TERRA با محوریت کشاورزان خانوادگی، مردم بومی و جوامع سنتی، با هدف احیای تنوع زیستی، تقویت تاب‌آوری اقلیمی، افزایش امنیت غذایی و تغذیه و ایجاد درآمد مناسب روستایی، با تسریع گذار از سامانه‌های کشاورزی-غذا مرسوم به مدل‌های آگرواکولوژی و آگروفرستری مقاوم اجرا می‌گردد. این طرح توسط وزارت توسعه کشاورزی و زراعت خانوادگی برزیل (MDA) با همکاری مرکز جنگلداری و کشاورزی فائو²، IFAD، تشکیل شرکای NOW³، اتحادیه آگرواکولوژی و اتحادیه بین‌المللی تنوع زیستی و CIAT مدیریت می‌شود و از طریق پنج اهرم بر اقدامات نظارت دارد که عبارتند از: تقویت سازمان‌های کشاورزی؛ گسترش ظرفیت‌سازی و نوآوری مشترک؛ فراهم کردن زمینه‌های مالی مشترک؛ پیشبرد بذرها، نهاده‌های زیستی و فناوری‌های سازگار با اقلیم؛ تقویت ارزش افزوده و دسترسی به بازار. این طرح با ایجاد ارتباط میان دولت‌ها، سازمان‌های تولیدکننده و مؤسسات تحقیقاتی، در پی گسترش گذارهای بوم‌شناختی، حفاظت از مناظر جنگلی حاصلخیز و قرار دادن کشاورزان خانوادگی به عنوان عوامل اصلی کاهش تغییر اقلیم، سازگاری و توسعه پایدار است.
- طرح کشاورزان برای گذار تاب‌آور و پایدار (FIRST)⁴؛ تلاشی بزرگ از همکاری جنوب-جنوب برای کاهش انتشار متان و اکسید نیتروژن از کشاورزی: وزیران و رهبران کشاورزی در جهان اقدام بزرگی در جهت کاهش انتشار متان و اکسید نیتروژن بخش کشاورزی، بعنوان دو گاز گلخانه‌ای قوی که به ترتیب ۴۰ درصد و ۷۵ درصد از میران انتشار انسانی را آغاز نمودند. FIRST اولین پلتفرم هماهنگ جنوب-جنوب است که کشورهای آمریکای لاتین، آفریقا و آسیا را برای به اشتراک گذاشتن راه‌حل‌های عملی و کم‌هزینه برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، بهبود و پایداری امنیت غذایی و افزایش تاب‌آوری به یکدیگر پیوند می‌دهد. این طرح با اتخاذ رویکردی با عنوان «آنچه برای کشاورزان مفید است»، تولیدکنندگان را در مرکز اقدامات تأمین مالی اقلیمی قرار می‌دهد تا موجب افزایش عملکرد محصولات کشاورزی، بهبود سلامت خاک و دام، کاهش هزینه‌های ورودی و همچنین کاهش انتشار متان و اکسید نیتروژن شود.

¹ Together for the Expansion of Resilient and Restorative Agroecology and Agroforestry

² FAO's Forest and Farm Facility

³ No Organic Waste

⁴ Farmers' Initiative for Resilient and Sustainable Transformations

گفتگوی جنگل، کشاورزی و تجارت کالا (FACT)^۱ یک برنامه تسریع راهکار COP 30 را ارائه کرده است تا اجرای نقشه راه خود که در COP 26 تصویب شده بود را تسریع بخشد و به قطع جنگل زدایی مرتبط با تجارت کالاهای کشاورزی منجر شود. این گفتگو توسط ۲۸ کشور عضو رهبری می شود و بریتانیا و مالزی به طور مشترک ریاست آن را بر عهده دارند. همچنین با حمایت CIFOR-ICRAF و مشاوران به عنوان یک پلتفرم بین دولتی عمل می کند که هدف آن ترویج همکاری، اعتماد و اقدام جمعی برای تولید، تجارت و مصرف پایدار کالاهای کلیدی مانند گوشت گاو، قهوه، کاکائو، روغن پالم، لاستیک و سویا است. همچنین بزرگترین کشورهای تولیدکننده و مصرف کننده جهان را گرد هم می آورد تا ضمن ایجاد زنجیره های تأمین عادلانه تر و تاب آورتر، پایداری را در سامانه های تجارت جهانی بگنجانند. این طرح بر گروه های عملیاتی موضوعی^۲ تمرکز دارد که حمایت از خرده مالکان، توسعه تجارت و بازار، قابلیت ردیابی و شفافیت و تحقیق، توسعه و نوآوری را در بر می گیرد. از اقدامات اصلی طرح مذکور می توان تقویت سامانه های ردیابی، پیشبرد هماهنگ سازی استانداردها، انتشار مطالعات موردی کشوری و خلاصه های علمی، حمایت از دسترسی خرده مالکان به منابع مالی و تعمیق گفتگوهای سیاسی از طریق اجلاس های حضوری سالانه FACT برای ایجاد اعتماد و هماهنگی بین کشورهای تولیدکننده و مصرف کننده را نام برد. نقشه راه FACT تا سال ۲۰۳۰، با هدف تضمین تأمین پایدار کالاهای مورد معامله جهانی، حفاظت از جنگل ها و اکوسیستم های حیاتی، پیشبرد شیوه های کشاورزی پایدار و مقاوم در برابر تغییر اقلیم و همچنین حمایت از معیشت فراگیر، به ویژه برای خرده مالکان، زنان، جوانان و مردم بومی تدوین شده است.	
برزیل و بریتانیا از یک طرح مشترک برای تسریع گذار به سمت کودهای کم کربن در سراسر جهان خبر دادند و بر لزوم تدوین استانداردهای جدید، مشوق های بازار و برنامه های سرمایه گذاری با هدف کاهش انتشار گازهای گلخانه ای بعنوان یکی از سریع ترین عوامل مؤثر در تغییر اقلیم تأکید کردند. این طرح، از بیانیه بلم در مورد کودها که در همان روز منتشر شد، پشتیبانی می کند و خواستار تولید پاک تر^۳ بهره وری بهتر مواد مغذی و بهبود حفاظت محیط زیست است. این طرح که به عنوان طرح COP 30 برای تسریع راهکارهای کوددهی شناخته می شود، اقدامات مشخصی را در زمینه سیاست گذاری، عرضه و تقاضا تعیین می کند. سازمان های حامی این طرح، شامل CGIAR، FAO، آژانس بین المللی انرژی، انجمن بین المللی کود، UNIDO، بانک جهانی، موسسه منابع جهانی و ائتلاف های بزرگ صنعتی و مالی می باشند. این اقدام در پاسخ به هشدارهای مطرح شده در گزارش دستور کار پیشرفت سال جاری است و تأکید می کند استفاده بیش از حد از کود باعث آسیب به اکوسیستم و کاهش سالانه ۳/۴ تریلیون دلار از محصولات کشاورزی می شود. این در حالی است که	کودها و سلامت خاک

^۱ Forest, Agriculture and Commodity Trade

^۲ Thematic Action Groups

^۳ به مفهوم جلوگیری از تولید زباله و در عین حال افزایش کارایی در استفاده از انرژی، آب، منابع و سرمایه انسانی

استفاده ناکافی از کودها، به‌ویژه در آفریقا، خاک را تضعیف می‌کند، خلاء عملکرد^۱ را افزایش می‌دهد و امنیت غذایی را به خطر می‌اندازد. • برزیل، هند، کنیا و CGIAR برای تسریع کشاورزی با استفاده از بیوپچار، بهبود هوازدگی و کربن خاک با یکدیگر همکاری می‌کنند: مؤسسات ملی تحقیقات کشاورزی برزیل، هند و کنیا برای راه‌اندازی اتحادیه جهانی جمع‌آوری کربن که توسط CGIAR تشکیل شده است، با هم متحد شده‌اند. این اتحادیه، تحقیقات میدانی در مورد کربن آلی خاک، بیوپچار و هوازدگی پیشرفته سنگ را تسریع و گسترش خواهد داد تا پیش از سال ۲۰۳۰، تأیید روش‌شناختی کامل برای این اقدامات مثبت اقلیمی در بازارهای ملی و جهانی انطباق با مقررات را تضمین کند. بر اساس برنامه COP 30 مرتبط با تسریع این اقدامات، CGIAR تحقیقات بین‌کشوری را در برزیل، هند، کنیا و سایر مناطقی که مشارکت دارند انجام خواهد داد تا تداوم کربن، مزایای کشاورزی و عملکرد کشاورزان خرد و مزارع بزرگ ارزیابی شود و زمینه علمی لازم برای تأیید روش‌شناسی تا سال ۲۰۳۰ فراهم گردد. XPRIZE از طریق یک مسابقه جهانی MRV، یک پشتوانه فنی فراهم می‌کند که سامانه‌های اندازه‌گیری کم‌هزینه، با کیفیت و قابل استفاده برای کشاورزان که حسگرهای میدانی^۲، سنسور از دور و مدل‌سازی را برای فراهم کردن داده‌های شفاف و قابل راستی‌آزمایی برای SOC، بیوپچار و ERW، ترکیب می‌کند، جمع‌آوری کند. شرکت Cascade Climate تخصص خود در زمینه داده‌های میدانی ERW را اضافه می‌کند، در حالی که ابتکار 4per1000 و مرکز ERW Cornell's Atkinson به ترتیب در زمینه علم کربن خاک و راهنمایی‌های یکپارچه‌سازی سیاست‌ها در مورد کربن آلی خاک و بیوپچار مشارکت خواهند داشت.	
• طرح تسریع ادغام توسعه کشاورزی و کاهش متان^۳ این طرح هماهنگی جهانی را برای تسریع ادغام اجرای اقدامات اقلیمی و توسعه سامانه‌های دامداری و برنج به رهبری شرکت CATF^۴، اتحادیه اقلیم و هوای پاک^۵ و مرکز حفاظت از محیط‌زیست فراهم می‌کند. نقطه عطف کنفرانس COP 30، تسریع اقدامات اقلیمی در بخش کشاورزی است. اساس این برنامه استفاده از جنبش جهانی رو به رشد، از جمله تعهدات اقلیمی جدید کشورها و فناوری‌های پیشرفته است که در اختیار کشاورزان قرار می‌گیرد. همچنین بلم با راه‌اندازی این برنامه، اقدام هماهنگی برای تسریع اجرای راه‌حل‌های دامداری و برنج را آغاز می‌کند. این طرح تسریع، سازمان‌ها و کشورها را برای یکسان‌سازی راه‌حل‌های اقلیمی با تولید کشاورزی همسو می‌کند و پاسخ سریع مورد نیاز برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای در این دهه را ارائه می‌دهد. این گام مشترک، ذی‌نفعان را حول اهداف قابل اندازه‌گیری تعهد ملی کشورها،	کاهش انتشار متان ناشی از فعالیت‌های کشاورزی

^۱ تفاوت بین بهره‌وری واقعی یک منطقه مشخص از زمین کشاورزی و حداکثر بهره‌وری است که در اصل می‌توان با استفاده از شیوه‌های کشاورزی، منابع و فناوری‌های موجود به آن دست یافت.

^۲ این نوعی سنسور است که در آن سنسور در نزدیکی پدیده‌های مورد نظر انجام می‌شود. مثل شبکه حسگر بی‌سیم.

^۳ Accelerate Integrating Agricultural Development and Methane Mitigation

^۴ تغییر در فناوری‌ها و سیاست‌های مورد نیاز برای رسیدن به سیاره‌ای با انتشار صفر گازهای گلخانه‌ای و انرژی بالا با هزینه‌ای مقرون‌به‌صرفه

^۵ Climate & Clean Air Coalition

استقرار تمام ابزارهای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای موجود و تجمیع منابع مالی مورد نیاز برای پیشبرد اقدامات گسترده، گرد هم می‌آورد. • مرکز جهانی متان، تعهد ۳۰ میلیون دلاری خود را برای طرح تسریع نوآوری برای کاهش متان حاصل از کشت برنج اعلام کرد. این طرح قصد دارد حداقل ۱۰۰ میلیون دلار از طریق منابع خیریه، دولتی و خصوصی جمع‌آوری کند و در حال حاضر توسط فاند موسسه گیتس، اتحادیه خیریه آسیا، موسسه اقلیم Quadrature و آزمایشگاه علوم زیستی Temasek و بودجه‌های مختلف دیگر پشتیبانی می‌شود. این طرح به گسترش مجموعه گزینه‌های رایج کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و افزایش تاب‌آوری سامانه‌های تولید برنج اختصاص داشته است و بر چهار حوزه پژوهشی اصلی متمرکز است که عبارتند از: ژنتیک و فیزیولوژی گیاهی، میکروبیوم خاک، زراعت و اندازه‌گیری انتشار گازهای گلخانه‌ای. این طرح، پس از طرح تخمیر روده‌ای که بر کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای دام تمرکز دارد، دومین طرح تحقیقاتی شاخص مرکز جهانی متان تحت برنامه کشاورزی است.	
• ابزارهای جدیدی که در COP 30 معرفی شدند: برزیل و امارات متحده عربی، امکان گسترش AgriLLM^۱ را به عنوان AIM^۲ برای ۱۰۰ میلیون کشاورز بررسی می‌کنند: برزیل و امارات متحده عربی، با حمایت بیش از ۱۵ سازمان بین‌المللی از جمله موسسه گیتس، Embrapa، CGIAR و ai71، «AgriLLM» را به عنوان اولین «مدل زبان بزرگ»^۳ جهان برای کشاورزی معرفی کردند. این مدل، پایه مشترکی برای دولت‌ها و سازمان‌های محلی، برای ایجاد ابزارهای دیجیتال است که کشاورزان را با اطلاعات مرتبط محلی توانمند می‌سازد و دانش و تصمیم‌گیری آن‌ها را افزایش می‌دهد. گذشته از این، طرح دیگری با عنوان AIM یا «مکانیسم نوآوری کشاورزی قابل اندازه‌گیری»^۴ با حمایت امارات متحده عربی و بنیاد گیتس راه‌اندازی شد که قصد دارد خدمات مشاوره دیجیتال را برای دسترسی ۱۰۰ میلیون کشاورز ارائه دهد. هدف این تلاش‌ها ارائه مستقیم اطلاعات علم‌محور مانند پیش‌بینی آب و هوا، هشدارهای مربوط به آفات یا اطلاعات خاک به کشاورزان است که می‌تواند منجر به بهبود تصمیم‌گیری، افزایش بهره‌وری و تاب‌آوری اقلیمی در مقیاس وسیع می‌شود. در همین راستا، امسال وزارت کشاورزی و رفاه کشاورزان هند، با اطلاع‌رسانی شروع بارندگی‌های موسمی با استفاده از هوش مصنوعی به ۳۸ میلیون کشاورز، ۳۰ روز قبل از شروع بارش‌ها هشدار داد تا در زمان مناسب برای فصل رشد تصمیم‌گیری کنند. مدل AIM for Scale پشتیبانی کاتالیزوری را برای همکاران علمی پیشرو در این کار فراهم کرد. طرح مدل زبان گسترده کشاورزی و AIM، بخشی از طرح تسریع در راهکارهای اطلاعات دیجیتال در کشاورزی	سازگاری و نوآوری

^۱ Agriculture Large Language Model

^۲ Agricultural Innovation Mechanism

^۳ سامانه‌های هوش مصنوعی و دسته‌ای از مدل‌های یادگیری ماشینی هستند که برای درک، تولید و پاسخگویی به زبان انسان طراحی شده‌اند. آنها «بزرگ» نامیده می‌شوند زیرا حاوی میلیاردها پارامتر هستند که به آنها امکان می‌دهد الگوهای پیچیده در داده‌های زبان را پردازش کنند.

^۴ این طرح برای پر کردن خلاء بین طرح‌های آزمایشی و پیاده‌سازی گسترده تأسیس شد - تسریع پذیرش نوآوری‌های مبتنی بر شواهد و مقرون به صرفه که نتایج کشاورزان را بهبود می‌بخشد.

هستند. این طرح بر بهره‌برداری از داده‌ها، فناوری و سامانه‌های ارتباطی از جمله هوش مصنوعی متمرکز است تا امنیت غذایی، سازگاری با اقلیم و بهره‌وری کشاورزان تقویت شود.	
سامانه‌های غذای آبی و پرورش جلبک: گسترش راهکارهای آبی برای تاب‌آوری اقلیمی: دستورکار اقدام اقلیمی COP 30 دو برنامه تسریع راهکار را راه‌اندازی کرد که بر سامانه‌های غذایی آبی و پرورش جلبک به عنوان مسیرهای تاب‌آور در برابر اقلیم، مبتنی بر طبیعت و جامع برای امنیت غذایی، معیشت و احیای اکوسیستم تاکید دارند. این برنامه‌ها، اقدامات هماهنگ برای تقویت آبی‌پروری پایدار، یکپارچه‌سازی غذاهای آبی در استراتژی‌های ملی اقلیمی و همچنین توسعه راه‌حل‌های مبتنی بر پرورش جلبک دریایی که به کاهش انتشار، سازگاری اقلیمی و حفاظت از تنوع زیستی کمک می‌کنند، پیش می‌برد. ضمن آنکه از جوامع ساحلی، زنان، جوانان و تولیدکنندگان خرد حمایت می‌شود. طرح تسریع سامانه‌های غذایی آبی، به عنوان یکی از راه‌حل‌های اقلیمی که در چارچوب تحول آبی فائو رهبری می‌شود، مسیرهای یکپارچه‌ای را برای تقویت سامانه‌های غذایی آبی تاب‌آور در برابر تغییر اقلیم از طریق بهبود حکمرانی، گسترش آبی‌پروری پایدار، گنجاندن غذاهای آبی در تعهدات مشخص‌شده کشورها و برنامه‌های سازگاری ملی و استراتژی‌های توسعه ملی و همچنین بهبود دسترسی به بازارها، منابع مالی و زنجیره‌های ارزش فراگیر برای جوامع ساحلی، زنان و جوانان پیش می‌برد. این طرح برای تسریع مزایای چندگانه آبی‌پروری جلبک، به رهبری ایده جهانی جلبک دریایی سازمان ملل متحد (UNGSI) و با مشارکت نهادهایی از جمله UNCTAD، UNIDO، UNESCO-IOC، پیمان جهانی سازمان ملل متحد و اتحادیه جهانی جلبک دریایی، نقشه راه مشترکی برای کشت گسترده و هوشمند سازگار با اقلیم جلبک دریایی از طریق بهبود سامانه‌های داده‌ای، تقویت استانداردها و مقررات، توانمندسازی فراگیر و ظرفیت‌سازی، نوآوری و سازوکارهای تأمین مالی آبی و قرار دادن جلبک به عنوان یک راه‌حل کلیدی طبیعت‌محور برای تاب‌آوری اقلیمی و توسعه پایدار تعیین می‌کند.	سامانه‌های غذایی آبی
از خاک تا مدارس: سرمایه‌گذاری ۵ میلیون دلاری بنیاد راکفلر برای آینده برزیل: بنیاد راکفلر از اعطای ۵,۴ میلیون دلار کمک مالی جدید برای تقویت سامانه‌های غذایی برزیل خبر داد؛ اقدامی که با تلفیق کشاورزی احیاکننده با برنامه ملی تغذیه مدارس (PNAE) این کشور که در سطح جهانی پیشرو است، انجام می‌شود. این سرمایه‌گذاری ۱۲ سازمان همکار از جمله موسسه اقلیم و جامعه (ICS)، موسسه Arapyaú و موسسه «غذای فردا»^۱ را قادر می‌سازد تا با کشاورزان خرد همکاری کنند و از طریق احیای خاک، افزایش تنوع‌زیستی، رونق‌بخشی به اقتصادهای روستایی و تأمین وعده‌های غذایی سالم و محلی، به دانش‌آموزان سراسر برزیل خدمات‌رسانی کنند. بنیاد راکفلر عضو برنامه تسریع کشاورزی احیاکننده برای خاک سالم و رژیم‌های غذایی سالم است و همراه با شرکای کلیدی مانند جنبش اقدام برای سلامت خاک، ائتلاف جهانی برای آینده غذا^۲ و فدراسیون کشاورزان شرق آفریقا، در زمینه پیشبرد خاک سالم و رژیم‌های غذایی سالم فعالیت می‌کند.	رژیم‌های غذایی سالم، مغذی و پایدار برای همه

¹ Comida do Amanhã

² the Future of Food

• طرح «تسريع رژيم‌های غذایی سالم و پايدار برای همه» که به رهبری موسسه منابع جهانی (WRI) با همکاری WWF، Madre Brava، پرووگ اینترنشنال^۱ و مراقبت‌های بهداشتی بدون آسیب اجرا می‌شود، به دنبال افزایش تقاضا برای رژيم‌های غذایی سالم و پايدار است. این طرح با همسو کردن تأمین‌کنندگان و خرده فروشان مواد غذایی در جهت تغییر تدارکات، بهره‌برداری از بینش‌های رفتاری و استفاده از داده‌ها می‌کوشد وعده‌های غذایی مغذی‌تر و کم‌کربن‌تر ارائه شود. این طرح، «رویکرد هدف‌گذاری-اندازه‌گیری-اقدام» را در مقیاس وسیع پیاده‌سازی می‌کند تا خرده‌فروشان و ارائه‌دهندگان مواد غذایی از جمله نهادهای عمومی، دانشگاه‌ها، تولیدکنندگان، خرده‌فروشان، بیمارستان‌ها، شرکت‌های خصوصی و اپراتورهای خدمات غذایی بتوانند نوع و نحوه عرضه غذا را تغییر دهند. این طرح با هماهنگ کردن تدارکات، معماری انتخاب و پاسخگویی داده‌محور، به طور قابل توجهی کیفیت تغذیه را بهبود می‌بخشد و انتشار گازهای گلخانه‌ای مرتبط با غذا را تا سال ۲۰۳۰، به میزان ۲۵ درصد کاهش می‌دهد.	
• ارتقای امنیت غذایی و تغذیه از طریق بازیابی غذا و کاهش ضایعات و هدررفت مواد غذایی: اتحادیه ذی‌نفعان به رهبری شبکه جهانی بانکداری غذا (GFN)، طرح تسريع پیشبرد امنیت غذایی و تغذیه از طریق بازیابی غذا، کاهش ضایعات و هدررفت مواد غذایی را راه‌اندازی کرده است. این برنامه بر بازیابی و توزیع مجدد مازاد غذا، کاهش تلفات و هدررفت در مزرعه، رسیدگی به ضایعات در سراسر زنجیره‌های تأمین، بهبود شیوه‌های کسب‌وکار و همکاری با دولت‌ها برای تدوین سیاست‌ها و اقدامات کاهش ضایعات تمرکز دارد. این طرح با هدف مقابله با گرسنگی و تقویت امنیت غذایی، بهبود تغذیه، کاهش ضایعات غذایی و انتشار گازها و همچنین توانمندسازی جوامع محلی از جمله کشاورزان اجرا می‌شود. این رویکرد بیش از ۵۰ کشور، عمدتاً در جنوب جهان، را در بر می‌گیرد و بر مناطقی تمرکز است که نیازها و فرصت‌های بیشتری دارند.	کاهش هدررفت و ضایعات
• مجموعه‌ای از ذی‌نفعان به رهبری FAST، طرح تسريع دسترسی به منابع مالی برای تحول سامانه‌های کشاورزی و غذا را راه‌اندازی کردند. این برنامه با هدف اطمینان از رسیدن موثرتر منابع مالی اقلیمی به کشاورزان و فعالان بخش غذا، به ویژه آسیب‌پذیرترین گروه‌ها، طراحی شده تا توان سازگاری و تاب‌آوری آن‌ها تقویت شود و تحول پایدار سامانه‌های کشاورزی و غذا تا سال ۲۰۲۸ امکان‌پذیر گردد.	تسريع تأمین مالی برای تحول سامانه‌های غذایی
• «تشکل قهرمانان تحول سامانه‌های غذایی» با انتشار گزارش‌های پیشرفت دقیق، نشان داد که اجرای واقعی تعهدات چگونه است و اعضای بنیانگذار چگونه تعهدات را به برنامه‌های ملی قابل اجرا و دارای تأمین مالی تبدیل کرده‌اند. همچنین پیوستن سه عضو جدید تشکل، کلمبیا، ایتالیا و ویتنام اعلام شد و پیشرفت‌های اعضای ائتلاف مورد تأیید قرار گرفت.	حمایت سیاسی از سامانه‌های غذایی

¹ ProVeg International

² Target-Measure-Act

- NDC 3.0 کامبوج کاهش ۵۰ درصدی جنگل‌زدایی، احیای ۹۶۰۰۰ هکتار از اکوسیستم‌های تخریب‌شده و گسترش کشاورزی هوشمند اقلیمی را تا سال ۲۰۳۰ بر می‌گیرد.
- سیرالئون در کنار احیاء و توسعه بیش از ۲۴۰۰۰ هکتار از اراضی زراعی و سامانه‌های آبیاری برای کشت برنج، بیمه جدیدی برای کشاورزان خرد راه‌اندازی کرد تا از آن‌ها در برابر خطرات ناشی از تغییر اقلیم محافظت کند.
- نروژ اهداف اقلیمی جدیدی تا سال ۲۰۳۵ تعیین کرده است که با مقررات جدید؛ از جمله محدودیت در تبلیغات مواد غذایی فرآوری‌شده برای کودکان، وضع قوانینی برای کاهش ضایعات مواد غذایی و حمایت گسترده از کشاورزی ارگانیک، پشتیبانی می‌شود. تشکل قهرمانان تحول سامانه‌های غذایی، به همراه دیگر ذی‌نفعان کلیدی مانند اتحادیه جهانی بهبود تغذیه، عضوی از طرح تسریع توانمندسازی و نمایش تحقق تعهدات ملی بلندپروازانه در مورد تحول سامانه‌های غذایی (اجرای اقدامات اقلیمی در زمینه کشاورزی و امنیت غذایی) می‌باشد.
- برنامه «اقدام و تحول سامانه‌های غذایی» یک چارچوب جهانی برای همسوسازی سیاست‌های اقلیمی، امنیت غذایی، تغذیه، کشاورزی، سلامت و توسعه اجتماعی تحت یک دیدگاه تحول‌آفرین مشترک است. این طرح که مبتنی بر پایداری، عدالت اجتماعی و حق بشر برای غذای کافی است، اقدامات هماهنگ را ترویج می‌دهد تا دولت‌ها از رویکردهای پراکنده فراتر رفته و به سمت سیاست‌های یکپارچه و تقویت‌کننده متقابل حرکت کنند که سازگاری با تغییر اقلیم، تاب‌آوری و سامانه‌های غذایی پایدار را بطور گسترده تقویت می‌کند. اقدامات اصلی شامل ایجاد آگاهی و حساسیت در مجامع بین‌المللی؛ اجرای ظرفیت‌سازی گسترده برای تصمیم‌گیران و جامعه مدنی؛ ایجاد یک جامعه جهانی از متخصصان؛ پیگیری‌های سیاسی برای ایجاد رقابت مثبت در اصلاحات؛ هماهنگ‌سازی تدارکات عمومی غذایی با اهداف اقلیمی و تقویت هماهنگی بین وزارتخانه‌ها. این طرح توسط برنامه سامانه‌های غذایی پایدار شبکه One Planet برگزار می‌شود و دولت‌های ملی و محلی، آژانس‌های سازمان ملل، جامعه مدنی، شوراهای غذایی، مؤسسات فنی و پلتفرم‌هایی مانند برنامه I-CAN، SFS، ائتلاف HDSFS را در کنار مشارکت‌های نوظهور با IUCN و تشکل جهانی علیه گرسنگی و فقر گرد هم می‌آورد.

محور ۴ - تقویت تاب‌آوری شهرها، زیرساخت‌ها و منابع آب

محور ۴ بر اقدامات سریع‌العمل جهانی برای شکل‌دهی به شهرها و زیرساخت‌هایی که قادر به مقاومت در برابر آثار فزاینده تغییر اقلیم هستند و در عین حال، رشد کم‌کربن و فراگیر را ممکن می‌سازند، تأکید دارد. در سراسر مناطق، تعهدات COP 30 سرعت بخشیدن به اجرای برنامه‌ریزی شهری تاب‌آور، زیرساخت‌های هوشمند اقلیم، راهکارهای شهری مبتنی بر طبیعت و ارتقای استانداردهای ساختمانی را افزایش می‌دهد که با کمک ابزارهای مالی جدید، دسترسی شهرها را به سرمایه برای سازگاری، حمل‌ونقل پاک و ساخت‌وساز با انرژی کارآمد فراهم می‌سازد. لازمه پیشرفت در این محور، یکپارچه‌سازی قوی‌تر معیارهای تاب‌آوری، برنامه‌ریزی

مبتنی بر مشارکت جوامع محلی و ابزارهای دیجیتالی است که شهرها را قادر می‌سازد تا تهدیدات را سنجیده و راه‌حل‌های تاب‌آوری عادلانه‌ای را طراحی کنند. COP 30 نشان داد که اقدام هماهنگ بین دولت‌های ملی، شهرها، بانک‌های چندجانبه^۱ و فعالان خصوصی می‌تواند به رغم وجود شکاف‌های مالی و ظرفیت‌های محلی پراکنده که مانع اجرای تاب‌آوری در سطح کلان هستند، به سرعت زیرساخت‌های تاب‌آور در برابر اقلیم را گسترش داده و توسعه شهری پایدار را محقق سازد.

اهداف کلیدی این محور عبارتند از:

۱۱. حکمرانی چندسطحی

۱۲. ساختمان‌ها و ابنیه پایدار و تاب‌آور

۱۳. توسعه، تحرک و زیرساخت‌های شهری تاب‌آور

۱۴. مدیریت منابع آب

۱۵. مدیریت پسماندهای جامد

روسای کنفرانس‌های COP 29 و COP 30 و مقامات عالی‌رتبه اقلیمی، مایلند از سازمان‌هایی که از دبیرخانه‌های این گروه‌های فعال‌سازی حمایت می‌کنند، از جمله ICLEI، UNEP، IDB، فعالان در حمل‌ونقل پایدار و تولید کم‌کربن (SLoCaT)^۲، تشکیل سازگاری جهانی با آب (AGWA)^۳، موسسه بین‌المللی آب استکهلم (SIWI)^۴، موسسه بین‌المللی مدیریت آب (IWMI)^۵ و شبکه بین‌المللی سازمان‌های حوزه آبخیز (INBO)^۶ تقدیر و تشکر کنند. فهرست کامل اعضای گروه فعال‌سازی را می‌توانید در لینک زیر مشاهده نمایید.^۷

راهکارهای زیر، تحت محور ۴ در COP 30 تسریع شدند:

راه‌حل	اعلام یا ارائه شده در COP 30
حکمرانی چندسطحی اقلیمی	به عنوان یکی از بزرگترین گردهم‌آیی‌های هماهنگ‌شده‌ای که تاکنون توسط ریاست کاپ در راستای تقویت همکاری بین دولت‌های ملی و محلی انجام شده است، وزارت محیط زیست و تغییر اقلیم و وزارت مسکن و شهرسازی برزیل، با حمایت UN-CHAMP و Habitat و با هماهنگی نزدیک با ریاست COP 30، طرحی بی‌نظیر را برای تسریع یک مدل حکمرانی چندسطحی، چندبخشی و مشارکتی برای اجرای توافق‌نامه پاریس راه‌اندازی

^۱ بانک چندجانبه یک موسسه مالی بین‌المللی است که توسط دو یا چند کشور برای تشویق توسعه اقتصادی در کشورهای با درآمد پایین و متوسط تأسیس شده است.

^۲ Sustainable, Low Carbon Transport

^۳ Alliance for Global Water Adaptation

^۴ Stockholm International Water Institute

^۵ International Water Management Institute

^۶ International Network of Basin Organizations

^۷ <https://cop30.br/en/action-agenda/activation-groups>

کرد. این طرح، مطابق با مدل جدید حکمرانی برای CHAMP که تا سال ۲۰۲۷، برزیل و آلمان به صورت مشترک ریاست CHAMP را بر عهده خواهند داشت (که اکنون پس از تأیید اتحادیه اروپا، به ۷۸ عضو تأییدکننده رسیده است)، تمام سطوح حکمرانی را در سیاست‌گذاری و تأمین مالی اقلیمی گرد هم می‌آورد و تعهد سیاسی، اصلاحات نهادی و دسترسی مناطق محلی به تأمین مالی را به هم پیوند می‌دهد. • هدف از راه‌اندازی برنامه تسریع راهکار، تلفیق ساختارهای حکمرانی چندسطحی در ۱۰۰ کشور با مشارکت‌های ملی تعیین شده تا سال ۲۰۲۸ است و این عدد تا سال ۲۰۳۰ به ۱۲۰ مشارکت ملی تعیین شده افزایش خواهد یافت؛ همچنین آموزش ۶۰۰۰ مقام دولتی در حوزه حکمرانی اقلیمی را در بر می‌گیرد. در حال حاضر، از هر پنج مشارکت ملی تعیین شده ارائه شده قبل از COP 30، چهار مورد به طور خاص به دولت‌های زیرملی اشاره دارند که نشان دهنده یک افزایش ۱۹ درصدی نسبت به برنامه‌های پیشین است. حدود دو سوم این اسناد نیز به صراحت دولت‌های زیرملی را به عنوان شرکای برنامه‌ریزی، اجرا و نظارت بر اقدامات اقلیمی در نظر می‌گیرند. این طرح کشورها، شبکه‌های زیرملی و شرکای مالی را در جهت انجام تعهدات ملی با اولویت‌های محلی همسو می‌کند تا هرچه سریعتر این اقدامات از مرحله برنامه‌ریزی به مرحله اجرا درآمده و اجرای جهانی را تقویت کند. • این طرح همچنین پلتفرم‌های کشوری برای بومی‌سازی تأمین مالی (CPLFs) را در دو کشور شاخص آفریقایی، کامرون و ماداگاسکار راه‌اندازی می‌کند. تا سال ۲۰۲۸، پلتفرم CPLF برنامه «تأمین مالی شهرهای شما» به عنوان یک پروژه در شش کشور گسترش خواهد یافت و هدف آن جمع‌آوری ۳۵۰ میلیون دلار و مشارکت ۲۰۰ دولت محلی و منطقه‌ای می‌باشد.	
• ۱۶۲ شرکت، شهر و منطقه، که ۲۵۰۰۰ ساختمان و ۴۰۰ میلیارد دلار گردش مالی سالانه را پوشش می‌دهند، اعلام کردند که در سال ۲۰۲۴ از طریق تعهد ساختمان‌های کربن خالص صفر WorldGBC، بیش از ۸۵۰ هزار تن CO₂ را کاهش داده‌اند و در مجموع یک میلیون تن کاهش داشته‌اند. بیش از نیمی از این مشارکت‌کنندگان شدت انتشار گازهای گلخانه‌ای مربوط به خود را کاهش داده و تقریباً ۶۰ درصد، شدت مصرف انرژی کمتری را گزارش کرده‌اند که ثابت می‌کند اهداف شفاف می‌تواند به اثرگذاری واقعی و گسترده منجر شود. • بیش از ۲۸۰ هزار خانه و مدرسه از طریق پروژه‌ای با شعار «رقابت برای تاب‌آوری، ایجاد تغییر»، برای مقاومت در برابر بلایا مقاوم‌سازی شده‌اند. پروژه «مسکن تاب‌آور در برابر اقلیم» (CRHI) تاکنون ایمنی بیش از ۱/۴ میلیون نفر را در سراسر جنوب جهان برقرار کرده است. همچنین بیش از ۱۱۳ هزار نفر را در زمینه ساخت‌وساز تاب‌آور آموزش داده و ۴۸ هزار فرصت شغلی در ۱۳ کشور در آمریکای لاتین، آفریقا، آسیای مرکزی و منطقه آسیا - اقیانوسیه ایجاد نموده است.	ساختمان‌های پایدار و تاب‌آور

¹ Climate Resilient Housing Initiative

- دستور کار عملیاتی از مجموعه‌ای از برنامه‌های تسریع راهکار که برای غلبه بر موانع حیاتی در برابر راه‌حل‌های قابل توسعه تحت هدف کلیدی ۱۲ طراحی شده‌اند، پشتیبانی کرده است. این موارد شامل «ساخت‌وساز برای جنگل‌ها»^۱ با هدف پیشبرد ساخت‌وساز چوبی کم‌کربن؛ نقشه‌های راه کربن‌زدایی و تاب‌آوری به‌منظور هدایت استراتژی‌های ملی؛^۲ طرح تسریع در ساخت ساختمان‌های تاب‌آور با انتشار گازهای گلخانه‌ای نزدیک به صفر در چارچوب ابتکار «ارتقاء ساختمان‌سازی»^۳؛ طرح جهانی تأمین مالی مرتبط با املاک به‌منظور توسعه نوسازی ساختمان‌های مسکونی^۴ و افزایش بودجه برای ساختمان‌های تاب‌آور و کم‌مصرف انرژی^۵ با هدف توانمندسازی بانک‌های توسعه عمومی می‌باشد. این موارد در کنار هم، دولت‌ها و فعالان غیردولتی را برای اجرای راه‌حل‌ها با سرعت و مقیاس گسترده مجهز می‌کنند.
- در COP 30، بخش ساختمان، با برگزاری اولین نشست وزیران «شورای بین‌دولتی ساختمان و اقلیم» پیشرفت چشمگیری داشت؛ یک پلتفرم دولتی با بیش از ۶۰ عضو به ریاست مشترک برزیل، فرانسه و کنیا و با هماهنگی UNEP/اتحادیه جهانی ساختمان و ساخت‌وساز. در این نشست، وزرا «فراخوان اقدام بلم» برای مسکن مقرون به صرفه و پایدار را تأیید کردند که کشورها را متقاعد می‌سازد تا در بازه زمانی ۲۰۳۰ تا ۲۰۳۵ اقدامات اقلیمی در سیاست‌های مسکن‌سازی ادغام کنند. در این نشست، تروئیکا و کشورهای مشارکت‌کننده از همه‌ملت‌ها خواستند به فراخوان اقدام بلم بپیوندند و بدین ترتیب فوریت مشارکت جمعی را تقویت کردند. این فراخوان از نظر محتوایی، خواستار ایجاد یک شکل تأمین مالی مسکن مقرون به صرفه و پایدار با مشارکت نهادهای مالی بین‌المللی و بانک‌های توسعه چندجانبه برای طراحی ابزارهای قابل سنجش تأکید دارد، از طرفین می‌خواهد جریان کمک‌های رسمی توسعه که برای مسکن‌سازی مستحکم و با صرفه اقتصادی هزینه می‌شود؛ و همچنین فرآیندهای ملی برای عملیاتی کردن ماده ۲٫۱(c) در مسکن را (از طریق مشوق‌های مالی و طبقه‌بندی‌های مالی پایدار) تعریف و بررسی کنند.
- طرح «ارتقاء ساختمان‌سازی» که توسط UNEP/GlobalABC هماهنگ شده، در حال ایجاد پایه‌های مشترک جهانی است که بسته جامعی از دستاوردهای قابل ارائه در رابطه با تعاریف و اصول، تدارکات دولتی پایدار، مکانیسم‌های مالی، راه‌کارهای اجرایی مؤثر و قابل سنجش و ابزارهای توانمندسازی را ارائه می‌دهد؛ همکاری بین‌المللی را ساده‌تر و اجرای ملی را سریع‌تر می‌کند و گذار به ساختمان‌های تاب‌آور با انتشار نزدیک به صفر (NZERBs)^۶ را در سراسر جهان تسریع می‌کند.

¹ chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcgclefindmkaj/https://climateaction.unfccc.int/assets/documents/89_.pdf

² https://builtbn.org/news/principles-officially-embedded-in-cop30-acceleration-plan/

³ https://climateaction.unfccc.int/assets/documents/53_.pdf

⁴ https://climateaction.unfccc.int/assets/documents/75_.pdf

⁵ chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcgclefindmkaj/https://climateaction.unfccc.int/assets/documents/86_.pdf

⁶ chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcgclefindmkaj/https://climateaction.unfccc.int/assets/documents/93_.pdf

⁷ Near-zero emission and resilient buildings

(۱) گزارش موقت NZERB، تعاریف و اصول مشترک (به رهبری WorldGBC) ارائه شد. برای نخستین بار، کشورها و صنایع با یک زبان مشترک برای ساختمان‌های تاب‌آور و پایدار همسو می‌شوند. گزارش کاملی که پس از این گزارش منتشر خواهد شد، اصول مذکور را به چارچوب‌های مرتبط پیوند می‌دهد و از اجرایی شدن اقدامات بلندپروازانه، که منجر به استانداردهای منسجم، سرمایه‌گذاری آگاهانه و پیشرفت سریع‌تر در جهت تبدیل NZERB‌ها به هنجار، در سراسر جهان می‌شود، پشتیبانی می‌کند.

(۲) چارچوب جهانی اقدام تصویب شد و کمپین اطلاع‌رسانی (به رهبری UNEP 10YFP) از دولت‌ها دعوت می‌کند تا یک چارچوب هماهنگ را تأیید کنند، پایداری و اقتصاد چرخشی را در خریدهای عمومی بگنجانند و تعهدات ملی، اهرم‌های سیاست‌گذاری و اقدامات غیردولتی را به هم پیوند دهند. تاکنون هفت کشور این چارچوب را تأیید و امضاء کرده‌اند.

(۳) راهنمای عملی برای آزادسازی تأمین مالی برای NZERB‌ها، از جمله: الگوی نقشه راه تأمین مالی NZERB برای یکپارچه‌سازی مسیرهای مالی در نقشه‌های راه ملی و زیرملی (به رهبری GlobalABC)؛ راه‌اندازی یک طرح جهانی برای تقویت ظرفیت نهادی بانک‌ها و مکانیزم‌های مالی برای ساختمان‌های تاب‌آور و کم‌مصرف از نظر انرژی و «کتابچه راهنمای اجرایی ماده ۶ برای ساختمان‌ها»، با هدف جمع‌آوری منابع مالی اقلیمی برای بهره‌وری انرژی در ساختمان‌ها در کشورهای در حال توسعه و اقتصادهای نوظهور (به رهبری مشارکت برای بهره‌وری انرژی در ساختمان‌ها).

(۴) کاتالوگ راهکارهای اجرایی برای ساختمان‌ها (به مدیریت موسسه سولار ایمپالس)، یک مرجع عملی شامل فناوری‌های آماده بازار، همراه با سیاست‌ها و مدل‌های پروژه اثبات‌شده که اجرای واقعی NZERB را نشان می‌دهند و با هدف تسریع تکرارپذیری و انتقال دانش در مناطق مختلف طراحی شده‌اند.

(۵) پورتال دانش و منابع توانمندسازی (به رهبری شورای بین‌المللی کد) نسخه بتا راه‌اندازی شد. این پورتال بخشی از یک مرکز آنلاین (هاب) جدید GlobalABC است که مواد و ابزارهای آموزشی را در سطح نهادی و پروژه‌ای برگزار می‌کند و کارشناسان و سیاست‌گذاران را برای ارائه نتایج NZERB در مقیاس گسترده آماده می‌کند.

- دولت‌ها، مؤسسات علمی و سازمان‌های بخش خصوصی و جامعه مدنی در حال همسو شدن برای طرح شتاب‌دهی به «ساخت‌وساز برای جنگل‌ها» هستند. این فراخوان جهانی به‌منظور تسریع ساخت بناهای پایدار و تاب‌آور و نیز کربن‌زدایی از صنعت ساخت‌وساز با استفاده از چوب‌هایی که بصورت پایدار و مسئولانه تهیه شده‌اند، طراحی شده است. طرح مذکور، رویکردی چندوجهی است که اصلاحات قانونی و مالی، سازوکارهای تأمین مالی برای بهره‌برداران از جنگل و کسب‌وکارهای کوچک و متوسط، حمایت از یکپارچه‌سازی

¹ Solar Impulse Foundation

مشارکت‌های ملی تعیین‌شده و کمپین‌های فراگیر برای جلب مشارکت زنان، جوانان، مردم بومی و جوامع محلی را در بر می‌گیرد. از نکات بارز، ترویج اصول ساخت‌وساز چوبی مسئولانه است، زبان و چارچوب مشترک جدیدی که توسط ۱۱ دولت ملی و بیش از ۳۰۰ صنعت شاخص تأیید شده است. هدف از این طرح این است که تا سال ۲۰۲۸، در سیاست‌های اقلیمی و مسکن‌سازی، حداقل در ۳۰ کشور، از جمله شش کشور در مناطق گرمسیری، ساخت‌وساز چوبی پایدار ایجاد گردد. • WorldGBC در COP 30 از گسترش برنامه «ساختن گذار»^۱ به‌منظور تسریع نقشه‌های راه ملی کربن‌زدایی و تاب‌آوری ساختمان در سراسر آفریقا، آسیا و اقیانوسیه خبر داد. این فراخوان بر اساس موفقیت بیش از ۱۵ نقشه راه ملی موجود شامل ۱۹۴ سفیر، بیش از ۱۵۰۰ ذی‌نفع و بیش از ۸۰۰ شرکت در سراسر جهان بنا شده است. پیشرفت این فرایند از طریق برنامه‌های تسریع راهکار که به طور مشترک توسط GlobalABC، WorldGBC، WRI، مجموعه بین‌المللی «Build Change and Habitat for Humanity International» برگزار می‌شود، پشتیبانی خواهد شد. • هفت کشور از راه‌اندازی رقابت جهانی صرفه‌جویی در مصرف انرژی حمایت کردند که نشان‌دهنده هدف آن‌ها برای توسعه مسابقات قهرمانی ملی صرفه‌جویی در مصرف انرژی است. تا کنون، ۱۰ کشور، تقریباً ۱۵ درصد صرفه‌جویی سالانه در هر ساختمان را محقق کردند. • یک بررسی جدید از نوآوری بازار که پیش از COP 30 توسط WBCSD منتشر شد، نشان می‌دهد که چگونه رهبران صنایع با موانع حیاتی در مسیر کربن‌زدایی از محیط‌های ساخته شده از قابلیت همخوانی داده‌ها و شفافیت مواد تا تأمین مالی، خرید عمومی و همسویی استانداردها مقابله می‌کنند. این گزارش نشان‌دهنده قدرت «چرخه بلندپروازی» است که اقدامات جسورانه کسب‌وکارها و سیاست‌ها را تقویت می‌کنند و تغییر واقعی در مقیاس وسیع را تسریع می‌کنند. همچنین این گزارش نشان می‌دهد که این بخش در حال حرکت از تلاش‌های پراکنده به سمت راه‌حل‌های هماهنگ و قابل توسعه است و موانعی را که قبلاً مانع پیشرفت بوده‌اند را از بین می‌برد.	
• طرح تسریع زیرساخت‌های شهری تاب‌آور در جریان COP 30، با تمرکز بر کشورهای در حال توسعه و به طور خاص دولت‌های زیرملی (ایالت‌ها، استان‌ها، مناطق و شهرها) راه‌اندازی گردید. هدف این طرح، توسعه مجموعه‌ای از پروژه‌های قابل تأمین مالی با تجمیع و اولویت‌بندی نیازهای زیرساخت سبز و خاکستری متمرکز بر اقلیم؛ ایجاد شبکه‌ای از متخصصین واجد شرایط برای پشتیبانی از توسعه پروژه‌ها در کشورهای جنوب جهان؛ جلب مشارکت در سرمایه‌گذاری از طریق سبک معماری ترکیبی؛^۲ افزایش آمادگی اجرا با اتصال شهرها به پشتیبانی فنی-تخصصی تقاضامحور و توسعه پشتیبانی متناسب با شهرهای کوچک از طریق زیرساخت‌های تجمعی، ضمانت‌ها و وام‌دهی با ارزش محلی است.	زیرساخت‌های تاب‌آور

^۱ «ساختمان تبدیل» برنامه‌ی جهانی شاخص WorldGBC است که بیش از ۸۰ شورای ملی ساختمان‌سازی سبز (GBC) و ۴۸۰۰۰ عضو را همسو می‌کند.

^۲ مثل ساخت یک خانه روستایی مدرن؛ با حفظ ساختار روستایی بودن خانه، زیبایی آن نیز لحاظ گردد.

- در همین راستا، انجمن توسعه بیمه، صندوق توسعه تاب‌آوری زیرساخت (IRDF) را راه‌اندازی کرده است که توسط GIP/BlackRock مدیریت می‌شود. هدف این صندوق، پر کردن خلاءهای حفاظت در برابر بلایای طبیعی با استفاده از تأمین مالی پروژه‌های زیرساختی کوچک و متوسط تاب‌آور در بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه است. صندوق IRDF در اولین مرحله خود ۳۴۰ میلیون دلار جذب کرده است که سهم قابل توجهی از این مبلغ توسط IFC و شرکت‌های بیمه سهام در طراحی آن تأمین شد. این صندوق در بخش‌هایی مانند آب پاک، انرژی، حمل‌ونقل، بهداشت و زیرساخت‌های دیجیتال سرمایه‌گذاری خواهد کرد و سرمایه‌گذاری را از طریق تأمین مالی ترکیبی متناسب با شرکت‌های بیمه و صندوق‌های بازنشتی، به زیرساخت‌های تاب‌آور منتقل می‌کند.
- در جریان COP 30 دو برنامه تسریع راهکار دیگر با محوریت زیرساخت شهری پایدار و حمل‌ونقل راه‌اندازی شد:
 - (۱) طرح گسترش حمل‌ونقل عمومی و حمل‌ونقل پایدار در شهرها بر سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها، سرمایه‌گذاری در ناوگان و خدمات کم‌کربن و بدون کربن و سیاست‌های حمل‌ونقل پایدار تمرکز دارد.
 - (۲) طرح تسریع اجرای زیرساخت‌های حمل‌ونقل تاب‌آور و سازگار بر شبکه‌های ریلی، جاده‌ای و بنادر در سطح جهانی و تمرکز بر حوزه‌های اصلی از جمله سیاست‌ها، مقررات، ضوابط و استانداردها به‌ویژه با اتصال به برنامه‌های اقدام ملی (NAPs) و فرآیندهای خرید عمومی؛ ادغام تاب‌آوری و سازگاری در کل چرخه عمر، از جمله تصمیم‌گیری مبتنی بر ریسک‌های اقلیمی، فناوری‌های پیشرفته، راهکارهای مبتنی بر طبیعت و تقویت نگهداری/بازسازی؛ ظرفیت‌های نهادی و فنی و هماهنگی با تأکید بر اشتراک‌گذاری دانش و ایجاد همکاری‌ها؛ و تأمین مالی تاب‌آوری و تطبیق، با تمرکز بر توجیه تجاری، تأمین سرمایه خصوصی (به عنوان مثال مشارکت‌های عمومی-خصوصی) و ابزارهای نوآورانه مانند اوراق قرضه تاب‌آوری.
- دو گزارش راهنمای کلیدی برای پیشبرد فعالیت‌های این طرح منتشر شد: اولین گزارش، منبع «مسیرهای زیرساختی ۲۰۲۰» بود که به عنوان مرجع جهانی برای کل اکوسیستم زیرساخت، از سیاست‌گذاران و سرمایه‌گذاران گرفته تا مهندسان، سازندگان، جوامع محلی و بهره‌برداران نهایی عمل می‌کند و ابزارهایی را برای یکپارچه‌سازی تاب‌آوری و سازگاری با اقلیم در کل عمر مفید زیرساخت فراهم می‌آورد. گزارش دوم «راهنمای تصمیم‌گیران بنادر برای ارزیابی ریسک اقلیمی» است که اولین گام ضروری در جهت کمک به بنادر از جنبه درک، پیش‌بینی و پاسخ‌گویی به پیامدهای تغییر اقلیم می‌باشد. یک CRA^۱ ساختاریافته به بنادر در شناسایی خطرات، اولویت‌بندی اقدامات سازگاری و تضمین تاب‌آوری و پایداری بلندمدت کمک می‌کند.

¹ Climate Risk Assessment

• انجمن ترویج مراکز منابع منطقه‌ای (SPARC)^۱ سومین گزارش از طرح کمپین «سقف بالای سرمان» (ROOH)^۲ را در طول کنفرانس COP 30 در بلم منتشر کرد. این گزارش موفقیت یک رویکرد مردم‌محور را در دستیابی به نتایج ملموس در ۳۵ شهر در ۱۱ کشور (هند، اندونزی، کنیا، سیرالئون، مصر، آرژانتین، پرو، برزیل، مکزیک، کلمبیا، شیلی) نشان داد. برجسته‌ترین پیام ROOH این است که همکاری واقعی مستلزم صبر و شجاعت است. همچنین اعلام شد که ROOH دامنه فعالیت خود را به ۱۰۰ آزمایشگاه آموزشی در ۲۰ کشور گسترش خواهد داد.	
• گزارش ۲۰۲۵ در مورد وضعیت جهانی سامانه‌های هشدار زودهنگام چندمخاطره که در یک رویداد سطح بالا در COP 30 رونمایی شد، نشان می‌دهد که بیش از ۶۰ درصد کشورها سامانه‌های هشدار زودهنگام (EWS)^۳ دارند، و امتیازات جامعیت قابلیت‌های این سامانه‌ها ۴۵ درصد افزایش یافته است؛ با این حال، باید کارهای بیشتری انجام داد. این گزارش، نمونه‌ای برجسته از طرح «هشدارهای زودهنگام برای همه» دبیرکل UN است که هدف آن محافظت از همه مردم جهان از طریق دسترسی به سامانه هشدار زودهنگام تا سال ۲۰۲۷ می‌باشد. • برای پیشبرد این هدف، طرح «سامانه‌های هشدار زودهنگام و خطرات اقلیمی» (CREWS)^۴ استراتژی ۲۰۳۰ خود را منتشر کرد که مسیری برای توانمندسازی کشورهای آسیب‌پذیر در برابر تغییر اقلیم به منظور ایجاد سامانه‌های هشدار زودهنگام ترسیم می‌کند. این راهبرد با حمایت مالی لوکزامبورگ (۲ میلیون یورو)، موناکو (۰/۷ میلیون یورو)، نروژ (۵ میلیون دلار) و کانادا، فرانسه، انگلستان، سوئیس، فنلاند و آلمان پشتیبانی می‌شود. علاوه بر این، بلژیک (۳/۸ میلیون یورو)، ایرلند (۸ میلیون یورو) و اسپانیا (۵ میلیون یورو) نیز حمایت خود را برای پیشبرد مشاهدات هواشناسی سطحی از طریق تسهیلات تأمین مالی مشاهدات سیستماتیک (SOFF)^۵ اعلام کردند.	سامانه‌های هشدار زودهنگام و پاسخ به بلایا
• طرح «غلبه بر گرما» یک برنامه تسریع راهکار است که سازوکاری را برای اجرای طرح «غلبه بر گرما» به رهبری UNEP و COP 30 فراهم می‌کند و در چارچوب «تعهد جهانی سرمایه‌گذاری» برگزار می‌شود. این طرح، شهرها و منابع مالی را برای ایجاد تاب‌آوری در برابر گرمای شدید از طریق راهکارهای مبتنی بر طبیعت (مانند جنگل‌های شهری، پارک‌ها، پشت‌بام‌های سبز، دریاچه‌ها و سامانه‌های دفع آب‌های سطحی)، همچنین سرمایه‌گذاری غیرفعال در ساختمان‌ها و سطوح بازتابنده، و خرید عمومی فناوری‌های سرمایه‌گذاری با بهره‌وری انرژی بالا و پتانسیل گرمایش جهانی پایین مانند پنکه‌ها، کولرهای تبخیری و سامانه‌های تهویه مطبوع کارآمد تقویت می‌کند. طرح مذکور که با همکاری ۸۳ شریک	راهکارهای مبتنی بر طبیعت

¹ Society for the Promotion of Area Resource Centres

² Roof Over Our Heads

³ Early Warning Systems

⁴ comprehensiveness scores

امتیازاتی که توسط یک LLM برآورد می‌گردد و به عنوان مجموع وزنی-احتمالی نمرات خروجی معتبر محاسبه می‌شوند.

⁵ Climate Risk and Early Warning Systems

⁶ Systematic Observations Financing Facility

مهم، بیش از ۳۶ کشور در تمام قاره‌ها را در بر می‌گیرد، با هدف حمایت از بیش از ۱۸۵ شهر در تدوین و اجرای برنامه‌های محلی "مقابله با گرما" و "توسعه فضای سبز"، راه‌اندازی شد. این طرح خطرات گرما برای ۳/۵ میلیارد نفر در سراسر جهان را کاهش می‌دهد و این راهکارها را تا سال ۲۰۳۰ در ۵۰ چارچوب ملی سازگاری ملی ادغام می‌کند. همچنین با ارائه راه‌حلی برای مقابله با گرمای شدید در مدارس، مراکز بهداشتی و ورزشی، فضاهای باز و .. از زندگی و معیشت میلیاردها نفر در سراسر جهان محافظت می‌کند. این طرح از طریق تقویت همکاری‌های ملی تا محلی، هماهنگی بین‌بخشی و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های سرمایه‌ی سبز، عدالت، سلامت عمومی و تاب‌آوری اقلیمی را ترویج می‌کند.	
• برزیل از دو برنامه تسریع راهکار رونمایی کرد که یکی در مورد مدیریت منابع آب و حکمرانی مشارکتی و دیگری در مورد دسترسی به آب شیرین برای جوامع آسیب‌پذیر است؛ یک برنامه تسریع راهکار شاخص در دستور کار COP 30 برای گسترش دسترسی به آب سالم، تقویت حکمرانی و تسریع تأمین مالی برای سازگاری طراحی شده است. این طرح‌ها با همکاری طرح حکمرانی آب (WGI)^۱ OECD، چالش آب شیرین، سازمان بین‌المللی تالاب‌ها^۲ SIWI، INBO، AGWA و «غرفه آب برای اقلیم»^۳ تدوین شده‌اند. همچنین، طرح سومی در مورد مشارکت‌های عادلانه در حوزه آب ۲۰۲۰ توسط وزارت شهرهای برزیل با همکاری WaterAid و IWMI اعلام شد.	تاب‌آوری منابع آب
• امروز تلاش جهانی جدیدی برای مقابله با یکی از سریع‌ترین منابع تولید گازهای گلخانه‌ای آغاز شد. طرح «بدون پسماند آلی» تا سال ۲۰۳۰ متعهد به کاهش ۳۰ درصدی انتشار متان از پسماندهای آلی و همچنین تبدیل مواد غذایی دورریز به فرصت‌هایی برای اقدامات اقلیمی، بهبود تغذیه و ایجاد معیشت می‌باشد. با حمایت مرکز جهانی متان و تعهد ۳۰ میلیون دلاری برای جهان، که ۱۰ میلیون دلار آن برای آمریکای لاتین می‌باشد، برای تسریع اقدامات در شهرها، NOW سالانه ۲۰ میلیون تن غذای مازاد را بازیابی خواهد کرد، به ۵۰ میلیون نفر غذا خواهد رساند و ۱ میلیون نفر از کارگران پسماند را رسماً در اقتصاد چرخشی ادغام خواهد کرد. در حال حاضر، ۲۵ شهر در ۱۸ کشور عضو این طرح شده‌اند. مرحله بعدی طرح NOW، به گسترش پایلوت‌های شهری، مراکز کمپوست‌سازی و شبکه‌های بانک غذا اختصاص خواهد یافت؛ از طریق ارائه پشتیبانی فنی و تأمین مالی پروژه‌ها (مانند خرید تجهیزات و انجام کارهای ساختمانی)، ایجاد شواهد برای اطلاع‌رسانی در مورد استراتژی‌های ملی و جذب سرمایه‌گذاری چندجانبه و خصوصی. همچنین ۱۵ شهر در برزیل تعهدی را برای کاهش انتشار متان شهری امضا کرده‌اند. CCAC گسترش پشتیبانی فنی از ۱۰ شهر را در راستای این طرح مشخص نمود. • UNEP و شرکای آن طرح جدیدی برای کاهش ۵۰ درصدی ضایعات مواد غذایی و تقلیل هفت درصدی انتشار متان را بعنوان بخشی از تلاش‌ها در جهت کاهش سرعت تغییر اقلیم، تا سال ۲۰۳۰ ارائه کردند. این طرح که در کنفرانس COP 30 رونمایی شد، یک راهکار	مدیریت پسماند، محل‌های دفن زباله و متان

¹ Water Governance Initiative

^۲ یک سازمان غیرانتفاعی جهانی است که به حفاظت و احیای تالاب‌ها اختصاص دارد.

³ Water for Climate Pavilion

اقلیمی ۲۰۳۰ تحت عنوان «مشارکت مراکش برای اقدام جهانی اقلیمی» می‌باشد و دولت‌ها، شهرها و جامعه مدنی را جهت اقدام در مورد موضوعی که قلب گرسنگی جهانی و تغییر اقلیم را نشانه گرفته است، همسو می‌کند.	
--	--

محور ۵ - ترویج توسعه انسانی و اجتماعی

این محور مردم را در مرکز اقدامات اقلیمی قرار می‌دهد و از طریق افزایش ظرفیت‌سازی و تاب‌آوری اجتماعی، توسعه انسانی را با برنامه‌ریزی اقلیمی ادغام می‌کند. این استراتژی نیازمند اولویت‌بندی توانمندسازی از طریق توسعه مهارت‌ها برای یک گذار عادلانه، آموزش اجباری اقلیمی و به رسمیت شناختن قدرت فرهنگ و روایت برای ایجاد تغییر است. نکته مهم این است که تقویت سامانه‌های سلامت و حفاظت از فرهنگ باید برای تحمل شوک‌های زیست‌محیطی و حفظ رفاه در راس باشد. با این حال، همچنان تشدید آسیب‌پذیری‌ها ادامه دارد، زیرا حمایت از مهارت‌های سبز^۱ و اقدامات سختگیرانه در پیوند سلامت و اقلیم همچنان ناکافی است و مانع پیشرفت می‌گردد. سرمایه‌گذاری بیشتر، به جهت اطمینان عادلانه و تاب‌آور بودن گذار سبز و توزیع گسترده مزایای آن و بی‌بهره نماندن واقعی هیچ‌کس، ضروری است. اهداف کلیدی این محور عبارتند از:

۱۶. ارتقای سامانه‌های سلامت تاب‌آور

۱۷. کاهش اثرات تغییر اقلیم برای ریشه‌کن کردن فقر و گرسنگی

۱۸. آموزش، ظرفیت‌سازی و ایجاد شغل برای مقابله با تغییر اقلیم

۱۹. فرهنگ، حفاظت از میراث فرهنگی و اقدامات اقلیمی

روسای کنفرانس‌های COP 29 و COP 30 و مقامات عالی‌رتبه اقلیمی، مایلند از سازمان‌های حامی دبیرخانه‌های این گروه‌های فعال‌سازی، از جمله سازمان بین‌المللی کار (ILO)، سازمان بهداشت جهانی (WHO)، مشارکت جهانی تاب‌آوری (GRP)، سازمان غذا و کشاورزی (FAO)، بانک جهانی، شورای جهانی کسب و کار برای توسعه پایدار (WBCSD) و یونسکو، تقدیر و تشکر کنند. فهرست کامل اعضای گروه فعال‌سازی را می‌توانید در لینک زیر مشاهده نمایید.^۲

راهکارهای زیر، تحت محور ۵ در COP 30 تسریع شدند:

راه‌حل	اعلام یا ارائه شده در COP 30
ارتقای سامانه‌های سلامت تاب‌آور	راه‌اندازی طرح اقدام سلامت بلم به رهبری برزیل؛ اولین طرح بین‌المللی سازگاری با اقلیم در جهان که کاملاً به سلامت اختصاص داده شده است. این طرح اقدامات مشخصی را برای کمک به کشورها در نظارت و پاسخگویی به تهدیدات فزاینده سلامت ناشی از تغییر اقلیم، از

^۱ مهارت‌های سبز را می‌توان به عنوان مهارت‌های مورد نیاز نیروی کار، در تمام بخش‌ها و در تمام سطوح، تعریف کرد تا به تطبیق محصولات، خدمات و فرآیندها با تغییرات ناشی از تغییرات اقلیمی و الزامات و مقررات زیست‌محیطی کمک کند.

^۲ <https://cop30.br/en/action-agenda/activation-groups>

تنش گرمایی و تب دانگه گرفته تا آلودگی هوا و سلامت روان، ارائه می‌دهد. این طرح با سرمایه‌گذاری اولیه ۳۰۰ میلیون دلاری از سوی اتحادیه تأمین‌کنندگان مالی اقلیم و سلامت، گروهی متشکل از بیش از ۳۵ سازمان خیریه، آغاز گردید. این بودجه برای تأمین مالی پژوهش‌ها، سیاست‌ها و راه‌حل‌هایی که با گرمای شدید، آلودگی هوا و بیماری‌های عفونی مقابله می‌کنند، استفاده خواهد شد. همچنین از طریق یکپارچه‌سازی داده‌های اقلیمی مهم، نظام سلامت را بهبود خواهد بخشید. از جمله تأمین‌کنندگان مالی متعهد می‌توان خیریه بلومبرگ، موسسه صندوق سرمایه‌گذاری کودکان، موسسه گیتس، موسسه IKEA، موسسه اقلیم کوادراتور، بنیاد راکفلر، سازمان خیریه آسیا (توسط Temasek Trust) و موسسه خیریه Wellcome را نام برد. این طرح همچنین شتاب‌دهنده شهرهای خنک (همکاری جدید بنیاد راکفلر و C40) را گرد هم می‌آورد که به شهرها کمک می‌کند تا اهدافی را برای محافظت از ساکنان در برابر گرمای شدید تعیین و تأمین مالی کنند. همچنین ذیل این طرح، سرمایه‌گذاری ۱۱/۵ میلیون دلاری از اوایل سال جاری توسط بنیاد راکفلر و Wellcome Trust برای برنامه مشترک اقلیم و سلامت WHO-WMO انجام شده است که به ایجاد واحدهای جدید سلامت-هواشناسی در بیش از ۷ کشور در آفریقا، آسیا و آمریکای لاتین کمک خواهد کرد. دلیل اهمیت این موضوع این است که در حال حاضر تغییر اقلیم خطرات سلامتی را تشدید می‌کند. با این حال، در حال حاضر کمتر از یک سوم کشورها دارای سامانه‌های سلامت اقلیم‌محور می‌باشند. طرح برزیل با پیوند دادن اقلیم، سلامت عمومی و امور مالی، الگویی برای اقدام هماهنگ جهانی برای حفاظت از زندگی و معیشت در جهان در حال گرم شدن ایجاد کند. • رقابت بر سر به صفر رساندن انتشار گازهای گلخانه‌ای در حوزه مراقبت‌های بهداشتی به ۱۰۰ رسید! در COP 30، ۱۰۰ موسسه مراقبت‌های بهداشتی در سراسر جهان به رقابت به صفر رساندن انتشار گازهای گلخانه‌ای در مراقبت‌های بهداشتی پیوسته‌اند و صدمین موسسه، با افتخار از برزیل است. هر موسسه گام‌های مشخصی برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، تقویت تاب‌آوری و کاهش اثرات زیست‌محیطی بخش سلامت برمی‌دارد که ثابت می‌کند اقدامات اقلیمی در حوزه سلامت نه تنها ممکن است، بلکه در حال انجام می‌باشد. جمعاً این موسسات بیش از ۱۴۰۰۰ بیمارستان و مرکز درمانی در ۲۸ کشور را نمایندگی می‌کنند و تغییرات جهانی به سمت آینده‌ای کم‌کربن و سالم‌تر را برای همه هدایت می‌کنند.	
• بیانیه بلم در مورد گرسنگی، فقر و اقدامات اقلیمی انسان‌محور: رهبران ۴۳ کشور و اتحادیه اروپا در COP 30 بیانیه شاخصی را تصویب کردند که اقدامات اقلیمی را به مبارزه با گرسنگی و فقر پیوند می‌دهد. در یک اقدام بی‌سابقه در اجلاس رهبران COP 30، سران کشورها و دولت‌های ۴۳ کشور و اتحادیه اروپا بیانیه بلم در مورد گرسنگی، فقر و اقدامات اقلیمی انسان‌محور را مصوب نمودند که آسیب‌پذیرترین جمعیت‌های جهان را در مرکز سیاست‌های اقلیمی جهانی قرار می‌دهد. این بیانیه، که در اجلاس سران، پیش از COP 30 تصویب شد، خواستار تغییر اساسی در نحوه مواجهه جامعه بین‌المللی با بحران اقلیم است و اذعان دارد	حمایت اجتماعی تاب‌آور در برابر تغییر اقلیم و مشارکت تأمین مالی کشاورزی خرد

که اگرچه تغییر اقلیم بر همه تأثیر می‌گذارد، اما تأثیرات مخرب آن به طور نامتناسب بر فقیرترین جوامع جهان تحمیل می‌شود. • یک مشارکت جدید حمایت اجتماعی تاب‌آور در برابر اقلیم و تأمین مالی کشاورزی خرد تحت دستور کار اقدام COP 30 آغاز شد. این مشارکت، برنامه تسریع راهکار را با هدف شفاف و قابل اندازه‌گیری، برای پیشبرد اقدامات و پیگیری پیشرفت، از جمله حمایت از برنامه‌های اجرایی ملی و کشوری برای حمایت اجتماعی تطبیقی^۱ کشاورزی خرد و خانوادگی و دسترسی به راه‌کارهای آبی در کشورهای بنین، اتیوپی، کنیا، زامبیا و جمهوری دومینیک، پیش می‌برد. این طرح تا سال ۲۰۲۸، یک گروه هماهنگی مشترک از خیرین مالی اقلیمی را جهت هماهنگ کردن پرتفوی‌های سرمایه‌گذاری در حمایت از تلاش‌ها برای مبارزه با گرسنگی و فقر، ایجاد می‌کند. این راه‌اندازی بر اساس تصویب بیانیه بلم در مورد گرسنگی، فقر و اقدام اقلیمی انسان‌محور، در ۷ نوامبر توسط ۴۴ کشور انجام می‌شود، تعهدی برجسته که با اتحاد جهانی علیه گرسنگی و فقر تدوین شده است.	
• پنج صندوق چندجانبه اقلیمی و کارگروه پیوند حمایت اجتماعی سازگار و تأمین مالی اقلیمی، به طور مشترک، یک یادداشت راهنما با عنوان «گسترش حمایت‌های اجتماعی برای اقدامات اقلیمی»، دیدگاه‌هایی برای صندوق‌های چندجانبه اقلیمی منتشر کردند. این یادداشت راهنمای مشترک به عنوان ابزاری عملی برای «گسترش حمایت اجتماعی در سیاست‌های بین‌المللی اقلیمی و سازوکارهای تأمین مالی اقلیمی» عمل می‌کند و هدف آن پشتیبانی از توسعه پیشنهادات پروژه‌های واجد شرایط است. این یادداشت شامل تحلیلی از نقش حمایت‌های اجتماعی در اقدامات اقلیمی، ارزیابی ادغام حمایت‌های اجتماعی در استراتژی‌ها، سیاست‌ها و درجه‌های تأمین مالی^۲ پنج صندوق اقلیمی و ارائه توصیه‌هایی برای نقاط ورود به منظور ادغام سیستماتیک حمایت اجتماعی در تأمین مالی اقلیمی است.	گسترش حمایت اجتماعی برای اقدامات اقلیمی
• گزارش پیشرفت «رقابت برای تاب‌آوری ۲۰۲۵» نشان می‌دهد که تاکنون ۴۳۷/۷ میلیون نفر تاب‌آوری خود را افزایش داده‌اند (در مسیر دستیابی به هدف ۴ میلیارد نفری)، ۴/۲ میلیارد دلار برای تأمین مالی سازگاری اختصاص داده شده است و ۱۸/۴ میلیون هکتار از طبیعت محافظت می‌شود. علاوه بر این، ۷۲ روایت از راهکارهای RtR^۳ نشان می‌دهد که چگونه سازگاری محلی‌محور، می‌تواند دستورکار اقدام جهانی اقلیمی را در چندین محور و هدف پیش برد.	پیشبرد تاب‌آوری مردم‌محور
• در کنفرانس COP 30 «طرح جهانی مشاغل و مهارت‌ها برای اقتصاد نوین» راه‌اندازی شد تا دولت‌ها، صنایع و جامعه مدنی را برای ادغام شغل و مهارت‌ها در استراتژی‌های اقتصادی و	توسعه مهارت‌های جدید

^۱ حمایت اجتماعی تطبیقی با سرمایه‌گذاری در ظرفیت خانوارهای فقیر و آسیب‌پذیر برای آمادگی، مقابله و سازگاری با شوک‌ها، به ایجاد تاب‌آوری آنها کمک می‌کند و تضمین می‌کند که وضعیت آنها ضعیف‌تر (فقیرتر) نشوند.

^۲ اسناد مختصری هستند که برای ارائه راهنمایی‌های سطح بالا و مبتنی بر اصول در مورد تفسیر و کاربرد استانداردهای خاص طراحی شده‌اند.

^۳ درجه‌های تأمین مالی، مکانیسم تأمین مالی انعطاف‌پذیر و چنداهدایی هستند که فرصتی استراتژیک برای شرکا فراهم می‌کنند تا در دستیابی به دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰ مشارکت نمایند.

^۴ Race to Resilience

اقلیمی به هم متصل کند. این طرح که توسط انجمن همکاری‌های بین‌المللی آلمان^۱، موسسه منابع جهانی، Systemiq، موسسه خیریه Ares و مشارکت NDC رهبری می‌شود، به کشورها کمک می‌کند تا توسعه نیروی کار و مهارت‌ها را در برنامه‌های ملی اقلیمی خود بگنجانند و در عین حال از طریق مکانیسم‌های سرمایه‌گذاری مشترک و صندوق‌های اقلیمی، منابع مالی عمومی و خصوصی خود را جمع‌آوری کنند. هدف این طرح، همگرایی و همسو کردن بیش از ۲۰ کشور و ۴۰ موسسه جهانی در قالب یک انجمن مشارکتی تحت عنوان «جامعه تعامل برای شغل و مهارت‌ها در اقتصاد نوین» تا سال ۲۰۲۸ است. مطالعات اولیه در کشورهای کنیا، پاکستان و برزیل فرصت‌های موجود در بخش‌های انرژی‌های تجدیدپذیر، حمل‌ونقل، کشاورزی سبز و ساخت‌وساز کم‌کربن را شناسایی کرده‌اند. اجرایی کردن این طرح (از طریق برنامه تسریع راهکار)، با هدف گرد هم آوردن بیش از ۲۰ کشور و ۴۰ موسسه در چارچوب «انجمن مشارکتی برای مشاغل و مهارت‌ها در اقتصاد نوین» تا سال ۲۰۲۸ است.

- «توسعه مهارت‌های نو برای آینده: توانمندسازی زنان و جوانان برای یک گذار عادلانه - یک مشارکت جهانی چندذی‌نفعی» این برنامه با هدف تسریع توسعه مهارت‌ها برای زنان و جوانان، بر اساس برنامه‌هایی است که در حال حاضر در سراسر آفریقا، آسیا-اقیانوسیه و قاره آمریکا در حال انجام است. این طرح، به دنبال توسعه تلاش‌های موجود از جمله پیمان مشاغل سبز برای جوانان است که برنامه‌های "مهارت‌های سبز" را به صورت آزمایشی در آمریکای لاتین و "پروژه‌های ظرفیت‌سازی" را در کوبا، ماداگاسکار و سنگال اجرا می‌کند. علاوه بر این، برنامه جهانی نوآوری پاک از زنان کارآفرین در هشت کشور حمایت می‌کند و شبکه جهانی مراکز انرژی پایدار در حال ایجاد ظرفیت برای زنان و جوانان از طریق شبکه مراکز انرژی پایدار منطقه‌ای خود می‌باشد. این طرح که توسط سازمان بین‌المللی کار (ILO) و UNIDO با حمایت شرکایی از جمله Student Energy و Care About Climate هدایت می‌شود، این موفقیت‌ها را در یک چارچوب واحد تجمیع و با اهداف قابل اندازه‌گیری وزن‌دهی می‌کند. هدف این طرح، آماده کردن ۳۰۰۰ زن و جوان به مهارت‌های سبز برای آینده، حمایت از ۶۰۰۰ طرح انرژی پاک و اقلیمی به رهبری جوانان و همچنین فراهم کردن ۵۰۰ فرصت شغلی، مربیگری و کارآموزی، تا سال ۲۰۳۰ است. یکپارچه‌سازی اقدامات پاسخگو به جنسیت و جوانان در حداقل سه چارچوب سیاستی ملی یا منطقه‌ای و دسترسی به ۵۰,۰۰۰ نفر از طریق کمپین‌های حمایتی و داستان‌سرایی از دیگر اهداف این طرح می‌باشد.

- برگزاری دهمین سالگرد جایزه راهکارهای اقلیمی با عدالت جنسیتی (GJCS):^۲ در چارچوب COP 30 و تحت رهبری برزیل، این رویداد نقطه عطف مهمی را رقم می‌زند: دهمین سالگرد جوایز GJCS، طرحی که راه‌حل‌های اقلیمی فراگیر و جامعه‌محور را از کشورهای جنوب جهان که برابری جنسیتی و عدالت اقلیمی را پیش می‌برند، به مدت یک دهه، به نمایش گذاشته و حمایت کرده است. طرح GJCS که تحت چارچوب توافق‌نامه پاریس توسط WECF و تشکل زنان و جنسیت، در سال ۲۰۱۵ راه‌اندازی شد، از اولین طرح‌هایی بود که

¹ Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit

² International Labour Organization

³ Gender Just Climate Solutions

تلاقی برابری جنسیتی و عدالت اقلیمی را مورد توجه قرار داد. مدت‌ها پیش از آنکه مفاهیمی مانند «گذار عادلانه» و «اقدام فراگیر اقلیمی» در مباحث جهانی اقلیمی محوریت پیدا کنند، GJCS با به رسمیت شناختن و ارتقای طرح‌های جامعه‌محور که راه‌حل‌های واقعی اقلیمی را ارائه می‌دهند و در عین حال عدالت جنسیتی را نیز فراهم می‌کنند، نشان می‌داد که این امر در عمل به چه معناست. طرح مذکور، از ۶۰ درخواست در سال اول، به بیش از ۵۰۰ درخواست در سال ۲۰۲۵ افزایش یافته است که نشان‌دهنده یک جنبش جهانی در حال رشد است. در قالب GJCS، یکی از پایدارترین موانع نادیده گرفته شده در اقدامات اقلیمی و راه‌حل‌های اقلیمی محلی، به رهبری زنان و جوامع بومی، شکسته شد.	
• تقویت آموزش عالی برای تسریع اقدام اقلیمی: یک همکاری جهانی به رهبری «رقابت بسوی انتشار صفر کربن»^۱ برای دانشگاه‌ها و «اینترنت اقلیمی آموزش عالی»، در حال گسترش اقدامات اقلیمی در سراسر آموزش عالی است. تا سال ۲۰۲۷، شبکه‌های آموزش عالی ۳۵ درصد گسترش خواهند یافت و شش اتحاد ملی جدید، تشکیل خواهند داد و هزاران دانشگاه در جهت تقویت همکاری، تحقیقات اقلیمی و آموزش مهارت‌های سبز برای مربیان و بیش از ۳۳ میلیون دانشجوی مشارکت خواهند کرد. با تعامل و همکاری «رقابت بسوی انتشار صفر کربن»، انتظار می‌رود این طرح در دسترس بیش از ۱۳۰۰ موسسه آموزش عالی، که نماینده ۱۱,۶ میلیون دانشجوی در سراسر جهان هستند، قرار گیرد و رهبری اقلیمی آن‌ها را تقویت کند.	آموزش برای نسل‌های جدید
• در زمینه تقویت نظام‌های آموزش و جوانان برای پایداری و تاب‌آوری در برابر ریسک‌های اقلیمی، یک شبکه جدید آفریقا-برزیل-آمریکای لاتین و کارائیب، تأسیس شده است. این طرح که توسط وزارت آموزش برزیل با اتحادیه جهانی کاهش ریسک بلایا و تاب‌آوری در بخش آموزش (GADRRRES)^۲ انجام می‌شود، کشورهای آفریقا و آمریکای لاتین را از طریق «همکاری جنوب - جنوب» به هم پیوند می‌دهد. طرح مذکور تا سال ۲۰۲۷، یک برنامه آموزشی چندجانبه برای مربیان و مدیران دولتی برای پاسخگویی به بحران‌های مرتبط با اقلیم تدوین نموده و تا سال ۲۰۲۸ نیز ترک تحصیل مرتبط با آوارگی را کاهش داده و در عین حال سیاست‌های آموزشی ملی در مورد عدالت و تاب‌آوری اقلیمی را اصلاح خواهد کرد.	تاب‌آوری در آموزش
• وزیر فرهنگ برزیل از تلاش جهانی برای یکپارچه‌سازی میراث فرهنگی در برنامه‌های ملی سازگاری (NAPS)^۴ با همکاری «گروه دوستان اقدام اقلیمی فرهنگ‌محور»^۵ ائتلافی از ۵۶ کشور و ۲۳ سازمان بین‌المللی، خبر داد. این طرح برای محافظت از سنت‌ها، دانش و دارایی‌های جوامع آسیب‌پذیر و همچنین تقویت تاب‌آوری محلی، از طریق پهنه‌بندی و حفاظت از مکان‌های میراث فرهنگی طراحی شده است.	ظرفیت‌سازی برای سازگاری میراث فرهنگی

¹ Race to Zero

² Network of Networks

شبکه‌ای جهانی از رایانه‌ها است که توسط کابل‌ها و خطوط تلفن به هم متصل شده‌اند و ارتباط بین آنها را ممکن می‌سازند.

³ Global Alliance for Disaster Risk Reduction and Resilience in the Education Sector

⁴ National Adaptation Plans

⁵ Group of Friends for Culture-Based Climate Action

• ائتلاف سازگاری با مکان‌های میراث فرهنگی، به رهبری سازمان میراث فرهنگی و با حمایت انجمن نشنال جئوگرافیک از برنامه‌هایی برای اجرای استراتژی‌های سازگاری با اقلیم در ۳۰۰۰ مکان و همچنین شیوه‌های حفاظت از میراث فرهنگی تا سال ۲۰۳۰ رونمایی کرد. این کمپین که توسط شاهزاده دانا فیراس از اردن، سفیر حسن نیت یونسکو در زمینه میراث فرهنگی و رئیس هیئت مدیره بنیاد ملی پترا اعلام شد و از طریق پلتفرم آنلاین «جامعه‌ی اقدام» پشتیبانی خواهد شد. این پلتفرم موزه‌ها، کتابخانه‌ها، کارشناسان میراث و متولیان محلی را جهت اشتراک‌گذاری دانش و تسریع سازگاری اقلیمی بهم متصل می‌کند.	
• هدف جنبش «همسوسازی توانایی با علم اقلیم» جذب ۲۵۰ برند و ۱۰۰۰ نهاد برای نهاده‌سازی تأمین بدون سوخت فسیلی، یکپارچگی روایت‌هایی برای تغییر در تمام کارهایشان می‌باشد. این جنبش همراه با کمپین «قدرت فرهنگ: روایت‌ها برای تغییر»، قصد دارد ۲۰۰۰۰ متخصص را بازآموزی و ۵۰۰ برند را درگیر نماید و ۵۰۰ میلیون یورو از بودجه‌های تبلیغاتی را از پیام‌رسانی با انتشار کربن بالا به روایت‌های مثبت اقلیمی^۱ از طریق فرهنگ عامه، کتابخانه‌ها و کمپین‌های عمومی با دسترسی به بیش از ۱۰ میلیون شهروند، منتقل کند. برای مشاهده ویدیوی این کمپین به لینک زیر مراجعه شود. • اتحادیه سرگرمی و فرهنگ برای اقدام اقلیمی (ECCA)^۲؛ اولین نظرسنجی جهانی فیلم و تلویزیون را در سراسر کشورها به ۲۰ زبان آغاز نمود تا تجربیات و دیدگاه‌ها در مورد داستان‌سرایی مرتبط با اقلیم و شیوه‌های تولید پایدار در صنایع سینمایی را جمع‌آوری کند. نتایج این نظرسنجی مبنایی را تعیین می‌کند که از آن می‌توان برای حمایت از توسعه محتوای جدید اقلیمی و افزایش کربن‌زدایی در صنعت سینما و تلویزیون استفاده کرد. فعالیت‌های سینما و تلویزیون ECCA بر اساس دستور کار توافقنامه پاریس و اقدام برای توانمندسازی اقلیمی (ACE)^۳ استوار است؛ دستورکاری که با تکیه بر شش مولفه کلیدی آموزش تغییر اقلیم، آگاهی عمومی، آموزش مهارتی، مشارکت عمومی، دسترسی عمومی به اطلاعات و همکاری بین‌المللی، همه اعضای جامعه را برای مشارکت موثر در اقدام اقلیمی توانمند می‌سازد. • ائتلاف سرگرمیو فرهنگ برای اقدام اقلیمی از طرح جدیدی با عنوان «شاهد زمین: از روایت تا سیاست»^۴ به عنوان طرحی جدید برای گردهم آوردن داستان‌پردازان و دولت‌ها، به دنبال تقویت صدای کشورهای جنوب جهان در سینما و تلویزیون و اثرگذاری بر سیاست‌گذاری است. این ارائه‌ها شامل اولین فیلم‌های «شاهد زمین» خواهد بود: «لامار» روایتی سینمایی و احساسی از اولین آوارگی اجباری در مکزیک به دلیل افزایش سطح دریا است. «گلی در صحرا» داستانی است که در شیامناگار، بنگلادش - یکی از پرخطرترین جبهه‌های اقلیمی بر روی زمین - روایت می‌شود و بیانگر سفر سادیا، دانش‌آموز کلاس هفتمی در مسیر تحصیل	قدرت فرهنگی: روایت‌هایی برای تغییر

¹ Goodwill ambassador

^۲ داستان‌هایی که تغییرات اقلیمی جهانی را با مردم و مکان‌های محلی مرتبط می‌کنند، استفاده می‌شود.

³ https://www.youtube.com/watch?v=x_f31Q-lc6w

⁴ Entertainment and Culture for Climate Action Alliance

⁵ Action for Climate Empowerment

⁶ Earth Witness: Story to Policy

است که با چالش‌های متعددی روبرو می‌شود. فیلم سوم حاصل همکاری با رئیس ECCA، تمسیل حسین^۱ (Pluc.TV، هند) و انجمن زنان خوداشتغال^۳ است.

محور ۶ – فعال‌سازی عوامل توانمندساز و شتاب‌دهنده‌ها، در حوزه تأمین مالی، فناوری و ظرفیت‌سازی

محور ۶ نشان‌دهنده هم‌راستایی تأمین مالی، فناوری و چارچوب‌های توانمندساز است. موضوعات مشترک در اجرای این محور عبارتند از: افزایش تمرکز بر کشورهای در حال رشد و کسب‌وکارهای کوچک و متوسط، استفاده از سازوکارهای بازار، هماهنگ‌سازی استانداردها و کاهش ریسک برای کاهش هزینه سرمایه. در مورد اقدامات اولویت‌دار برای اجرای «نقشه راه باکو تا بلن» و تأمین سالانه حداقل ۱/۳ تریلیون دلار تا سال ۲۰۳۵، با یک نشست سطح بالای وزیران دارایی و اولین اجلاس مالکان دارایی، همگرایی روشنی وجود دارد. با این حال، همچنان خلأهای مهمی وجود دارد؛ بودجه سازگاری همچنان پایین است و سامانه‌های گزارش‌دهی و زیرساخت‌های دیجیتال از هم گسیخته‌اند و بسیاری از کشورهای در حال توسعه با هزینه‌های بالا و ظرفیت نهادی محدود برای بهره‌گیری از توانمندسازها و شتاب‌دهنده‌ها مواجه هستند که این امر نیز نیاز به دسترسی عادلانه‌تر به منابع، کاهش ریسک برای پایین آوردن هزینه سرمایه و پشتیبانی از پروژه‌های پیشرفته برای راه‌حل‌های اقلیمی را افزایش می‌دهد. برای نخستین بار عناوین مهمی در برنامه عملیاتی گنجانده شد، از جمله اطلاعات نادرست اقلیمی و هوش مصنوعی و اقلیم. اهداف کلیدی این محور عبارتند از:

۲۰. تأمین مالی اقلیمی و پایدار و نهادینه‌سازی ملاحظات اقلیمی در سرمایه‌گذاری‌ها و بیمه

۲۱. تأمین مالی برای سازگاری با تغییر اقلیم

۲۲. تدارکات عمومی یکپارچه با اقلیم

۲۳. هماهنگ‌سازی بازارهای کربن و استانداردهای حسابداری کربن

۲۴. اقلیم و تجارت

۲۵. کاهش گازهای غیر از CO₂

۲۶. تقویت حکمرانی و ظرفیت‌های دولتی و نهادی برای اقدامات، برنامه‌ریزی و آمادگی اقلیمی

۲۷. هوش مصنوعی، زیرساخت‌های عمومی و فناوری‌های دیجیتال

۲۸. نوآوری، کارآفرینی اقلیمی و کسب‌وکارهای کوچک و خرد

۲۹. اقتصاد زیستی و بیوتکنولوژی

۳۰. یکپارچگی اطلاعات در مسائل مربوط به تغییر اقلیم

رهبران اقلیمی سطح بالا و ریاست‌های COP 29 و COP 30 مایل‌اند از سازمان‌هایی که از دبیرخانه‌های این گروه‌های فعال‌سازی حمایت می‌کنند، قدردانی و تشکر کنند؛ از جمله: بانک توسعه بین‌آمریکا (IDB)، CDP، گروه سرمایه‌گذاران

^۱ Tamseel Hussain

^۲ یک پلتفرم ساده برای افراد خلاق و جوامع جهت همکاری در خلق پروژه‌های داستان‌سرایي با برندها و کسب‌وکارها.

^۳ Self-Employed Women Association

نهادی درباره تغییر اقلیم (IIGCC)، صندوق سبز اقلیم (GCF)، سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (UNIDO)، کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد (UNCTAD)، برنامه محیط‌زیست ملل متحد (UNEP)، شورای جهانی کسب‌وکار برای توسعه پایدار (WBCSD)، سازمان تجارت جهانی (WTO)، اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC)، مرکز تجارت بین‌الملل (ITC)، سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (FAO)، دفتر کاهش خطر بلایای ملل متحد (UNDRR)، برنامه توسعه ملل متحد (UNDP)، ایکی - دولت‌های محلی برای پایداری (ICLEI)، اتحادیه بین‌المللی مخابرات (ITU)، انجمن تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط (IFC)، و سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (UNESCO)، IFC؛ ITU؛ UNESCO. فهرست کامل اعضای گروه فعال‌سازی را می‌توانید در لینک زیر مشاهده کنید.

راه‌حل	اعلام یا ارائه شده در COP 30
پلتفرم‌های ملی برای تأمین سرمایه‌گذاری	اعلام ۱۴ پلتفرم جدید ملی و راه‌اندازی هاب پلتفرم‌های ملی. در گامی بزرگ برای همسوسازی حمایت و سرمایه‌گذاری‌های جهانی با اولویت‌های ملی اقلیمی، ۱۳ کشور و یک منطقه برنامه‌هایی را برای توسعه پلتفرم‌های ملی با استفاده از برنامه آمادگی GCF^۱ منتشر کردند. یک پلتفرم هاب ملی، با تلفیق و یکپارچه‌سازی برنامه تسریع راهکار COP 30 برای اتصال کشورها به کمک‌های فنی، دانش و منابع مالی، نیز راه‌اندازی شد تا اطمینان حاصل شود که سامانه‌های پشتیبانی جهانی به طور مؤثر به نیازهای کشورها پاسخ می‌دهند و از موازی‌کاری و تلاش‌های تکراری جلوگیری می‌شود. پلتفرم‌های کشوری از اجرای توصیه‌های مندرج در گزارش وزیران دارایی COP 30 پشتیبانی می‌کنند. فراخوان‌های تأسیس پلتفرم‌ها توسط کشورهای کامبوج، کلمبیا، جمهوری دومینیکن، هند، قزاقستان، لسوتو، مغولستان، نیجریه، عمان، پاناما، رواندا، آفریقای جنوبی و توگو اعلام شد. این رویداد همچنین از آغاز به کار پلتفرم منطقه‌ای کارائیب خبر داد.
طرح‌ها و پلتفرم‌های ملی سازگاری	طرح «برنامه‌ریزی و اجرای ملی قابل سرمایه‌گذاری» (FINI)^۲ برای سازگاری و تاب‌آوری، به رهبری مرکز تاب‌آوری اقلیمی شورای آتلانتیک و شورای دفاع از منابع طبیعی، با هدف تبدیل برنامه‌های ملی سازگاری (NAP) - نقشه‌های راه در سطح کشوری که چگونگی آمادگی و پاسخ به اثرات تغییر اقلیم را برای کشورها مشخص می‌کنند - از اسناد سیاستی به برنامه‌های قابل سرمایه‌گذاری طراحی شده است تا بتوانند منابع مالی واقعی و گسترده‌ای را از بخش خصوصی جذب کنند. FINI دارای‌های آسیب‌پذیر را شناسایی، ارزش سرمایه‌گذاری در تاب‌آوری را ارزیابی و شیوه مناسب تأمین مالی را به پروژه‌های متناسب، متصل می‌سازد. هدف این طرح توسعه پروژه‌های ۱ تریلیون دلاری در خطوط سرمایه‌گذاری سازگاری تا سال ۲۰۲۸ می‌باشد که ۲۰ درصد آن از سرمایه‌گذاران خصوصی تأمین می‌شود. به علاوه ۵۰۰ میلیون دلار از خیریه‌ها و نهادهای چندجانبه برای ارزیابی ریسک و ایجاد ظرفیت محلی برای اجرا

^۱ <https://cop30.br/en/action-agenda/activation-groups>

^۲ اجرای برنامه‌هایی در جهت کمک به تقویت ظرفیت نهادهای اجرایی ملی و منطقه‌ای

^۳ Fostering Investible National Planning and Implementation

تأمین می‌شود. همچنین این طرح به دنبال افزایش ۲۵ درصدی اعتبار از پیش تعیین شده است. FINI، همکاری گسترده‌ای را به ارمغان می‌آورد: همکاری بین کشورهایمانند کلمبیا، پرو؛ بانک‌های چندجانبه از جمله بانک توسعه آسیا و IDB Invest؛ شرکت‌های بیمه مانند زوریخ، هاودن و انجمن توسعه بیمه؛ سرمایه‌گذارانی مثل Gawa Capital، گروه سرمایه‌گذاران نهادی در زمینه تغییر اقلیم، گروه Lightsmith؛ سازمان‌ها و تشکلهای جهانی مانند CDRI، UNEP FI، UNDP، V20، موسسه جهانی رشد سبز؛ سازمان‌های خیریه از جمله موسسه گیتس، موسسه اقلیم اروپا؛ و رهبران داده‌مانند S&P Global.

- اتحادیه اجرای طرح‌های ملی سازگاری (NAPs): یک برنامه تسریع راهکار جدیدی تحت برنامه عملیاتی COP 30، با حمایت ریاست COP 30، کشورهای ایتالیا، آلمان، وانواتو، کنیا، UNDP و .. راه‌اندازی شد. هدف این اتحادیه تسریع همکاری بین سازمان‌های حامی اجرای تعهدات ملی تعیین شده و تجمیع سرمایه‌گذاری‌های عمومی و خصوصی برای پیشبرد اولویت‌های ملی سازگاری با اقلیم است. این همکاری باعث افزایش آگاهی و گسترش تبادل دانش جهانی در مورد نوآوری‌های حیاتی لازم برای وزن‌دهی طرح‌های سازگاری، تکرار راه‌حل‌های امیدوارانه، تقویت پلتفرم‌های کشوری و مکانیسم‌های هماهنگ ارائه خدمات متعلق به هر کشور و شفافیت بیشتر تلاش‌های موجود در بلندمدت برای اطمینان از تداوم بین کاپ‌های متوالی خواهد شد. در کنار سایر اعضای برنامه‌های سازگاری COP 30، شرکای فنی حاضر در این نشست، شامل UNDP، مشارکت NDC، شبکه جهانی NAP، شورای آتلانتیک و شورای دفاع از منابع طبیعی بودند، در حالی که جامعه تأمین مالی توسط صندوق سبز اقلیم GCF، صندوق سازگاری، موسسه ClimateWorks، Itaúsa، بانک توسعه آسیایی و بانک توسعه بین آمریکایی IDB ارائه می‌شد.

- صندوق سازگاری، میلیون‌ها دلار کمک مالی جدید دریافت می‌کند. مکانیزم مالی بین‌المللی که توسط UNFCCC در سال ۲۰۰۱، برای حمایت از کشورهای در حال توسعه در تأمین منابع برای سازگاری با اثرات تغییر اقلیم ایجاد شد، در طول ریاست برزیل بر COP 30، نزدیک به ۱۳۵ میلیون دلار دریافت کرد. جزییات کمک‌ها به شرح زیر است: بلژیک (منطقه والون): ۳/۳۱ میلیون دلار؛ آلمان: ۶۰ میلیون یورو (معادل ۶۹/۳۶ میلیون دلار)؛ ایسلند: ۰/۶۲ میلیون دلار؛ ایرلند: ۱۱/۵۶ میلیون دلار؛ لوکزامبورگ: ۵/۷۸ میلیون دلار؛ پرتغال: ۱/۱۶ میلیون دلار؛ جمهوری کره: ۰/۸۴ میلیون دلار؛ اسپانیا: ۲۳/۱۲ میلیون دلار؛ سوئد: ۱۳/۲۸ میلیون دلار؛ سوئیس: ۵/۱۶ میلیون دلار.

^۱ رهبران داده، ائتلافی از رهبران هستند که بر مدیریت دارایی‌های اطلاعاتی تمرکز دارند و هدفشان آزادسازی ارزش داده‌ها و برخورد با آنها به عنوان یک دارایی است.

^۲ National Adaptation Plans

• سازگاری و تاب‌آوری در سامانه‌های مالی آفریقا، تا سال ۲۰۳۰، تحت برنامه تسریع سازگاری آفریقا (AAAP 2.0) گنجانده خواهد شد. این طرح که توسط مرکز جهانی سازگاری (GCA) مدیریت می‌شود، سازگاری را در سامانه‌های مالی آفریقا ادغام کرده و بانک‌های تجاری، سرمایه‌گذاران و نهادهای ناظر را به ابزارهای لازم برای ارزیابی و مدیریت ریسک‌های اقلیمی مجهز می‌کند.	
• تشکلهای خیریه برای اقدام هوشمندانه‌تر و قابل سنجش در زمینه سازگاری؛ شبکه‌ای با از بیش از ۷۰ سازمان خیریه که در پاسخ به GST، رویکردی هماهنگ‌تر و تأثیرگذارتر را در قبال تاب‌آوری اقلیمی به پیش می‌برد. در حالی که صندوق جدید سازگاری و تاب‌آوری، با استفاده از استراتژی‌های همسو، از اقدامات محلی و تلاش‌ها برای پیگیری جریان‌های مالی جهانی سازگاری حمایت می‌کند، ARC در حال فراهم کردن بودجه بصورت هوشمندانه‌تر، ارتقاء ظرفیت محلی و پیشبرد سازگاری فراگیر برای تحقق اهداف توسعه پایدار و هدف سازگاری توافق‌نامه پاریس است.	سرمایه‌گذاری نهادهای خیریه در سازگاری با اقلیم
• تا سال ۲۰۳۰، شش میلیارد دلار از طریق طرح «ابزارهای مالی برای آمادگی و تاب‌آوری» (FIRRe) در سراسر آمریکای لاتین و کارائیب به صورت تأمین مالی مشروط و مرتبط با تاب‌آوری، در دسترس قرار خواهد گرفت. این طرح با استفاده از بندهای وام تاب‌آوری اقلیمی، خطوط اعتباری مشروط و راه کارهای انتقال ریسک به دولت‌ها کمک می‌کند تا ضمن حفظ ثبات مالی و محافظت از جوامع آسیب‌پذیر، به سرعت به بلایای طبیعی واکنش نشان دهند. • بانک توسعه بین‌آمریکایی (IDB)، صندوق توسعه آفریقا (CAF)، بانک توسعه آمریکایی لاتین و کارائیب و بانک توسعه کارائیب (CDB) طرح مشترک «وام چند ضامنه تاب‌آوری» را بعنوان سازوکاری مشخص برای کاهش فشار بدهی‌ها و ارتقاء آمادگی در برابر بلایای طبیعی در سراسر کارائیب راه‌اندازی کردند. این طرح، چارچوبی برای تسهیل مبادلات «وام چند ضامنه تاب‌آوری»، هماهنگ‌سازی استانداردها و بهبود هماهنگی بین بانک‌های توسعه چندجانبه، دولت‌ها و فعالان بخش خصوصی ایجاد می‌کند. هر تراکنش، مطابق با استراتژی‌های توسعه و وام ملی خواهد بود.	ابزارهای مالی برای تاب‌آوری
• زبان مشترک برای تأمین مالی سبز، سرمایه خصوصی را به سمت هدف ۱٫۳ تریلیون دلاری باکو هدایت می‌کند: دو طرح مرتبط، تغییر در نحوه عملکرد تأمین مالی پایدار در سراسر جهان را نوید می‌دهند. به طور مشترک، طبقه‌بندی پایدار برزیل^۵ و یک ابرطبقه‌بندی جهانی جدید، قصد دارند در عین حال که به کشورها اجازه می‌دهند تا کنترل کامل استانداردهای خود را حفظ کنند، یک زبان مالی مشترک برای آنچه «پایدار» محسوب می‌شود، ایجاد نمایند.	سوپر تاکسونومی

¹ Africa Adaptation Acceleration Program

² Global Center on Adaptation

³ Financial Instruments for Ready and Resilient

^۴ مبلغی پول که برای وام گرفتن در دسترس است و حداکثر سقف وام توسط وام‌دهنده تعیین شده است.

⁵ Brazilian Sustainable Taxonomy; BST

○ BST اولین طبقه‌بندی ملی تأمین مالی پایدار برزیل و یکی از جامع‌ترین طبقه‌بندی‌های جهان است. این طبقه‌بندی، سرمایه‌گذاری‌هایی را که بر اساس منابع مالی کاهش اثرات تغییر اقلیم و سازگاری، و همچنین با در نظر گرفتن معیارهای اجتماعی، مانند برابری جنسیتی و نژادی، پایدار محسوب می‌شوند، معرفی می‌کند و چارچوبی قوی برای هدایت جریان سرمایه به سمت توسعه تاب‌آور و فراگیر ارائه می‌دهد. ○ سوپر تاکسونومی گام بعدی را برمی‌دارد: ایجاد سامانه‌ای که امکان مقایسه و تفسیر طبقه‌بندی‌ها در سراسر کشورها را فراهم می‌کند. این طرح به جای تحمیل یک استاندارد جهانی واحد، قابلیت همکاری بین‌المللی ایجاد می‌کند و سرمایه‌گذاران را قادر می‌سازد تا مطالبات پایداری را در فراسوی مرزها ارزیابی کنند، که همگی تحت COP 30 PASlan، برای تسریع راه‌حل‌ها در مورد طبقه‌بندی برتر، هماهنگ شده‌اند. این طرح شامل یک نقشه راه طبقه‌بندی است که هدف آن همسوسازی بیش از ۶۰ طبقه‌بندی ملی است و به کشورها در جذب سرمایه خصوصی و کاهش هزینه‌های معاملاتی کمک می‌کند. از آنجایی که کمتر از یک سوم کشورهای در حال توسعه در حال حاضر طبقه‌بندی‌هایی دارند، این امر بسیار حائز اهمیت می‌باشد.	
● افزایش اعتبار بانک‌های توسعه چندجانبه برای قابل سرمایه‌گذاری کردن پروژه‌های طبیعت و اقلیم: تلاش برای آزادسازی سرمایه بخش خصوصی برای اقلیم و طبیعت در بلم نیز انجام شد. بانک‌های توسعه چندجانبه، از تغییرات هماهنگ به سمت استفاده از افزایش اعتبار گسترده‌تر، به‌منظور کمک به کشورهای آسیب‌پذیر در دسترسی به تأمین مالی اقلیمی خبر دادند. ○ اول، کارگروه افزایش اعتبار برای تأمین مالی مرتبط با پایداری، که قبلاً در کاپ ۲۸ آغاز به کار کرده بود، از اختیارات قوی‌تر و مجموعه جدیدی از توصیه‌ها در راستای هدف قرارداد صرفاً یک مشکل، خبر داد: بازارهای جدید و اقتصادهای در حال توسعه، درست زمانی که نیازهای مالی آن‌ها از ۴ تریلیون دلار فراتر می‌رود، از این گذار خارج می‌شوند. این کارگروه اکنون، با هدف استانداردسازی نحوه ارائه ضمانت‌ها توسط بانک‌های توسعه چندجانبه، به پلتفرم اجرایی کاملی روی خواهد آورد، تا بتوانند سرمایه بخش خصوصی را سریع‌تر و به مقدار بیشتر تأمین نماید. تلاش‌های آن‌ها از «نقشه راه باکو تا بلم» پشتیبانی می‌کند، که هدف آن آزادسازی سالانه ۱/۳ تریلیون دلار، تا سال ۲۰۳۵، از طریق منابع تأمین مالی اقلیمی برای کشورهای در حال توسعه است. ○ همچنین در COP 30 اعلام شد که گروهی از بانک‌های توسعه چندجانبه مجموعه‌ای از معیارهای پیشنهادی را برای سنجش میزان تأثیر و تسریع	افزایش اعتبار برای تأمین سرمایه بخش خصوصی

^۱ طبقه‌بندی‌های ملی علاوه بر تغییرات اقلیمی، به اهداف زیست‌محیطی محلی نیز اشاره دارند.

^۲ قابل نقل و انتقال بانکی

سرمایه‌گذاری در پروژه‌های طبیعت، تحت چارچوب «بلم برای تأمین مالی طبیعت» منتشر کردند. این راهنما، به یک مشکل اساسی می‌پردازد: در حال حاضر بیش از ۶۰۰ شاخص و صدها معیار برای پروژه‌های طبیعت وجود دارد که اغلب فعالیت‌ها را به جای نتایج واقعی زیست‌محیطی، بررسی و پیگیری می‌کنند که باعث سردرگمی و گریزان شدن سرمایه‌گذاران می‌شود. این راهنما به صورت آزمایشی، توسط بانک توسعه بین‌آمریکایی در حمایت از چهارمین مزایده EcoInvest استفاده می‌شود، که تأمین مالی بلندمدت پروژه‌های اقتصاد زیستی و طبیعت‌محور را با نتایج مشخص تنوع‌زیستی گسترش می‌دهد. در حال حاضر، EcoInvest، در سه مزایده نخست خود، بیش از ۱۳ میلیارد دلار بودجه جمع‌آوری کرده است.	
• برنامه FX Edge با هدف گسترش موفقیت طرح EcoInvest برزیل در سایر کشورها، بیش از ۷۵ میلیارد رئال برزیل را برای حمایت از طرح تحول اکولوژیکی این کشور، فراهم کرده است: ریسک ارز خارجی یا نوسانات ارزی یکی از بزرگترین موانع سرمایه‌گذاری در بازارهای جدید و کشورهای در حال توسعه (EMDEs)^۱ می‌باشد. FX Edge با مدیریت بانک توسعه بین‌آمریکایی IDB و با همکاری بریتانیا و برزیل، موانع سیستماتیک ارز خارجی را برطرف می‌سازد. این برنامه با ایجاد شرایط لازم برای تأمین سرمایه‌گذاری‌های گسترده بین‌المللی، از اولویت‌های توسعه ملی سرمایه‌گذاری‌های EMDEs حمایت می‌کند. FX Edge با تکیه بر دستاوردهای EcoInvest برزیل، که بیش از ۷۵ میلیارد رئال برزیل را تأمین کرده است، به دنبال تکرار و تطبیق این مدل اثبات شده، در زمینه‌های جدید است. هدف این برنامه، افزایش سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در تاب‌آوری، توسعه و افزایش رشد پایدار، در کشورهای در حال توسعه است. FX Edge شامل موارد زیر است: تأمین مالی ترکیبی و تسهیلات آماده‌سازی پروژه، تسهیلات نقدینگی فارکس (ارز) و برنامه مشتقات ارزی.	تسریع تأمین سرمایه در بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه با استفاده از راهکارهای مدیریت ریسک ارز خارجی
• تلاشی جهانی برای تسریع تأمین بودجه کارخانه‌های صنعتی پاک، با هدف حمایت از بیش از ۸۰۰ پروژه در سراسر جهان، تا سال ۲۰۳۰، آغاز شده است. شتاب‌دهنده گذار صنعتی (ITA) و شرکای آن، طرح «اکنون پاک بساز» را برای تسریع سرمایه‌گذاری‌ها در بخش‌هایی مانند فولاد، سیمان، مواد شیمیایی و حمل‌ونقل دریایی ارائه کردند که در مجموع بیش از یک چهارم از انتشار گازهای گلخانه‌ای جهان را تشکیل می‌دهند. طرح مذکور، با بهره‌گیری از شتاب بیش از ۱۰۰۰ کارخانه صنعتی پاک در حال توسعه، به دنبال غلبه بر موانع مالی این پروژه‌ها بوده و به کشورها، شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران کمک می‌کند تا برنامه‌های صنعت پاک را به پروژه‌های عملی و دارای بودجه تبدیل کنند. هدف این برنامه رشد سالانه تأمین مالی بوده و پیش‌بینی می‌شود ۱۴۰ میلیارد دلار بودجه برای ۷۰ پروژه‌ای که در حال حاضر آماده سرمایه‌گذاری هستند، اختصاص یابد. پروژه «اکنون پاک بساز» بر توسعه و ایجاد فرصت‌های جهانی برای صنعت پاک	منابع مالی پروژه‌های صنعتی پاک

¹ Emerging Markets and Developing Countries

تمرکز دارد و دارای هاب‌های منطقه‌ای برای توسعه پروژه‌ها در مناطقی مانند اروپا، چین و بازارهای جدید در آمریکای لاتین، آفریقا، آسیا و استرالیا است.	
• آغاز صدور اوراق قرضه ۲۰۰ میلیون دلاری برای داده‌های هواشناسی و اقلیم: سازمان جهانی هواشناسی و سهامداران آن، شروع به جمع‌آوری منابع مالی برای «تسهیلات تأمین مالی پایش نظام‌مند (SOFF)» نمودند، که اولین اوراق قرضه تأثیرگذار جهان برای داده‌های هواشناسی و اقلیم است. چنانچه این حمایت مالی به ۲۰۰ میلیون دلار برسد، این اوراق قرضه می‌تواند داده‌های هواشناسی و اقلیمی مشترک بین‌المللی را تا پنج برابر افزایش دهد و به ۳۰ کشور کمتر توسعه‌یافته و جزایر کوچک در حال توسعه کمک کند تا علاوه بر رفع شکاف‌های حیاتی داده‌های اقلیمی، بیش از ۱۶۰ میلیارد دلار منافع اقتصادی بیشتری به همراه داشته باشد.	نوآوری در تأمین مالی برای پایش نظام‌مند
• طرح جهانی جدید در راستای تسریع و هماهنگ‌سازی برنامه‌های گذار منطبق با توافق‌نامه پاریس برای مؤسسات مالی: UNEP FI به همراه دیگر سهامداران، به جای ایجاد یک چارچوب جدید، اولین تلاش جهانی را برای همسوسازی برنامه‌های گذار مؤسسات مالی آغاز کرده است که نشان‌دهنده گامی بزرگ در جهت تأمین مالی برای اقدام اقلیمی است. این طرح، تدوین‌کنندگان استاندارد، نهادهای ناظر و سیاست‌گذاران را برای همسوسازی هنجارها و انتظارات پایه‌ای مشترک گرد هم می‌آورد. هدف از این هماهنگ‌سازی، بهبود قابلیت مقایسه برای سرمایه‌گذاران و ناظران و کاهش هزینه‌های آماده‌سازی برای مؤسسات مالی است. در این طرح، سه مسیر اصلی برنامه‌ریزی شده است: (۱) هماهنگ‌سازی رویکردهای جهانی برای بهبود قابلیت مقایسه (۲) ایجاد پیوند میان برنامه‌های بخش خصوصی با اهداف اقلیمی ملی (۳) توسعه سازوکارهای عملی و قابل سنجش تأمین مالی گذار برای بخش‌های اقتصادی کلیدی اقدامات کلیدی شامل تدوین یک استاندارد ISO برای برنامه‌ریزی گذار به (انتشار) صفر خالص (کربن)، ایجاد مرکز گفت‌وگوی سیاستی برای نهادهای ناظر و همچنین راه‌اندازی پروژه‌های آزمایشی برای توسعه مشترک برنامه‌ها بین مؤسسات مالی و مشتریان آنها در بخش‌های اقتصاد واقعی می‌باشند.	طرح‌های گذار برای مؤسسات مالی
• شتاب بدهی و نهایی‌سازی حداکثر ۱۰ پروژه بزرگ اقلیمی از طریق مرکز هاب کاپ SB: این مرکز که در COP 30 آغاز به کار کرد، به عنوان یک پلتفرم اجرایی جهانی که به تسریع انعقاد قراردادهای تحول‌آفرین اقلیم و طبیعت اختصاص داده شده، عمل خواهد کرد. این هاب که به عنوان یک «تیم قرارداد^۲ جهانی برای کره زمین» عمل می‌کند، مؤسسات مالی پیشرو، دولت‌ها و سرمایه‌گذاران خصوصی را گرد هم می‌آورد تا حداکثر	هاب گذار برای تحول‌آفرینی در راهکارهای تأمین مالی اقلیمی

^۱ Systematic Observations Financing Facility

^۲ تیمی از متخصصان که در برنامه‌ریزی و اجرای یک معامله از صاحب کسب‌وکار پشتیبانی می‌کنند.

۱۰ معامله بزرگ در بخش‌های انرژی‌های تجدیدپذیر، صنعت، حمل‌ونقل، طبیعت و تاب‌آوری انجام دهد.	
• بیانیه منطقه‌ای وزرای دارایی و برنامه‌ریزی برای همسوسازی بودجه‌های عمومی با تعهدات مشخص شده ملی: کشورهای آمریکای لاتین و کارائیب از طریق یک بیانیه وزارتی تحت عنوان «پلتفرم اقدام اقلیمی منطقه‌ای» متحد شدند تا روش‌شناسی برزیل برای شناسایی هزینه‌های اقلیمی را در بودجه‌های ملی نهادینه‌سازی کنند و برنامه‌ریزی مالی را با اهداف کاهش انتشار و سازگاری هماهنگ سازند.	روش‌شناسی هزینه‌های اقلیمی در بودجه‌های عمومی
• طرح جهانی جدیدی برای مدیریت جامع ریسک (CRM) راه‌اندازی شد که هدف آن یکپارچه‌سازی اقدامات اقلیمی و کاهش ریسک بلایا در حداقل ۵۰ کشور، با تمرکز بر کشورهای کمتر توسعه‌یافته (LDCs)^۲ و جزایر کوچک در حال توسعه (SIDS)^۳ است. این طرح که توسط «مشارکت اقدام زودهنگام ریسک‌محور» و دفتر کاهش ریسک بلایا سازمان ملل (UNDRR)^۴ اجرا می‌شود، با ترویج یک رویکرد جامع حاکمیتی که کاهش ریسک بلایا را با اقدامات اقلیمی همسو می‌سازد، قصد دارد هزینه‌های فزاینده بلایای اقلیمی که پیش‌بینی می‌شود به ۲/۳ تریلیون دلار برسد را مدیریت کند. هدف این طرح، از بین بردن انزوای سازمانی، تشویق به هماهنگی بین‌بخشی و همسوسازی سیاست‌ها در سطوح مختلف حکمرانی برای ارتقای راهبردهای تاب‌آوری و پیگیری اقدامات سازگاری می‌باشد. • وزارت زنان برزیل پروتکل ارتقای نهاد زنان و دختران در فوریت‌ها و بلایای اقلیمی را راه‌اندازی کرد: این پروتکل بر اساس درس‌آموخته‌های واکنش برزیل به سیل «ریو گرانده دو سول»^۵ در سال ۲۰۲۴، با هدف تقویت همکاری‌های بین‌المللی و ترویج مشارکت معنادار زنان در تمام مراحل مدیریت ریسک، آمادگی در برابر بلایا و سازگاری با تغییر اقلیم تدوین شده است. این پروتکل با بهره‌گیری از تجربیات حاصل از مشارکت جامعه، گفت‌وگو با جامعه مدنی و هماهنگی بین دولت‌های ملی و محلی شکل گرفته است. این طرح با اصول تقاطع‌گرایی،^۶ عدالت اقلیمی فمینیستی و اصل «هیچ‌کس را نادیده نگیر» جهت‌گیری شده و در پی گردهم‌آوردن مشارکت و رهبری دولت‌های ملی، ذی‌نفعان، سازمان‌های زنان، جامعه مدنی و شبکه‌ها در اقدامات پیشگیری، آمادگی و تاب‌آوری از طریق یک دیدگاه جنسیتی برای ترویج و حفاظت از حقوق زنان و دختران در شرایط اضطراری اقلیمی و بلایا است. همچنین این پروتکل، حمایت از توسعه و اجرای سیاست‌ها، برنامه‌ها و استراتژی‌های سازگاری با تغییر اقلیم و کاهش ریسک بلایا با رویکرد جنسیتی و فراگیر از دیگر اهداف این طرح است.	مدیریت جامع ریسک

¹ Comprehensive Risk Management

² east Developed Countries

³ Small Island Developing States

⁴ United Nations Office for Disaster Risk Reduction

⁵ Rio Grande do Sul

⁶ principles of intersectionality

• طرح «دستآورد بیمه‌ای» تا سال ۲۰۲۸ به ۲۴ سازمان ارائه‌دهنده راهکارهای کاهش ریسک اقلیمی، گسترش می‌یابد. این همکاری که مبتنی بر اهداف قابل اندازه‌گیری است، حمایت بیمه‌ای را برای سرمایه‌گذاری‌های اقلیمی تضمین می‌کند و امکان ارائه سریع‌تر تاب‌آوری و تأمین مالی گذار را طبق «نقشه راه راه‌حل‌های اقلیمی ۲۰۳۰» فراهم می‌کند. این فراخوان شامل نگارشی بر مبنای تاب‌آوری بود که بر راهکارهای بیمه‌ای تأیید شده برای کشاورزی احیایی تمرکز دارد.	بیمه و کاهش ریسک به‌منظور کاهش هزینه سرمایه
• راه‌اندازی استودیوی هوشمند طبیعت: این استودیو با معرفی آمازون و سایر مناطق دارای تنوع زیستی به عنوان مراکز نوآوری، ایده‌های برگرفته از طبیعت را به سمت توسعه پایدار و محلی سوق می‌دهد. این استودیو که توسط دانشگاه آکسفورد (مرکز TIDE) با همکاری موسسه ملی تحقیقات آمازون (INPA)^۱ و بانک توسعه آمریکای لاتین (CAF)^۲ ایجاد شده، ابتدا در بلم و سپس در آمریکای لاتین و کارائیب مستقر خواهد بود. هدف این استودیو ارتقای تحقیقات، مشارکت در سیاست‌گذاری و ارائه الگوهای قانونی برای محافظت از نوآوری‌های الهام گرفته از زیست‌بوم و تضمین تقسیم منافع برای نوآوران و جوامع محلی است که از بانک ایده‌های تنوع‌زیستی محافظت می‌کنند. • در کاپ، آزمایشگاه محیط‌زیست داده‌محور و سهامداری چون CAMDA، از جمله WRI، Oxford Net Zero و موسسه NewClimate، طرح جدیدی را برای ایجاد پل ارتباطی بین NAZCA و سالنامه اقدام اقلیمی از طریق یک چارچوب KPI یکپارچه راه‌اندازی کردند که شش محور دستورکار اقدام و ۳۰ شاخص را پوشش می‌دهد. این طرح یک همکاری چندساله در حوزه داده‌های جهانی ایجاد می‌کند که با استفاده از هوش مصنوعی، رصد ماهواره‌ای و داده‌های باز^۳، اجرای اقدامات و تأثیر شهرها، شرکت‌ها و مناطق را بر اهداف اقلیمی جهانی رصد و ارزیابی می‌کند و بدین ترتیب شفافیت و پاسخگویی ارزیابی جامع جهانی را تقویت می‌کند.	دسترسی به داده‌ها جهت ارزیابی ریسک
• کنفرانس COP 30، جهشی تحول‌آفرین در تأمین عمومی همسو با اقلیم محسوب می‌شود. بیانیه بلم در مورد «تأمین عمومی پایدار» منتشر شد و تأمین عمومی را به عنوان یکی از قدرتمندترین اهرم‌های شتاب‌دهی پایدار بازار معرفی کرد. حدود ۱۵ درصد تولید ناخالص داخلی در کشورهای عضو OECD و ۱۵ الی ۳۰ درصد تولید ناخالص داخلی در کشورهای در حال توسعه^۴ به تأمین عمومی وابسته است. این طرح، اقدامات مشخصی را برای همسوسازی بازارها و زنجیره‌های تولید موثر با دستورکار توسعه پایدار سازمان ملل ارائه می‌دهد، شامل اهداف تا سال ۲۰۳۰ و شاخص‌های پایداری. برزیل، مکزیک، نروژ و هلند همگی این بیانیه را امضا کرده‌اند و قرار است کشورهای بیشتری نیز به آن بپیوندند.	تأمین پایدار

^۱ National Institute for Amazonian Research

^۲ Development Bank of Latin America

^۳ داده‌های باز، داده‌هایی هستند که به صورت آزاد توسط هر کسی و برای هر هدفی قابل دسترسی، بهره‌برداری، ویرایش و اشتراک‌گذاری هستند. داده‌های باز عموماً تحت یک مجوز باز صادر می‌شوند.

^۴ اقتصادی که برخی از ویژگی‌های یک بازار توسعه‌یافته را دارد، اما به‌طور کامل آن را ندارد.

• ائتلاف باز برای بازارهای کربن اجباری: تقویت شفافیت، همگرایی و همکاری در قیمت‌گذاری کربن. این ائتلاف ۱۸ کشور را که متعهد به تقویت درک متقابل از مکانیسم‌های قیمت‌گذاری کربن، افزایش شفافیت سامانه‌های MRV^۱، روش‌های حسابداری و جبران خسارات بالا هستند، گرد هم می‌آورد. این ائتلاف با تقویت هماهنگی و بررسی قابلیت همکاری بلندمدت بین طرح‌های انطباق، در پی آن است که قیمت‌گذاری کربن را بلندپروازانه‌تر، مؤثرتر و عادلانه‌تر کند و از گذارهای عادلانه و یکپارچگی زیست‌محیطی حمایت نماید. • ائتلاف بین‌المللی به رهبری دولت‌ها برای آزادسازی سالانه ۵۰ میلیارد دلار تأمین مالی از طریق بازارهای یکپارچه کربن برای اقلیم: ائتلاف توسعه بازارهای کربن و اصول مشترک آن که در ۴ نوامبر راه‌اندازی شد، توسط هشت کشور تأیید شده است و یک معیار جهانی برای استفاده معتبر شرکت‌ها از اعتبارات کربن تعیین می‌کند. انتظار می‌رود بیانیه‌های بیشتری در طول COP 30 منتشر شود. کشورهای کنیا و سنگاپور، بریتانیا، فرانسه، پاناما، پرو، زامبیا و لوکزامبورگ اصول مشترک را تأیید کرده‌اند و این اصول توسط هلند و آفریقای جنوبی استقبال شده است. اصول مشترک بیان‌کننده آن است که چگونه شرکت‌ها می‌توانند به طور شفاف اعتبار کربن را با استراتژی‌های اقلیمی خود تلفیق کنند و در عین حال از افزایش بهره‌وری، قیمت‌گذاری منصفانه و همچنین حفاظت از مردم و طبیعت، اطمینان حاصل نمایند. این اصول که با همکاری مؤسسات پیشرو از جمله WBCSD، ICC، بانک جهانی و IETA تدوین شده‌اند، با هدف ایجاد پلی بین ماده ۶ توافق‌نامه پاریس و بازارهای داوطلبانه کربن ایجاد شده است و همسویی و اعتماد را در سطوح مختلف حقوقی تقویت می‌نماید. این ائتلاف قصد دارد سالانه ۵۰ میلیارد دلار بودجه برای مقابله با تغییر اقلیم تخصیص دهد تا پروژه‌های کاهش انتشار و سازگاری را تأمین مالی نماید که همزمان باعث کاهش جهانی کربن و توسعه محلی شود.	هماهنگ‌سازی بازارهای کربن
• تلاش هماهنگ برای حسابداری کربن، پروتکل گازهای گلخانه‌ای و سازمان بین‌المللی استاندارد را برای ارائه یک استاندارد جهانی تا سال ۲۰۲۸، متحد می‌کند. پروتکل گازهای گلخانه‌ای (پروتکل GHG) و سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO) از تلاش مشترکی برای هماهنگ‌سازی استانداردهای حسابداری کربن خبر دادند. هدف این طرح، ایجاد یک زبان جهانی استاندارد برای ردیابی انتشار گازهای گلخانه‌ای تا سال ۲۰۲۸ می‌باشد. در کنار این، پروتکل گازهای گلخانه‌ای به‌روزرسانی‌هایی را در منابع موجودی انتشار شرکتی خود منتشر کرد و سازمان بین‌المللی استاندارد نیز با همکاری UNIDO، کارگاه‌هایی را برای پیشبرد برنامه هماهنگ‌سازی برگزار نمود. • تسهیلات مشترک برای اجرای بازارها (PMIF) از بیش از ۳۵ کشور در طراحی و اجرای ابزارهای قیمت‌گذاری کربن و سازوکارهای بازار حمایت می‌کند. کشورها از طریق این	هماهنگ‌سازی استانداردهای حسابداری کربن

^۱ برنامه‌های نظارت، گزارش‌دهی و تأیید (Monitoring, reporting and verification) که در سطح محلی به دولت‌ها کمک می‌کند تا سهم صنعت معدن زغال‌سنگ محلی در انتشار متان و سایر گازهای گلخانه‌ای را بهتر درک کنند و امیدوارکننده‌ترین فرصت‌های کاهش انتشار را شناسایی کنند.

^۲ World Bank's Partnership for Market Implementation Facility

برنامه وابسته به بانک جهانی، در حال طراحی و اجرای ابزارهای قیمت‌گذاری کربن و سازوکارهای بازار هستند تا اهداف توسعه تاب‌آور خود را پیش ببرند، تأمین درآمد و جذب سرمایه‌گذاری بخش خصوصی داشته باشند. این برنامه با اتکا به همکاری با افراد علمی و کارشناسان فنی به ظرفیت‌سازی و تقویت ظرفیت‌های نظارتی، فنی و نهادی می‌پردازد و به دولت‌ها کمک می‌کند تا کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای را به صورت شفاف اندازه‌گیری، راستی‌آزمایی و گزارش کنند و بدین ترتیب، مبنایی برای بازارهای کربن معتبر و هماهنگ در سراسر جهان ایجاد کنند.	
• رئیس COP 30 بطور رسمی «مجمع یکپارچه تغییر اقلیم و تجارت (IFCCT)» را در زمینه کمک به کشورها برای بررسی جمعی رویکردهای کاربردی، برای تبدیل تجارت به محرکی برای یک گذار عادلانه، پایدار و فراگیر افتتاح کرد. این مجمع که در اجلاس اقلیمی بلم آغاز به کار کرد، یکی از اجزای کلیدی دستورکار اقدام اقلیمی جهانی COP 30 می‌باشد. این مجمع با تقویت همکاری‌ها برای ایجاد یک نظام اقتصادی بین‌المللی حمایتی و باز شکل گرفته است؛ نظامی که بتواند تجارت و اقدام اقلیمی را به گونه‌ای هم‌افزا با یکدیگر همسو کند. این مجمع فرصتی را برای بررسی و پیشبرد راه‌حل‌های ملموس و غیر الزام‌آور برای چالش‌های مشترک، از طریق یک شیوه تعامل منحصر به فرد بین رشته‌ای، غیررسمی و ساختاریافته فراهم می‌آورد. فضایی که عمدتاً از پویایی‌های مذاکره جدا نگه داشته شده و بر تبادلات مشارکتی و آگاهانه، یادگیری جمعی و نتایج عملی متمرکز است. • این طرح جدید برای بهره‌گیری از سیاست تجاری در خدمات اقلیم و توسعه راه‌اندازی شده است که به کشورها کمک می‌کند اقدامات تجاری را در تعهدات مشخص شده ملی خود ادغام کنند و اقتصادهایی کم‌کربن و تاب‌آور در برابر تغییر اقلیم تشکیل دهند. این طرح که با عنوان «بکارگیری سیاست تجاری برای تعهدات ملی تعیین شده، تنوع‌بخشی اقتصادی کم‌کربن و تاب‌آوری اقلیمی» شناخته می‌شود، از دولت‌های آفریقا، آسیا و کارائیب حمایت می‌کند. طرح مذکور با همکاری ائتلاف وزرای تجارت در حوزه اقلیم، اتاق بازرگانی بین‌المللی، مرکز تجارت بین‌الملل ITC، TESS، UNCTAD، UNEP، FI، گروه بانک جهانی، شورای جهانی کسب‌وکار برای توسعه پایدار WBCSD، مجمع جهانی اقتصاد و دبیرخانه سازمان تجارت جهانی WTO اجرا می‌شود. این برنامه یک نقشه راه عملی ارائه می‌دهد که شامل تسریع دسترسی به فناوری‌ها، خدمات و کالاهای سبز، گسترش تأمین مالی برای تجارت پایدار و پیشبرد همکاری‌های بین‌المللی و منطقه‌ای مانند کریدورهای تجاری سبز است.	تجارت سبز و پایدار
• ترمز اضطراری اقلیم - حمایت از ۳۰ کشور در حال توسعه برای کاهش شدید ابر آلاینده‌ها: شتاب‌دهنده اقدام کشوری برای ابرآلاینده‌ها در COP 30 آغاز به کار کرد و بخشی از یک برنامه تسریع راهکار است که به ۳۰ کشور در حال توسعه کمک می‌کند تا انتشار گازهای آلاینده فوق‌العاده خطرناک را تا سال ۲۰۳۰ به طور چشمگیری کاهش	پشتیبانی ظرفیت‌سازی برای کاهش متان و سایر گازهای غیر CO₂

¹ Integrated Forum on Climate Change and Trade

دهند. این طرح با ۲۵ میلیون دلار، برای هفت کشور پیشتاز، از جمله اندونزی، نیجریه و مکزیک، آغاز می‌شود و در مرحله اول تا ۱۵۰ میلیون دلار افزایش می‌یابد. هر کشور در طول سه سال، تقریباً ۴ تا ۵ میلیون دلار دریافت می‌کند و تخصیص منابع به اهداف ملی مشخص وابسته است. این طرح از پروتکل موفق مونترال، که استفاده از مواد شیمیایی مخرب لایه ازن را متوقف کرد، الگوبرداری شده است. این پروتکل با اصلاح اندازه‌گیری‌ها، پایان دادن به سوزاندن روتین گازها توسط تولیدکنندگان نفت و گاز، کاهش انتشار از بخش پسماند و کشاورزی و کمک به کشورها برای گذار به فناوری‌های پاک‌تر، به تحقق اهداف خود کمک خواهد کرد.

- طرح رشد سبز: یک استراتژی چندبخشی برای کاهش قابل توجه انتشار متان: در تاریخ ۱۰ نوامبر ۲۰۲۵ در بلژیک، هاب جهانی متان^۱ و موسسه جهانی رشد سبز^۲ یک همکاری استراتژیک راه‌اندازی کردند تا کاهش قابل توجه انتشار متان را در اقتصادهای در حال توسعه در بخش‌های کشاورزی، انرژی و پسماند پیش ببرند. طرح‌های کلیدی کشور عبارتند از: تأمین ۱۰۰ میلیون دلار از طریق بانک توسعه کشاورزی مکزیک برای نهاده‌سازی کاهش متان مبتنی بر هوش مصنوعی در سامانه‌های وام‌دهی و ESG؛ هدف‌گذاری ۳۰۰ میلیون دلار از طریق برنامه بازیابی گازهای مشعل نیجریه با بهبود MRV و دسترسی به منابع مالی کربن؛ و همچنین تخصیص ۲۰ میلیون دلار به پروژه‌های ارتقاء صنعتی و ارزش آفرینی از پسماند در سنگال. این مشارکت، با تعهد جهانی متان همسو است و از مشارکت‌های تعیین شده ملی کشورها حمایت می‌کند، با اذعان به توان اثرگذاری بالای متان (بیش از ۸۰ برابر CO₂ در یک افق ۲۰ ساله) و نقش آن در حدود یک سوم گرمایش جهانی کنونی.
 - طرح دیگری به نام «جهش کاهش ضایعات غذایی» توسط UNEP آغاز شد که هدف آن کاهش ۵۰ درصدی ضایعات مواد غذایی تا سال ۲۰۳۰ و کاهش ۷ درصدی انتشار متان است. این طرح، دولت‌ها، شهرها و جوامع مدنی را گردهم می‌آورد تا از تبدیل غذا به پسماند دفنی جلوگیری شود. این اقدام با حمایت ۳ میلیون دلاری از سوی صندوق جهانی محیط‌زیست، برای ایجاد صندوقی برای نوآوری‌های شهری و به رهبری جوانان در آمریکای لاتین، آسیا، آفریقا و خاورمیانه ارائه شده است.
 - سه طرح پیشنهادی تسریع راهکارها توسط این گروه ارائه شد:
- (۱) CH₄D - پلتفرم جهانی کاهش متان بانک جهانی^۳: گسترش برنامه‌های کاهش متان در کشورها و بخش‌های بیشتر برای دستیابی به «موفقیت‌های سه‌گانه» در بخش‌های دامداری، کشت برنج، پسماند و بهداشت. جذب سرمایه‌گذاری و ابزارهای مالی جدید با کسب درآمد از کاهش متان و جذب سرمایه‌های بخش خصوصی صورت می‌گیرد. بکارگیری راه‌حل‌های مقرون‌به‌صرفه و متناسب با شرایط محلی

¹ Global Methane Hub

² Global Green Growth Institute

³ World Bank Global Methane Reduction Platform

برای کاهش انتشار متان از طریق مشارکت‌های جهانی و همکاری با متخصصان فناوری صورت می‌گیرد. ۲) پنل ارزیابی فناوری و اقتصادی (TEAP\CCAC): تولید حداقل پنج گزارش ارزیابی فناوری در سال برای بخش‌های اصلی گازهای غیر CO₂. ارائه تحلیل‌های آماده سرمایه‌گذاری شامل برآورد هزینه، مدل‌های کسب‌وکار و مسیرهای تأمین مالی برای فناوری‌های دارای اولویت در زمینه ابرآلاینده‌ها. اجرای برنامه‌های جهانی به اشتراک‌گذاری دانش مانند کلاس‌های تخصصی و وبینارها برای حمایت از دولت‌ها، سرمایه‌گذاران و فعالان حوزه. ۳) تسريع اقدامات کشوری برای ابرآلاینده‌ها (CCAC): راه‌اندازی تیم‌های هماهنگی ملی در ۵ تا ۱۰ کشور اولیه برای پیشبرد اقدامات کاهش ابرآلاینده‌ها در حداقل سه بخش. اختصاص ۴ تا ۵ میلیون دلار به ازای هر کشور طی سه سال، برای بسته‌های حمایتی نهادی و فنی بصورت یکپارچه. اشاعه این طرح تا حدود ۳۰ کشور تا سال ۲۰۳۰، با تأمین حدود ۱۵۰ میلیون دلار به عنوان کمک‌های بلاعوض و ایجاد مسیرهای تأمین مالی برای اجرای پروژه‌ها.	
• حمایت از مدافعان محیط‌زیست در زمینه بحران اقلیمی و گذار عادلانه: این برنامه تسريع راهکار توسط وزارت حقوق بشر و شهروندی، وزارت مردم بومی^۲ و وزارت برابری نژادی^۳ برزیل تهیه شده است. این برنامه از مدافعان حقوق بشر، فعالان محیط‌زیست و خبرنگاران حمایت می‌کند و در حال حاضر از ۱۴۴۴ مدافع حقوق بشر و محیط‌زیست در معرض خطر حمایت می‌کند. • بیش از ۱۰۰ هزار امضاکننده، از یک طرح جهانی جدید حمایت می‌کنند که هدف آن قرار دادن مدافعان محیط‌زیست در مرکز تصمیم‌گیری‌های اقلیمی است. این طرح با عنوان شبکه اقدام رهبران برای فعالان و مدافعان محیط‌زیست توسط برزیل، Global Witness و ۳۰۰ فعال و مدافع محیط‌زیست در آمریکای لاتین، آفریقا، آسیا-اقیانوسیه و دیگر مناطق ایجاد شده است و طراحی آن به گونه‌ای است که تجربه افرادی را که بیشترین آسیب ناشی از خشونت اقلیمی را متحمل می‌شوند، در مرکز توجه قرار دهد. سازمان‌های حمایت‌کننده این فرایند گسترده شامل: گلوبال ویتنس، انجمن مدافعان زمین، بومیان و محیط زیست (ALLIED)^۴؛ مرکز قانون سازمان‌های غیرانتفاعی اروپا (ECNL)^۵؛ مرکز بین‌المللی قانون سازمان‌های غیرانتفاعی (ICNL)^۶؛ شهروند جهانی،	حمایت از مدافعان محیط‌زیست

¹ Technology & Economic Assessment Panel

² Ministry of Indigenous Peoples

³ Ministry of Racial Equality

⁴ Alliance for Land, Indigenous & Environmental Defenders

⁵ European Center for Not-for-Profit Law

⁶ International Center for Not-for-Profit Law

موسسه منابع جهانی، سازمان بین‌المللی حقوق مردمان بومی (IPRI)؛ زندگی پاچاماما؛ گلوبال فوکوس، کلاب دی مادرید و .. است. این طرح توسط بیش از ۱۰۰ هزار شهروند در سراسر جهان تأیید شد و اوایل سال جاری بطور رسمی توسط حامیان دولتی، مانند سونیا گواجاجارا، وزیر مردمان بومی برزیل و همچنین سایر وزیران و سفیران تغییر اقلیم و روسای سابق دولت و حکومت، تأیید شده است.	
• مشارکت تعیین شده ملی در COP 30، نقشه راه پنج ساله جدید اقدام جمعی اقلیمی برای تسریع برنامه‌های عملیاتی و افزایش بلندپروازی در مشارکت‌های کشورها را رونمایی کرد. برنامه کاری ۲۰۲۶-۲۰۳۰ با تکیه بر تقریباً یک دهه حمایت NDC، توسط بیش از ۲۵۰ کشور و موسسه در COP 30 تأیید شد و مسیر روشنی را برای پیشبرد توانمند پيشرفت‌های اقلیمی و توسعه‌ای در سراسر جهان ترسیم می‌کند. برنامه کاری جدید مشخص می‌کند که مشارکت تعیین شده ملی، چگونه از کشورها در طراحی، اجرا و تأمین مالی مشارکت‌هایی که زمینه‌ساز تحول در کل اقتصاد هستند، حمایت خواهد کرد. این برنامه همچنین تأکید می‌کند که تأثیر جمعی مشارکت، از آنچه هر عضو می‌تواند به صورت فردی به دست آورد، فراتر بوده و بسیار بیشتر از آن چیزی است که اعضاء می‌توانند به صورت موازی انجام دهند.	افزایش ظرفیت برای آماده‌سازی و اجرای مشارکت‌های تعیین شده ملی
• نخستین زیرساخت الکترونیکی جهان برای اقدامات اقلیمی راه‌اندازی شد. یک چارچوب جهانی جدید به رهبری وزارت مدیریت و نوآوری در خدمات عمومی برزیل، ائتلاف کالاهای عمومی دیجیتال و موسسه فناوری و جامعه ریو (ITS Rio) به کشورها کمک خواهد کرد تا از زیرساخت عمومی دیجیتال (DPI) و کالاهای عمومی دیجیتال (DPG) برای پیشبرد اقدامات اقلیمی استفاده کنند. این ابتکار متن‌باز، حداقل ۳۰ کشور در سه قاره را در بر خواهد گرفت تا از ابزارهای دیجیتال باز برای ارتقاء واکنش به بلایا، انرژی، آب و کشاورزی تاب‌آور در برابر اقلیم استفاده نمایند. • چالش نوآوری «زیرساخت عمومی دیجیتال برای مردم و سیاره (DPI)»: این چالش که با همکاری JICA، Co-Develop، موسسه گیتس، مرکز زیرساخت عمومی دیجیتال و گروه مشاوره بوستون با همکاری رسمی ریاست COP 30 راه‌اندازی شد، پنج نوآور را که در حال توسعه راه‌حل‌های مبتنی بر DPI برای تاب‌آوری اقلیمی و اجتماعی هستند، انتخاب کرد و به هر یک از آن‌ها ۱۰۰ هزار دلار بعنوان کمک مالی اعطا شد تا توسعه و آزمون میدانی راه‌حل‌هایشان را پیش ببرند. برندگان شامل Trust Carbon، Kazam، Circularise، Rahat، Akvo هستند. برای اطلاعات بیشتر به لینک زیر مراجعه شود.	زیرساخت‌ها و کالاهای عمومی دیجیتال برای اقلیم

¹ Indigenous Peoples Rights International

² Life of Pachamama

³ Institute of Technology and Society of Rio

⁴ Digital Public Infrastructure

⁵ Digital Public Goods

⁶ <https://dpi4pp.org/>

• «هاب اقدام دیجیتال سبز» بستری برای سنجش تأثیر فناوری بر اقلیم است. این طرح، نهادهایی از جمله UNITAR، گروه بانک جهانی، تشکل دیجیتال سبز اروپا (EGDC)، سازمان GIZ، تشکل پایداری زیست‌محیطی دیجیتال و موسسه جهانی رشد سبز (GGGI) را در کنار اتحادیه بین‌المللی مخابرات (ITU) آگرد هم می‌آورد. یک هیئت مشاوره بین‌المللی، به رهبری مشترک برزیل و عربستان سعودی، بر پیشرفت این پروژه نظارت خواهد کرد تا اطمینان حاصل شود که این تلاش‌ها به نتایج واقعی و ملموس منجر می‌شوند. هاب اقدام دیجیتال سبز در COP 29 بنا شده است؛ اعلامیه‌ای که به تایید ۸۲ کشور و نزدیک به ۱۸۰۰ سازمان رسیده است. این هاب با هدف تسریع استفاده از فناوری برای پایداری طراحی شده است، به کشورهای و صنایع کمک می‌کند تا ضمن کاهش ردپای زیست‌محیطی بخش دیجیتال، دسترسی به راه‌حل‌های دیجیتال سبز را به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه گسترش دهند.	کربن‌زدایی دیجیتال
• راه‌اندازی مؤسسه هوش مصنوعی اقلیم مؤسسه هوش مصنوعی اقلیم (AICI)^۲ - یک طرح جهانی جدید که در COP 30، با هدف تجهیز مردم و مؤسسات در کشورهای در حال توسعه، به مهارت‌های حیاتی برای کنترل هوش مصنوعی برای اقدامات اقلیمی آغاز به کار کرد. این مؤسسه که با تکیه بر عدالت و پایداری بنا شده، تلاش خواهد کرد تا هوش مصنوعی را به عنوان ابزاری برای توانمندسازی ارتقاء دهد و کشورهای جنوب جهان را قادر سازد تا راه‌حل‌های اقلیمی مبتنی بر هوش مصنوعی خود را - از جمله مدل‌های سبک و کم‌مصرف مناسب برای شرایط محلی - طراحی، بومی‌سازی و اجرا کنند. این مؤسسه برنامه‌های آموزشی ارائه خواهد داد از جمله: کارگاه‌هایی برای سیاست‌گذاران در مورد مفاهیم هوش مصنوعی، داده‌های اقلیمی و بررسی موارد کاربرد؛ آزمایشگاه‌های پیشرفته برای متخصصان فنی؛ تجربه عملی در توسعه برنامه‌های هوش مصنوعی در دنیای واقعی و با منابع کارآمد. همچنین یک مخزن یادگیری دیجیتال شامل دوره‌ها و مطالعات موردی در رابطه با کاربردهای اقلیمی در بخش‌های مختلف در اختیار مخاطبان قرار خواهد گرفت.	توانمندسازی اقدامات اقلیمی از طریق در دسترس بودن داده‌ها
• بیش از ۲۵۰ شرکت جهانی به تأمین‌کنندگان کوچک، در کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای کمک می‌کنند: این طرح یکی از بزرگترین تلاش‌های صورت گرفته برای اقدامات اقلیمی از سوی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط (SMEs)^۳ بود که ۹۰ درصد از مشاغل جهان را تشکیل می‌دهند. کمپین «مقاوم‌سازی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در برابر تغییر اقلیم» اکنون ۴۹ همکار دارد و تقریباً ۹۰ میلیون کسب‌وکار کوچک و متوسط را در بر می‌گیرد. این طرح از COP 30 برای ارائه مجموعه‌ای از اطلاعات استفاده کرد که نشان می‌دهد گذار اقلیمی در اقتصاد واقعی، در حال شتاب گرفتن است. بیش از ۲۵۰ شرکت جهانی - از جمله IKEA، Schneider Electric،	تأمین مالی اقلیمی و حمایت از استارت‌آپ‌ها و کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در کشورهای در حال توسعه

¹ European Green Digital Coalition

² International Telecommunication Union

³ AI Climate Institute

⁴ small and medium-sized enterprises

Tech Mahindra، نخستین بانک ابوظبی و Natura از طریق برنامه‌های زنجیره تأمین، به تأمین‌کنندگان کوچک‌تر کمک می‌کنند تا انتشار گازهای گلخانه‌ای خود را کاهش داده و تاب‌آوری را افزایش دهند. با توجه به اینکه انتشار گازهای گلخانه‌ای محدوده ۳ اغلب تا ۷۰ درصد از ردپای کربن کسب‌وکارها را تشکیل می‌دهند، بلندپروازی‌های اقلیمی اجرایی می‌شوند. همکاران کمپین همچنین بر این نکته تأکید کردند که چگونه بانک‌های توسعه چندجانبه، بانک‌های تجاری و مؤسسات مالی توسعه‌ای در حال بازطراحی ابزارهای مالی هستند تا تأمین مالی اقلیمی به مشاغل کوچک در کشورهای در حال توسعه برسد؛ جایی که بیشترین ضربه تأثیرات اقلیمی را متحمل می‌شوند و راه‌کارها سریع‌ترین گسترش را دارند. در این راستا دو فراخوان، شاخص بودند:

○ پلتفرم جدید Empreender Clima متعلق به Sebrae، با همکاری سازمان OEI، وزارت کارآفرینی، کسب‌وکارهای کوچک و متوسط (MEMP)^۲ و بانک ملی توسعه اقتصادی و اجتماعی برزیل (BNDES)، دسترسی به منابع مالی اقلیمی از جمله یارانه‌های اعتباری را فراهم می‌کند. این پلتفرم همچنین آموزش‌های پایداری، ابزارهای زیست‌محیطی، خدمات منتورینگ و ارتباط با بازارهای سبز جدید را در اختیار کارآفرینان و کسب‌وکارهای کوچک قرار می‌دهد.

○ راه‌اندازی تشکل جنوب - جنوب برای اقلیم (S2C2)^۴؛ با حمایت رهبران فناوری اقلیمی در برزیل و هند، با هدف حمایت از بیش از پنج هزار استارت‌آپ اقلیمی تا سال ۲۰۳۰ انجام شد. این ابتکار راه‌حلی ارائه می‌دهد که می‌توانند انتشار یک گیگاتن گازهای گلخانه‌ای را در سراسر آفریقا، آمریکای لاتین، آسیای جنوبی و . کاهش دهد یا از آن جلوگیری کند.

● پلتفرم‌های منطقه‌ای برای پروژه‌های اقلیمی: بازارهای جدید به زودی به موتور محرک نوآوری‌های اقلیمی تبدیل می‌شوند، زیرا پلتفرم‌های منطقه‌ای برای پروژه‌های اقلیمی که در کاپ ۲۷ توسط CHLC راه‌اندازی شد، پورتهوی^۵ ۴/۷ میلیارد دلاری از فرصت‌های سرمایه‌گذاری برای سال ۲۰۲۵ را در اقتصادهای در حال توسعه به نمایش گذاشتند. تمرکز اصلی این پورتهوی، موجی ۲/۲۴ میلیارد دلاری از سرمایه‌گذاری در حوزه‌های طبیعت و کشاورزی-غذایی می‌باشد که شامل صندوق‌های بزرگ «جنگل‌زدایی صفر» و سرمایه‌گذاری‌های اولیه با هدف احیای اکوسیستم‌ها و کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، به نفع کسب‌وکارهای کوچک و متوسط و کشاورزان خرد در سطح جهان است.

● سه برنامه تسریع راهکار در چارچوب AG28 برای تسریع این راه‌حل منتشر شده است:

¹ Organização de Estados Ibero-americanos

² da Microempresa e da Empresa de Pequeno Porte

³ Banco Nacional de Desenvolvimento Econômico e Social

⁴ South-South Collective for Climate

^۵ نشان‌دهنده کلیه دارایی از جمله سهام، اوراق درآمد ثابت، حق تقدم و سایر انواع اوراق بهادار می‌باشد

○ برنامه ۱: مسیرهای امیدوارکننده برای ساده‌سازی تأمین مالی اقلیمی و حمایت از استارت‌آپ‌ها و کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در کشورهای در حال توسعه: هدف این برنامه، تسريع تأمین منابع مالی اقلیمی و حمایت از شرکت‌های کوچک و متوسط از طریق ایجاد صندوق‌های سرمایه‌گذاری، گسترش منابع مالی سبز، ساده‌سازی گزارش‌دهی ESG و تقویت اقدامات کسب‌وکارهای کوچک و متوسط از طریق ظرفیت‌سازی و مشارکت می‌باشد. با تکیه بر جنبش قدرتمند ایجاد شده توسط کمپین کسب‌وکارهای کوچک و متوسط تاب‌آور در برابر تغییر اقلیم، این تلاش‌ها با این برنامه ادامه یافته و تسريع خواهند شد. ○ برنامه ۲: انجمن جهانی کارآفرینی فناوری پاک جنوب (GSCEA): این ائتلاف کشورهای جنوبی را قادر می‌سازد تا از طریق اکوسیستم‌های مشارکتی، سیاست‌گذاری، منابع مالی و ظرفیت‌سازی، راه‌حل‌های فناوری پاک را تسريع کنند و تا سال ۲۰۳۰ رشد پایدار و تاب‌آور اقلیمی را مدیریت کنند. ○ برنامه ۳: ایجاد یک اکوسیستم استارت‌آپی فناوری اقلیمی پروتوق در جنوب: تشکیل جنوب - جنوب برای اقلیم، با گسترش شتاب‌دهنده‌ها، طرح‌های آزمایشی، منابع مالی و جامعه، یک اکوسیستم فناوری اقلیمی پروتوق در جنوب جهان ایجاد می‌کند تا به استارت‌آپ‌های بیشتری در راه‌اندازی و رشد به سری A+ کمک کند.	
• برای پیشبرد اجرای اقتصاد زیستی، موتور سرمایه‌گذاری زمین‌آز شرکت Ambition Loop راه‌اندازی شد که هدف آن هدایت بیش از ۲۰۰۰ فرصت سرمایه‌گذاری، به ارزش بیش از ۱۲۵ میلیارد دلار است که توسط شبکه‌ای متشکل از بیش از ۴۵ مسیر سرمایه‌گذاری و ۳۰ شریک سرمایه‌گذاری، پشتیبانی می‌شود. این کار از طریق پلتفرم اطلاعات سرمایه‌گذاری NbS از شرکت Capital for Climate که در حال حاضر میزبان یک سرمایه‌گذاری ۲۷ میلیارد دلاری در آمریکای لاتین و کشورهای جنوب صحرای آفریقا است با همکاری پلتفرم منطقه‌ای برای پروژه‌های اقلیمی^۱ اجرا خواهد شد.	تجميع مسیرهای سرمایه‌گذاری و تأمین مالی اقتصاد زیستی
• در کنفرانس COP 30، برزیل و شرکای بین‌المللی به همراه Nature Finance، چالش اقتصاد زیستی را اعلام کردند. این فراخوان یک طرح ۳ ساله برای توسعه معیارهای مشترک و جمعی، چارچوب‌های تجاری و سازوکارهای منابع مالی برای بخش جدید اقتصاد زیستی در سطح جهان است. در حال حاضر، ارزش کل اقتصاد زیستی ۴ تریلیون دلار برآورد شده که پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۵۰ به ۳۰ تریلیون دلار افزایش یابد. این اقدام به عنوان یک محور برجسته در دستورکار اقدام اقلیمی جهانی است و هدف	اقتصاد زیستی برای تسريع اجرای شرکت‌های تعیین شده ملی

¹ Global South Cleantech Entrepreneurship Alliance

² The Earth Investment Engine

³ Regional Platform for Climate Projects

آن ارائه ابزارهای اجرایی و کاربردی به کشورها برای تلفیق صنایع طبیعت‌محور در برنامه‌های اقلیمی آن‌ها می‌باشد.	
• طرح جهانی برای یکپارچه‌سازی اطلاعات در زمینه تغییر اقلیم در COP 30 بیانیه «تلفیق اطلاعات درباره تغییر اقلیم» را راه‌اندازی کرد؛ بیانیه‌ای که تعهدات بین‌المللی مشترکی را برای مقابله با اطلاعات نادرست اقلیمی و ترویج اطلاعات دقیق و مبتنی بر شواهد در مورد مسائل اقلیمی ایجاد می‌نماید. بر اساس این بیانیه امضاکنندگان متعهد می‌شوند که یکپارچگی و صحت اطلاعات مربوط به تغییر اقلیم را در سطوح بین‌المللی، ملی و محلی در چارچوب قوانین بین‌المللی حقوق بشر و اصول توافق‌نامه پاریس ارتقاء دهند. این بیانیه با همکاری اعضای جامعه مدنی و گروه مشاوره طرح جهانی تدوین شده است و تاکنون توسط ده کشور برزیل، کانادا، شیلی، دانمارک، فنلاند، فرانسه، آلمان، اسپانیا، سوئد و اروگوئه تأیید شده است. طبق این بیانیه، امضاکنندگان به موارد ذیل متعهد می‌شوند: ○ تقویت یکپارچگی و صحت اطلاعات مربوط به تغییر اقلیم مطابق با قوانین بین‌المللی حقوق بشر، از جمله استانداردهای آزادی بیان ○ حمایت از پایداری یک زیست‌بوم متنوع و تاب‌آور برای تضمین پوشش رسانه‌ای مسائل اقلیمی و زیست‌محیطی به صورت دقیق و قابل اعتماد ○ حمایت از تعهدات یکپارچه‌سازی اطلاعات در دستور کار «اقدامات توانمندسازی اقلیمی» تحت کنوانسیون UNFCCC ○ ارتقای اقدامات اقلیمی آگاهانه و فراگیر از طریق پیشبرد دسترسی عادلانه همگان به اطلاعات دقیق، مبتنی بر شواهد و قابل فهم ○ تقویت همکاری و ظرفیت‌سازی برای مقابله با تهدیدات علیه یکپارچگی اطلاعات و حفاظت از گزارش‌دهندگان و محققین مسائل اقلیمی ○ این بیانیه از دولت‌ها می‌خواهد با توجه به ناکافی بودن منابع مالی در جهان، بودجه لازم برای پژوهش در زمینه تلفیق اطلاعات اقلیمی، به ویژه در کشورهای در حال توسعه، را تضمین کنند. همچنین از بخش خصوصی می‌خواهد در رویه‌های تجاری خود متعهد شود و شیوه‌های تبلیغاتی شفاف و مسئولانه حقوق بشری را به کار گیرد؛ شیوه‌هایی که تلفیق اطلاعات را تقویت کرده و از روزنامه‌نگاری قابل اعتماد پشتیبانی می‌کند. ○ پیوستن چهار کشور جدید به این طرح: این طرح جهانی اعلام کرد که بلژیک، کانادا، فنلاند و آلمان به عنوان کشورهای عضو جدید به این طرح پیوسته‌اند و بدین ترتیب، تعداد کل کشورهای عضو به سیزده کشور رسیده است. ○ حمایت صندوق جهانی از اولین پروژه‌ها: از زمان راه‌اندازی این طرح در ژوئن ۲۰۲۵، صندوق جهانی تلفیق اطلاعات درباره تغییر اقلیم تعداد ۴۴۷ پیشنهاد پروژه از نزدیک به ۱۰۰ کشور دریافت کرده است. این صندوق با تأمین مالی اولیه یک میلیون دلاری از سوی دولت برزیل، حمایت از اولین موج پروژه‌ها	مقابله با اطلاعات نادرست و گمراه‌کننده و افزایش شفافیت

- را در چندین قاره آغاز کرده است؛ به طوریکه نزدیک به دو سوم پیشنهادهای واجد شرایط از کشورهای جنوب جهان ارائه شده‌اند.
- دبیرخانه UNFCCC نقشه راه بازتوسعه و تعامل پورتال NAZCA را منتشر کرد که ضمن تشریح فعالیت‌های جاری و چشم‌انداز کوتاه‌مدت برای بازطراحی این پورتال، برنامه‌های مربوط به تعامل استراتژیک از طریق شبکه NAZCA را تا کاپ ۳۱ و پس از آن تشریح می‌کند.
 - پس از فرآیندهای اجتماعی‌سازی و مشاوره با ذی‌نفعان، دبیرخانه طی ارائه‌ای در رویداد «به رسمیت شناختن طرح‌های مشارکتی اقلیمی حامی توافق‌نامه پاریس»، اعلام کرد که در سال ۲۰۲۶ اجرای آزمایشی «چارچوب به رسمیت شناختن صفر خالص» را با طرح‌های جالب توجه آغاز خواهد کرد. هدف از این اقدام، به رسمیت شناختن و ایجاد شفافیت درباره مسیر بازیگران غیردولتی در تحقق تعهدات صفر خالص است.
 - برنامه تسریع راهکار برای یکپارچگی اطلاعات تعهدات زیر را تعیین می‌کند:
 - گسترش همکاری جهانی از طریق افزایش اعضای ابتکار جهانی به بیش از ۳۰ کشور عضو و ایجاد حداقل ۶ شاخه ملی
 - افزایش تحقیقات جهانی با پهنه‌بندی مطالعات یکپارچگی اطلاعات اقلیمی و انتشار بیش از ۳ گزارش شواهدمحور تا سال ۲۰۲۸
 - حمایت از تدوین سیاست‌های ملی از طریق پهنه‌بندی چارچوب‌های قانونی و کمک به بیش از ۱۰ کشور برای طراحی و ایجاد سیاست‌های جدید در حوزه یکپارچگی اطلاعات
 - اجرای کمپین‌های ارتباطی بزرگ از طریق تدوین دستورالعمل‌های یکپارچگی اطلاعات و تلفیق آن‌ها در بیش از ۵ کمپین اقلیمی با تأثیر بالا
 - تأمین ۱۰ میلیون دلار برای صندوق جهانی یکپارچگی اطلاعات تغییر اقلیم با اولویت‌بخشی به طرح‌های کشورهای جنوب جهان
 - ارتقاء مسئولیت‌پذیری شرکت‌ها از طریق تدوین منشور تبلیغات اقلیمی مسئولانه و جلب پذیرش آن توسط بیش از ۱۵ فعال اصلی
 - تقویت داده‌های اقدام اقلیمی دانش‌محور از طریق بهبود استانداردها و سامانه‌های پایش برای کنش‌های معتبر اقلیمی